በዚያ ፡ ውዴን ፡ እሰጥሃለሁ ።
፲፬ ትርንጎዎች ፡ መዓዛን ፡ ሰጡ ፤
መልካሞች ፡ ፍሬዎች ፡ ሁሉ ፥
አሮጌው ፡ ከአዲሱ ፡ ጋር ፥ በደጃችን ፡ አሉ ፤
ውዴ ፡ ሆይ ፥ ሁሉን ፡ ለአንተ ፡ ጠበቅሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ አንተ ፡ የእናቴን ፡ ጡት ፡ እንደ ፡ ጠባ ፡ እንደ ፡ ወንድሜ ፡ ምነው ፡ በሆንህ !
በሜዳ ፡ በገኘሁህ ፡ ጊዜ ፡ በሳምሁህ ፥ ማንም ፡ ባልናቀኝም ፡ ነበር ።
፪ መርቼ ፡ ወደ ፡ እናቴ ፡ ቤት ፡ ባገባሁህ ፥
በዚያም ፡ አንተ ፡ ባስተማርከኝ ፤
እኔም ፡ ከመልካሙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሮማኔም ፡ ውኃ ፡ ባጠጣሁህ ፡ ነበር ።
፫ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ በሆነች ፡ ቀኙም ፡ ባቀፈችኝ ፡ ነበር ።
፬ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ፡ ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡት ፡
እንዳታነሣሡትም ፡ አምላችኋለሁ ።
፭ በውድዋ ፡ ላይ ፡ ተደግፋ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ የምትወጣ ፡ ይህች ፡ ማን ፡ ናት ?
ከእንኮይ ፡ በታች ፡ አስነሣሁህ ፤
በዚያ ፡ እናትህ ፡ ወለደችህ ፥
በዚያም ፡ ወላጅ ፡ እናትህ ፡ አማጠችህ ።
፮ እንደ ፡ ማኅተም ፡ በልብህ ፥
እንደ ፡ ማኅተም ፡ በክንድህ ፡ አኑረኝ ፤
ፍቅር ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ የበረታች ፡ ናትና ፥
ቅንዓትም ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ የጨከነች ፡ ናትና ።
ፍንጣሪዋ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ፍንጣሪ ፥
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነበልባል ፡ ነው ።
ብዙ ፡ ውኃ ፡ ፍቅርን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፥ ፯
ፈሳሾችም ፡ አያሰጥሙአትም ፤
ሰው ፡ የቤቱን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ፍቅር ፡ ቢሰጥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይንቁታል ።
እኛ ፡ ጡት ፡ የሌላት ፡ ታናሽ ፡ እኅት ፡ አለችን ፤ ፰
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በሚናገሩባት ፡ ቀን ፡
ለእኅታችን ፡ ምን ፡ እናድርግላት ?
እርስዋ ፡ ቅጥር ፡ ብትሆን ፡ የብር ፡ ግንብ ፡ በላዩዋ ፡ እንሠራለን ፤ ፱
ደጅም ፡ ብትሆን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ እንከብባታለን ።
እኔ ፡ ቅጥር ፡ ነኝ ፡ ጡቶቼም ፡ እንደ ፡ ግንብ ፡ ናቸው ፤ ፲
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ሰላምን ፡ እንደምታገኝ ፡ ሆንሁ ።
ለሰሎሞን ፡ በብኤላሞን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፤ ፲፩
የወይኑን ፡ ቦታ ፡ ለጠባቂዎች ፡ አከራየው ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለፍሬው ፡ ሺህ ፡ ብር ፡ ያመጣለት ፡ ነበር ።
ለእኔ ፡ ያለኝ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ፲፪
ሰሎሞን ፡ ሆይ ፥ ሺሁ ፡ ለአንተ ፥
ሁለት ፡ መቶውም ፡ ፍሬውን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ይሆናል ።
በገነቱ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ ፲፫
ባልንጀሮች ፡ የአንችን ፡ ቃል ፡ ያደምጣሉ ፤
ቃልሽን ፡ አሰሚኝ ።
ውዴ ፡ ሆይ ፥ ፍጠን ፤ ፲፬
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋን ፡
ወይም ፡ የዋላን ፡ እምቦሳ ፡ ምሰል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአ
ታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡
ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ የአሞጽ ፡
ልጅ ፡ የኢሳይያስ ፡ ራእይ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰማያት ፡
ስሙ ፥ ምድርም ፡ አድምጪ ፤ ልጆችን ፡ ወለ
ድሁ ፡ አሳደግሁም ፥ እነርሱም ፡ ዐመፁብኝ ።
፫ በሬ ፡ የገዢውን ፡ አህያም ፡ የጌታውን ፡ ጋጣ ፡
አወቀ ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ አላወቀም ፥ ሕዝ
፬ ቤም ፡ አላስተዋለም ። ኃጢአተኛ ፡ ወገንና ፡
በደል ፡ የተሞላበት ፡ ሕዝብ ፥ የክፉዎች ፡ ዘር ፥
ርኩሰትን ፡ የምታደርጉ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ወዮ
ላችሁ ! እግዚአብሔርን ፡ ትተዋል ፡ የእስራኤ
ልንም ፡ ቅዱስ ፡ አቃልለዋል ፡ ወደ ፡ ኋላቸ
ውም ፡ እየሄዱ ፡ ተለይተዋል ። ደግሞስ ፡ ፭
ዓመፃ ፡ እየጨመራችሁ ፡ ለምን ፡ ገና ፡ ትቀሠ
ፉላችሁ ? ራስ ፡ ሁሉ ፡ ለሕመም ፡ ልብም ፡ ሁሉ ፡
ለድካም ፡ ሆኖአል ። ከእግር ፡ ጫማ ፡ አንሥቶ ፡ ፮
እስከ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ጤና ፡ የለውም ፤ ቍስልና ፡
እበጥ ፡ የሚመግልም ፡ ነው ፤ አልፈረጠም ፥
አልተጠገነም ፥ በዘይትም ፡ አልለዘበም ።
ምድራችሁ ፡ ባድማ ፡ ናት ፤ ከተሞቻችሁ ፡ በእ ፯
ሳት ፡ ተቃጠሉ ፤ እርሻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡
ሌሎች ፡ ይበሉታል ፤ ባዕድ ፡ እንዳፈረሳት ፡

፰፤ ምድር፡ በድማ፡ ሆነች። የጽዮንም፡ ሴት፡ ልጅ፡
በወይን፡ ቦታ፡ እንዳለ፡ ዳስ ፥ በዱባ፡ አትክ
ልትም፡ ውስጥ፡ እንዳለ፡ ጎጆ ፥ እንደ፡ ተከበ
፱፤ በችም፡ ከተማ፡ ሆና፡ ቀረች። የሠራዊት፡
ጌታ፡ እግዚአብሔር፡ ዘርን፡ ባያስቀርልን፡
ኖሮ ፥ እንደ፡ ሰዶም፡ በሆንን፡ እንደ፡ ገሞራም፡
በመሰልን፡ ነበር።
፲፤ እናንተ፡ የሰዶም፡ አለቆች፡ ሆይ ፥ የእግዚ
አብሔርን፡ ቃል፡ ስሙ፤ እናንተ፡ የገሞራ፡
ሕዝብ፡ ሆይ ፥ የአምላካችንን፡ ሕግ፡ አድምጡ።
፲፩፤ የመሥዋዕታችሁ፡ ብዛት፡ ለእኔ፡ ምን፡ ይጠቅ
መኛል ? ይላል፡ እግዚአብሔር፤ የሚቃጠለ
ውን፡ የአውራ፡ በግ፡ መሥዋዕትንና፡ የፍሪዳን፡
ስብ፡ ጠግቤያለሁ፤ የበሬና፡ የበግ፡ ጠቦት፡ የአ
፲፪፤ ውራ፡ ፍየልም፡ ደም፡ ደስ፡ አያሰኘኝም። በእኔ፡
ፊት፡ ልትታዩ፡ ብትመጡ፡ ይህን፡ የመቅደ
ሴን፡ አደባባይ፡ መርገጣችሁን፡ ከእጃችሁ፡
፲፫፤ የሚሻ፡ ማን፡ ነው ? ምናምንቴውን፡ ቍርባን፡
ጨምራችሁ፡ አታምጡ፤ ዕጣን፡ በእኔ፡ ዘንድ፡
አስጸያፊ፡ ነው፤ መባቻችሁንና፡ ሰንበታችሁን፡
በጉባኤም፡ መሰብሰባችሁን፡ አልወድድም፤
በደልንም፡ የተቀደሰውንም፡ ጉባኤ፡ አልታገ
፲፬፤ ሥም። መባቻችሁንና፡ በዓላቶቻችሁን፡ ነፍሴ፡
ጠልታለች፤ ሸክም፡ ሆነውብኛል ፥ ልታገሣ
፲፭፤ ቸውም፡ ደክሜያለሁ። እጃችሁንም፡ ወደ፡
እኔ፡ ብትዘረጉ፡ ዓይኔን፡ ከእናንተ፡ እሰውራ
ለሁ ፥ ልመናንም፡ ብታበዙ፡ አልሰማችሁም፤
፲፮፤ እጆቻችሁ፡ ደም፡ ተሞልተዋል። ታጠቡ፡
ሰውነታችሁንም፡ አንጹ፤ የሥራችሁን፡ ክፋት፡
ከዓይኔ፡ ፊት፡ አስወግዱ፤ ክፉ፡ ማድረግን፡
፲፯፤ ተዉ ፥ መልካም፡ መሥራትን፡ ተማሩ ፥ ፍር
ድን፡ ፈልጉ ፥ የተገፋውን፡ አድኑ ፥ ለድሀ፡
አደጉ፡ ፍረዱለት፡ ስለ፡ መበለቲቱም፡ ተም
ዋገቱ።
፲፰፤ ኑና፡ እንዋቀስ፡ ይላል፡ እግዚአብሔር፤
ኃጢአታችሁ፡ እንደ፡ አለላ፡ ብትሆን፡ እንደ፡
አመዳይ፡ ትነጻለች፤ እንደ፡ ደምም፡ ብትቀላ፡
፲፱፤ እንደ፡ ባዘቶ፡ ትጠራለች። እሺ፡ ብትሉ፡ ለእ
ኔም፡ ብትታዘዙ ፥ የምድርን፡ በረከት፡ ትበላ
፳፤ ላችሁ፤ እንቢ፡ ብትሉ፡ ግን፡ ብታምፁም ፥
ሰይፍ፡ ይበላችኋል፤ የእግዚአብሔር፡ አፍ፡
ይህን፡ ተናግሮአልና።
፳፩፤ ፍርድ፡ ሞልቶበት፡ የነበረ፡ የታመነችይቱ፡
ከተማ፡ እንዴት፡ ጋለሞታ፡ ሆነች ! ጽድቅ፡
አድሮበት፡ ነበር ፥ አሁን፡ ግን፡ ገዳዮች፡ አሉ
፳፪፤ በት። ብርሽ፡ ወደ፡ ዝገት፡ ተለወጠ፤ የወይን፡
፳፫፤ ጠጅሽ፡ ከውኃ፡ ጋር፡ ተደባለቀ። አለቆችሽ፡
ዓመፀኞችና፡ የሌቦች፡ ባልንጀሮች፡ ሆኑ፤ ሁሉ፡
ጉቦ፡ ይወድዳሉ ፥ ዋጋም፡ ለማግኘት፡ ይሮ
ጣሉ፤ ለድሀ፡ አደጉ፡ አይፈርዱም ፥ የመበለ
ቲቱም፡ ሙግት፡ ወደ፡ እነርሱ፡ አይደርስም።
፳፬፤ ስለዚህ፡ የእስራኤል፡ ኃያል፡ የሠራዊት፡ ጌታ፡
እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል ፡— በጠላቶቼ፡
ላይ፡ ቍጣዬን፡ አፈጽማለሁ ፥ የሚቋቋሙኝ

ንም፡ እበቀላለሁ። እጄንም፡ በአንቺ፡ ላይ፡ አመ ፳፭፤
ጣለሁ ፥ ዝገትሽንም፡ በጣም፡ አነጻለሁ ፥ ቆርቆ
ሮሽንም፡ ሁሉ፡ አወጣለሁ፤ ፈራጆችሽንም፡ ፳፮፤
እንደ፡ ቀድሞ፡ አማካሪዎችሽንም፡ እንደ፡ መጀ
መሪያው፡ ጊዜ፡ መልሼ፡ አስነሣለሁ፤ ከዚያም፡
በኋላ፡ የጽድቅ፡ ከተማ፡ የታመነችም፡ ከተማ፡
ተብለሽ፡ ትጠሪያለሽ። ጽዮን፡ በፍርድ፡ ከእ ፳፯፤
ርስዋም፡ የሚመለሱ፡ በጽድቅ፡ ይድናሉ።
በደለኞችና፡ ኃጢአተኞች፡ ግን፡ በአንድነት፡ ፳፰፤
ይሰበራሉ ፥ እግዚአብሔርንም፡ የሚተዉ፡
ይጠፋሉ። በወደዳችኋት፡ የአድባር፡ ዛፍ፡ ፳፱፤
ታፍራላችሁና ፥ ስለ፡ መረጣችኋትም፡ አትክ
ልት፡ እፍረት፡ ይይዛችኋልና፤ ቅጠልዋ፡ ፴፤
እንደ፡ ረገፈ፡ ዛፍ ፥ ውኃም፡ እንደሌለበት፡
አትክልት፡ ትሆናላችሁና። ኃይለኛውም፡ ፴፩፤
እንደ፡ ተልባ፡ ጭረት ፥ ሥራውም፡ እንደ፡
ጠለሸት፡ ይሆናል፤ አብረውም፡ ይቃጠላሉ፡
እነርሱንም፡ የሚያጠፋ፡ የለም።

ምዕራፍ፡ ፪።

የአሞጽ፡ ልጅ፡ ኢሳይያስ፡ ስለ፡ ይሁዳና፡ ፩፤
ስለ፡ ኢየሩሳሌም፡ ያየው፡ ቃል።
በዘመኑም፡ ፍጻሜ፡ የእግዚአብሔር፡ ቤት፡ ፪፤
ተራራ፡ በተራሮች፡ ራስ፡ ላይ፡ ጸንቶ፡ ይቆ
ማል ፥ ከኮረብቶችም፡ በላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል ፥
አሕዛብም፡ ሁሉ፡ ወደ፡ እርሱ፡ ይሰበሰባሉ።
ሕግ፡ ከጽዮን፡ የእግዚአብሔርም፡ ቃል፡ ከኢ ፫፤
የሩሳሌም፡ ይወጣልና፡ ብዙዎች፡ አሕዛብ፡
ሄደው ፡— ኑ ፥ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ተራራ ፥
ወደ፡ ያዕቆብ፡ አምላክ፡ ቤት፡ እንውጣ፤ እር
ሱም፡ መንገዱን፡ ያስተምረናል ፥ በጎዳናውም፡
እንሄዳለን፡ ይላሉ። በአሕዛብም፡ መካከል፡ ይፈ ፬፤
ርዳል ፥ በብዙ፡ አሕዛብም፡ ላይ፡ ይበይናል፤ ሰይ
ፋቸውንም፡ ማረሻ ፥ ጦራቸውንም፡ ማጭድ፡
ለማድረግ፡ ይቀጠቅጣሉ፤ ሕዝብም፡ በሕዝብ፡
ላይ፡ ሰይፍ፡ አያነሣም ፥ ሰልፍም፡ ከእንግዲህ፡
ወዲህ፡ አይማሩም።
እናንተ፡ የያዕቆብ፡ ቤት፡ ሆይ ፥ ኑ ፥ በእግዚ ፭፤
አብሔር፡ ብርሃን፡ እንሂድ። ሕዝብህን፡ የያዕ ፮፤
ቆብን፡ ቤት፡ ትተሃልና፤ ይኸውም፡ የምሥራ
ቅን፡ ሰዎች፡ አመል፡ ስለ፡ ተሞሉ ፥ እንደ፡ ፍል
ስጥኤማውያንም፡ ምዋርተኞች፡ ስለ፡ ሆኑ ፥
ከባዕድ፡ ልጆችም፡ ጋር፡ ስለ፡ ተባበሩ፡ ነው።
ምድራቸው፡ በብርና፡ በወርቅ፡ ተሞልታ ፯፤
ለች ፥ ለመዛግብቶቻቸውም፡ ፍጻሜ፡ የለውም፤
ምድራቸውም፡ ደግሞ፡ በፈረሶች፡ ተሞልታ
ለች ፥ ለሰረገሎቻቸውም፡ ፍጻሜ፡ የለውም።
ምድራቸው፡ ደግሞ፡ በጣዖታት፡ ተሞልታ ፰፤
ለች፤ ጣቶቻቸውም፡ ላደረጉት፡ ለእጃቸው፡
ሥራ፡ ይሰግዳሉ። ታናሹም፡ ሰው፡ ዝቅ፡ ብሎ ፱፤
አል ፥ ጨዋውም፡ ተዋርዶአል፤ ኃጢአታቸ
ውንም፡ ይቅር፡ አትበላቸው። ከእግዚአብ ፲፤
ሔር፡ ማስደንገጥና፡ ከግርማው፡ ክብር፡ የተ
ነሣ፡ ወደ፡ ድንጋይ፡ ዋሻ፡ ግባ ፥ በመሬትም፡

፲፩ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ። ከፍ ፡ ያለችውም ፡ የሰው ፡
ዓይን ፡ ትዋረዳለች ፥ የሰዎችም ፡ ኵራት ፡ ትወ
ድቃለች ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡
ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፲፪ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡
በትዕቢተኛውና ፡ በኵራተኛው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ከፍ ፡ ባለውም ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፥ እርሱም ፡
፲፫ ይዋረዳል ፤ ደግሞም ፡ በረጅሙ ፡ ከፍ ፡ ባለ
ውም ፡ በሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በባሳ
፲፬ ንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በረጅሙም ፡ ተራራ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፥ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡
፲፭ ላይ ፥ በረጅሙም ፡ ግንብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በተመ
፲፮ ሸገውም ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በተርሴስም ፡
መርከብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በሚያማምሩ ፡ ጣዖታ
፲፯ ትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ይዋረዳል ፥ የሰውም ፡ ኵራት ፡ ይወድቃል ፥
በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
፲፰ ይላል ። ጣዖቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡
፲፱ ይጠፋሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያና
ውጥ ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎች ፡ ከማስደን
ገጡና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድን
ጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡
፳ ይገባሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ይሰግድላቸው ፡
ዘንድ ፡ ያበጁአቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወርቁን ፡ ጣዖ
ቶቹን ፡ ለፍልፈልና ፡ ለሌሊት ፡ ወፍ ፡ ይጥላል ።
፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያናውጥ ፡ ዘንድ ፡
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ከማስደንገጡና ፡ ከግርማው ፡
ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድንጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡
፳፪ ተሰነጠቁ ፡ ዓለቶች ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ። እስት
ንፋሱ ፡ በአፍንጫው ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ተዉት ፤
እርሱ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቈጠራል ?

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እነሆ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢ
የሩሳሌምና ፡ ከይሁዳ ፡ ድጋፍንና ፡ ብርታትን ፥
የእንጀራን ፡ ድጋፍ ፡ ሁሉ ፡ የውኃውንም ፡
፪ ድጋፍ ፡ ሁሉ ፥ ኃያሉንም ፥ ተዋጊውንም ፥
ፈራጁንም ፥ ነቢዩንም ፥ ምዋርተኛውንም ፥
፫ ሽማግሌውንም ፥ የአምሳ ፡ አለቃውንም ፥ ከበ
ርቴውንም ፥ አማካሪውንም ፥ ብልሁንም ፡ ሠራ
ተኛ ፥ አስማት ፡ አዋቂውንም ፡ ይነቅላል ።
፬ አለቆቻቸው ፡ እንዲሆኑ ፡ ብላቴኖችን ፡ አስነሣ
፭ በቸዋለሁ ፥ ሕፃናቶችም ፡ ይገዙአቸዋል ። ሕዝ
ቡም ፥ ሰው ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሰውም ፡ በባልንጀ
ራው ፡ ላይ ፥ ይገፋፋል ፤ ብላቴናውም ፡ በሽ
ማግሌው ፡ ላይ ፡ የተጠቃውም ፡ በከበርቴው ፡
፮ ላይ ፡ ይኰራል ። ሰውም ፡ በአባቱ ፡ ቤት ፡
ውስጥ ፡ ወንድሙን ፡ ይዞ ፡— አንተ ፡ ልብስ ፡
አለህ ፡ አለቃም ፡ ሁንልን ፡ ይህችም ፡ በድማ ፡
፯ ከእጅህ ፡ በታች ፡ ትሁን ፡ ሲለው ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡
ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡— እኔ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡
እንጀራ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ የለኝምና ፡ ባለ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አልሆንም ፤ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡
፰ አታደርጉኝም ፡ ይላል ። የክብሩን ፡ ዓይን ፡ ያስ
ቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ምላሳቸውና ፡ ሥራቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተፈ
ታች ፡ ይሁዳም ፡ ወደቀ ። የፊታቸውም ፡ እፍ ፱
ረት ፡ ይመሰክርባቸዋል ፤ እንደ ፡ ሰዶምም ፡ ኃጢ
አታቸውን ፡ ያወራሉ ፥ አይሠውሩአትም ። በራ
ሳቸው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሠርተዋልና ፡ ለነፍ
ሳቸው ፡ ወዮ ! የሥራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉና ፡ ፲
ጻድቁን ፡— መልካም ፡ ይሆንልሃል ፡ በሉት ።
እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ፍዳው ፡ ይደረግበታልና ፡ ፲፩
ለበደለኛ ፡ ወዮ ! ክፉም ፡ ደርሶበታል ። ሕዝ ፲፪
ቤንስ ፡ አስገባሪዎቻቸው ፡ ይገፍፉአቸዋል ፥
አስጨናቂዎችም ፡ ይሠለጥኑባቸዋል ። ሕዝቤ ፡
ሆይ ፥ የመሩአችሁ ፡ ያስቱአችኋል ፡ የምትሄ
ዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፋሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ ተነሥቶአል ፡ በሕ ፲፫
ዝቡም ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ቆሞአል ። እግዚአ ፲፬
ብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከአለቆቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይፋረዳል ፤ የወይኑን ፡ ቦታ ፡ የጨ
ረሳችሁ ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ፤ ከድሆች ፡ የበዘበዛ
ችሁት ፡ በቤታችሁ ፡ አለ ፤ ሕዝቤንም ፡ ለምን ፡ ፲፭
ታደቅቁአቸዋላችሁ ? የድሆችንስ ፡ ፊት ፡ ለምን ፡
ትፈጫላችሁ ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ።
ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ፲፮
የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ፡ ኰርተዋልና ፥ አንገታቸ
ውንም ፡ እያሰገጉ ፡ በዓይናቸውም ፡ እያጣቀሱ ፥
ፈንጠርም ፡ እያሉ ፥ በእግራቸውም ፡ እያቃ
ጨሉ ፡ ይሄዳሉና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ የጽዮንን ፡ ቈነ ፲፯
ጃጅት ፡ አናት ፡ በቡሀነት ፡ ይመታል ፥ እግዚአ
ብሔርም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋቸውን ፡ ይገልጣል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ጌታ ፡ የእግር ፡ አልቦውን ፡ ፲፰
ክብር ፥ መርበብንም ፥ ጨረቃ ፡ የሚመስለው
ንም ፡ ጌጥ ፥ የጆሮ ፡ እንጥልጥሉንም ፥ አንባ ፲፱
ሩንም ፥ መሸፈኛውንም ፥ ቀጸላውንም ፥ ሰን ፳
ሰለቱንም ፥ መቀነቱንም ፥ የሽቱውንም ፡ ዕቃ ፥
አሸንክታቡንም ፥ የእጅና ፡ የአፍንጫ ፡ ቀለበ ፳፩
ቱንም ፥ የዓመት ፡ በዓልንም ፡ ልብስ ፥ መጐ ፳፪
ናጸፊያውንም ፥ ልግምበገላውንም ፥ ከረጢቱ
ንም ፥ መስተዋቱንም ፥ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የተ ፳፫
ሠራውንም ፡ ልብስ ፥ ራስ ፡ ማሰሪያውንም ፥
ዓይነ ፡ ርግቡንም ፡ ያስወግዳል ። እንዲህም ፡ ፳፬
ይሆናል ፤ በሽቱ ፡ ፋንታ ፡ ግማት ፥ በመታጠ
ቂያውም ፡ ፋንታ ፡ ገመድ ፥ ጠጕርንም ፡ በመ
ንቀስ ፡ ፋንታ ፡ ቡሀነት ፥ በመጐናጸፊያ ፡ ፋንታ ፡
ማቅ ፥ በውበትም ፡ ፋንታ ፡ ጠባሳ ፡ ይሆናል ።
ጕልማሶችሽ ፡ በሰይፍ ፥ ኃያላንሽም ፡ በውጊያ ፡ ፳፭
ይወድቃሉ ። በሮችዋ ፡ ያዝናሉ ፡ ያለቅሱማል ፤ ፳፮
እርስዋም ፡ ብቻዋን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትቀመጣ
ለች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሴቶች ፡— የገዛ ፡ እንጀ ፩
ራችንን ፡ እንበላለን ፡ የገዛ ፡ ልብሳችንንም ፡ እን
ለብሳለን ፤ ስምህ ፡ ብቻ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ይጠራ ፥

መሰደብችንንም ፡ አርቅ ፡ ብለው ፡ አንዱን ፡
ወንድ ፡ ይይዙታል ።
፪፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጥቋጥ ፡
ለጌጥና ፡ ለክብር ፡ ይሆናል ፥ ከእስራኤልም ፡
ወገን ፡ ላመለጡ ፡ ሰዎች ፡ የምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡
፫፤፬፤ ለትምክሕትና ፡ ለውበት ፡ ይሆናል ። ጌታም ፡
የጽዮንን ፡ ቈነጃጅት ፡ እድፍ ፡ ባጠበ ፡ ጊዜ ፥
የኢየሩሳሌምንም ፡ ደም ፡ በፍርድ ፡ መንፈስና ፡
በሚያቃጥል ፡ መንፈስ ፡ ከመካከልዋ ፡ ባነጻ ፡
ጊዜ ፥ በጽዮን ፡ የቀረ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተ
ረፈ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ለሕይወት ፡ የተጻፈ ፡
፭፤ ሁሉ ፥ ቅዱስ ፡ ይባላል ። እግዚአብሔርም ፡
በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ በለ ፡ ማደሪያ ፡ ሁሉ ፡
በጉባኤአቸውም ፡ ላይ ፡ በቀን ፡ ዳመናንና ፡
ጢስን ፡ በሌሊትም ፡ የሚቃጠለውን ፡ የእሳት ፡
ብርሃን ፡ ይፈጥራል ፤ በክብርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፮፤ መጋረጃ ፡ ይሆናል ። በቀን ፡ ከሙቀት ፡ ለጥላ ፥
ከዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ከዝናብም ፡ ለመጠጊያና ፡
ለመሸሸጊያ ፡ ጎጆ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ አሁን ፡ ስለ ፡ ወዳጄና ፡ ስለ ፡ ወይን ፡ ቦታው ፡
ለወዳጄ ፡ ቅኔ ፡ እቀኛለሁ ። ለወዳጄ ፡ በፍሬያ
ማው ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ።
፪፤ በዙሪያው ፡ ቈፈረ ፥ ድንጋዮችንም ፡ ለቅሞ ፡
አወጣ ፥ ምርጥ ፡ የሆነውንም ፡ አረግ ፡ ተከለ
በት ፥ በመካከሉም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ፥ ደግሞም ፡
የመጥመቂያ ፡ ጕድጓድ ፡ ማሰበት ፤ ወይንንም ፡
ያፈራ ፡ ዘንድ ፡ ተማመነ ፥ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሆምጣጣ ፡
ፍሬ ፡ አፈራ ።
፫፤ አሁንም ፡ እናንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምት
ኖሩ ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎችም ፡ ሆይ ፥ በእኔና ፡ በወ
፬፤ ይኑ ፡ ቦታዬ ፡ መካከል ፡ እስኪ ፡ ፍረዱ ። ለወ
ይኔ ፡ ያላደረግሁለት ፥ ከዚህ ፡ ሌላ ፡ አደርግ
ለት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ወይ
ንን ፡ ያፈራል ፡ ብዬ ፡ ስተማመን ፡ ስለ ፡ ምን ፡
፭፤ ሆምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ? አሁንም ፡ በወይኔ ፡
ላይ ፡ የማደርገውን ፡ እነግራችኋለሁ ፤ አጥሩን ፡
እነቅላለሁ ፥ ለማሰማርያም ፡ ይሆናል ፤ ቅጥሩ
ንም ፡ አፈርሳለሁ ፥ ለመረገጫም ፡ ይሆናል ።
፮፤ ባድማ ፡ አደርገዋለሁ ፤ አይቈረጥም ፥ አይኰ
ተኰትም ፤ ኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ ይበቅልበታል ፤
ዝናብንም ፡ እንዳያዘንቡበት ፡ ዳመናዎችን ፡
፯፤ አዝዛለሁ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ወይን ፡ ቦታ ፡ እርሱ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነው ፥
የደስታውም ፡ አትክልት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡
ናቸው ፤ ፍርድን ፡ ተስፋ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፥ እነ
ሆም ፥ ደም ፡ ማፍሰስ ፡ ሆነ ፤ ጽድቅንም ፡ ይተ
ማመን ፡ ነበር ፥ እነሆም ፥ ጩኸት ፡ ሆነ ።
፰፤ ስፍራ ፡ እስከማይቀር ፡ ድረስ ፡ እናንተም ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ብቻችሁን ፡ እስክትቀመጡ ፡
ድርስ ፥ ቤትን ፡ ከቤት ፡ ጋር ፡ ለሚያያይዙ ፡
እርሻንም ፡ ከእርሻ ፡ ጋር ፡ ለሚያቀራርቡ ፡ ወዮ
፱፤ ላቸው ! የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጆ
ሮዬ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— በእውነት ፡ ብዙ ፡ ታላ
ቅና ፡ መልካም ፡ ቤት ፡ ባድማ ፡ ይሆናል ፥ የሚ
ቀመጥበትም ፡ አይገኝም ። ከወይኑ ፡ ቦታ ፡ ፲፤
አሥር ፡ ጥማድ ፡ በሬ ፡ ካረሰው ፡ አንድ ፡ የባ
ዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይወጣል ፤ አንድ ፡ የቆ
ሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘር ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈ
ሪያ ፡ ብቻ ፡ ይሰጣል ።
ስካርን ፡ ለመከተል ፡ በጥዋት ፡ ለሚማልዱ ፥ ፲፩፤
የወይን ፡ ጠጅም ፡ እስኪያቃጥላቸው ፡ እስከ ፡
ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ለሚዘገዩ ፡ ወዮላቸው ! መሰን ፲፪፤
ቆና ፡ በገና ፡ ከበሮና ፡ እምቢልታም ፡ የወይን ፡
ጠጅም ፡ በግብዣቸው ፡ አለ ፤ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አልተመለከቱም ፥ እጁም ፡
ያደረገችውን ፡ አላስተዋሉም ።
ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ሄዱ ፥ ጌታን ፡ ፲፫፤
አላወቁትምና ፤ ከበርቴዎቻቸውም ፡ ተራቡ ፥
ሕዝባቸውም ፡ ተጠሙ ። ሲኦልም ፡ ሆድዋን ፡ ፲፬፤
አስፍታለች ፥ አፍዋንም ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ከፍታ
ለች ፤ ከበርቴዎቻቸውና ፡ አዛውንቶቻቸው ፡
ባለጠጎቻቸውም ፡ ደስተኞቻቸውም ፡ ወደ ፡ እር
ስዋ ፡ ይወርዳሉ ። ሰውም ፡ ይጐሰቍላል ፥ ፲፭፤
ሰውም ፡ ይዋረዳል ፥ የትዕቢተኞችም ፡ ዓይን ፡
ትዋረዳለች ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፮፤
ግን ፡ በፍርድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአል ፥ ቅዱሱም ፡
አምላክ ፡ በጽድቅ ፡ ተቀድሶአል ። የበግ ፡ ጠበ ፲፯፤
ቶች ፡ በማሰማርያቸው ፡ ውስጥ ፡ ይሰማራሉ ፥
እንግዶችም ፡ የሰቡትን ፡ ባድማ ፡ ይበላሉ ።
በደልን ፡ በምናምንቴ ፡ ገመድ ፥ ኃጢአት ፲፰፤
ንም ፡ በሰረገላ ፡ ማሰሪያ ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ለሚ
ስቡ ፡— እናይ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኵል ፥ ሥራውንም ፡ ፲፱፤
ያፋጥን ፤ እናውቃትም ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡
ቅዱስ ፡ ምክር ፡ ትቅረብ ፥ ትምጣ ፡ ለሚሉ ፡
ወዮላቸው !
ክፋውን ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ክፉ ፡ ፳፤
ለሚሉ ፥ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ ብርሃኑንም ፡
ጨለማ ፡ ለሚያደርጉ ፥ ጣፋጩን ፡ መራራ ፡
መራራውንም ፡ ጣፋጭ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላ
ቸው !
በዓይናቸው ፡ ጥበበኞች ፡ በነፍሳቸውም ፡ አስ ፳፩፤
ተዋዮች ፡ ለሆኑ ፡ ወዮላቸው !
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጣት ፡ ኃያላን ፡ የሚያ ፳፪፤
ሰክረውንም ፡ ለማደባለቅ ፡ ጨካኞች ፡ ለሆኑ ፤
በደለኛውን ፡ ስለ ፡ ጉቦ ፡ ጻድቅ ፡ ለሚያደርጉ ፥ ፳፫፤
የጻድቁንም ፡ ጽድቅ ፡ ለሚያስወግዱበት ፡ ወዮ
ላቸው !
ስለዚህ ፡ የእሳት ፡ ወላፈን ፡ ቃርሚያን ፡ እን ፳፬፤
ደሚበላ ፥ እብቅም ፡ በነበልባል ፡ ውስጥ ፡ እን
ደሚጠፋ ፥ እንዲሁ ፡ የእነርሱ ፡ ሥር ፡ የበሰ
በሰ ፡ ይሆናል ፡ ቡቃያቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡
ይበንናል ፤ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሕግ ፡ ጥለዋልና ፥ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡
የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አቃልለዋልና ። ስለዚህ ፡ ፳፭፤
የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነድዶ
አል ፡ እጁንም ፡ በላያቸው ፡ ዘርግቶ ፡ መትቶ

አቸዋል ፤ ተራሮችም ፡ ተንቀጠቀጡ ፥ ሬሳቸ
ውም ፡ በአደባባይ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡
ሆኖአል ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡
አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘ
ርግታ ፡ ትኖራለች ።
፳፮፤ ለአሕዛብም ፡ በሩቅ ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ፥
ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ በፉጨት ፡ ይጠራቸዋል ፤
እነሆም ፥ እየተጣደፉ ፡ ፈጥነው ፡ ይመጣሉ ።
፳፯፤ ደካማና ፡ ስንኩል ፡ የለባቸውም ፥ የሚያንቀላ
ፋና ፡ የሚተኛም ፡ የለም ፤ የወገባቸውም ፡ መቀ
ነት ፡ አይፈታም ፥ የጫማቸውም ፡ ማዘቢያ ፡ አይ
፳፰፤ በጠስም ። ፍላጾቻቸው ፡ ተስለዋል ፥ ቀስቶቻ
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተለጥጠዋል ፤ የፈረሶቻቸውም ፡
ኮቴ ፡ እንደ ፡ ቡላድ ፡ የሰረገሎቻቸውም ፡ መን
ኰራኵር ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይቈጠ
፳፱፤ ራል ። ጩኸታቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነው ፥
እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦሎችም ፡ ያገሣሉ ፤ ንጥቂያ
ንም ፡ ይዘው ፡ ያገሣሉ ፥ ይወስዱትማል ፥ የሚ
፴፤ ያድንም ፡ የለም ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ መትመም ፡ ይተምሙባቸዋል ፤ ወደ ፡
ምድርም ፡ ቢመለከቱ ፥ እነሆ ፥ ጨለማና ፡
መከራ ፡ አለ ፤ ብርሃንም ፡ በደመናዎችዋ ፡
ውስጥ ፡ ጨልሞአል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ ንጉሡ ፡ ዖዝያን ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በረጅምና ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
ተቀምጦ ፡ አየሁት ፥ የልብሱም ፡ ዘርፍ ፡ መቅ
፪፤ ደሱን ፡ ሞልቶት ፡ ነበር ። ሱራፌልም ፡ ከእ
ርሱ ፡ በላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ ለእያንዳንዱም ፡
ስድስት ፡ ክንፍ ፡ ነበረው ፤ በሁለት ፡ ክንፍ ፡
ፊቱን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በሁለቱም ፡ ክንፍ ፡ እግሮ
ቹን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በሁለቱም ፡ ክንፍ ፡ ይበር ፡
፫፤ ነበር ። አንዱም ፡ ለአንዱ ፡— ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥
ቅዱስ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ከክብሩ ፡ ተሞልታለች ፡ እያለ ፡
፬፤ ይጮኽ ፡ ነበር ። የመድረኩም ፡ መሠረት ፡ ከጯ
ዋኺው ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጠ ፥ ቤቱንም ፡
፭፤ ጢስ ፡ ሞላበት ። እኔም ፡— ከንፈሮቼ ፡ የረከሱ
ብኝ ፡ ሰው ፡ በመሆኔ ፥ ከንፈሮቻቸውም ፡ በረከ
ሱባቸው ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ በመቀመጤ ፡ ዓይ
ኖቼ ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ ንጉሡን ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ስለ ፡ አዩ ፡ ጠፍቻለሁና ፡ ወዮልኝ ! አልሁ ።
፮፤ ከሱራፌልም ፡ አንዱ ፡ እየበረረ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
መጣ ፥ በእጁም ፡ ከመሠዊያው ፡ በጕጠት ፡
፯፤ የወሰደው ፡ ፍም ፡ ነበረ ። አፌንም ፡ ዳሰሰበ
ትና ፡— እነሆ ፥ ይህ ፡ ከንፈሮችህን ፡ ነክቶአል ፤
በደልህም ፡ ከአንተ ፡ ተወገደ ፥ ኀጢአትህም ፡
፰፤ ተሰረየልህ ፡ አለኝ ። የጌታንም ፡ ድምፅ ፡—
ማንን ፡ እልካለሁ ? ማንስ ፡ ይሄድልናል ? ሲል ፡
ሰማሁ ። እኔም ፡— እነሆኝ ፥ እኔን ፡ ላከኝ ፡
፱፤ አልሁ ። እርሱም ፡— ሂድ ፥ ይህን ፡ ሕዝብ ፡—
መስማትን ፡ ትሰማላችሁ ፡ አታስተውሉምም ፤
ማየትንም ፡ ታያላችሁ ፡ አትመለከቱምም ፡ በላ
ቸው ። በዓይናቸው ፡ እንዳያዩ ፥ በጆሮአቸ ፲፤
ውም ፡ እንዳይሰሙ ፥ በልባቸውም ፡ እንዳያስ
ተውሉ ፥ ተመልሰውም ፡ እንዳይፈወሱ ፥ የዚ
ህን ፡ ሕዝብ ፡ ልብ ፡ አደንድን ፥ ጆሮአቸውንም ፡
አደንቍር ፥ ዓይናቸውንም ፡ ጨፍን ፡ አለኝ ።
እኔም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ፲፩፤
ነው ? አልሁ ። እርሱም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— ከተሞች ፡ የሚኖርባቸውን ፡ አጥተው ፡
እስኪፈርሱ ፡ ድረስ ፥ ቤቶችም ፡ ሰው ፡ አልባ ፡
እስኪሆኑ ፡ ምድርም ፡ ፈጽሞ ፡ በድማ ፡ ሆና ፡
እስክትቀር ፡ ድረስ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ሰዎ ፲፪፤
ችን ፡ እስኪያርቅ ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡
ውድማው ፡ መሬት ፡ እስኪበዛ ፡ ድረስ ፡ ነው ።
በእርስዋም ፡ ዘንድ ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ፡ ቀርቶ ፡ ፲፫፤
እንደ ፡ ሆነ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይቃጠላል ፤ በተ
ቈረጡ ፡ ጊዜ ፡ ጕቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ቀሩ ፡ እንደ ፡
ግራርና ፡ እንደ ፡ ኮምበል ፡ ዛፍ ፡ ሆኖ ፥ ጉቶው ፡
የተቀደሰ ፡ ዘር ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝ ፩፤
ያን ፡ ልጅ ፡ በኢዮአታም ፡ ልጅ ፡ በአካዝ ፡
ዘመን ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶን ፡ የእስራኤልም ፡
ንጉሥ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ኢየሩሳሌ
ምን ፡ ሊወጉ ፡ ወጡ ፥ ሊያሸንፉአትም ፡ አል
ቻሉም ። ለዳዊትም ፡ ቤት ፡— ሶርያ ፡ ከኤፍ ፪፤
ሬም ፡ ጋር ፡ ተባብረዋል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ተነ
ገረ ፤ የእርሱም ፡ ልብ ፡ የሕዝቡም ፡ ልብ ፡ የዱር ፡
ዛፍ ፡ በነፋስ ፡ እንድትናወጥ ፡ ተናወጠ ።
እግዚአብሔርም ፡ ኢሳይያስን ፡ አለው ፡— ፫፤
አንተና ፡ ልጅህ ፡ ያሱብ ፡ አካዝን ፡ ትገናኙት ፡
ዘንድ ፡ በልብስ ፡ አጣቢው ፡ እርሻ ፡ መንገድ ፡
ወዳለው ፡ ወደ ፡ ላይኛው ፡ የኵሬ ፡ መስኖ ፡ ጫፍ ፡
ውጡ ፤ እንዲህም ፡ በለው ፡— ተጠበቅ ፥ ፬፤
ዝምም ፡ በል ፤ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ስለሚጤሱ ፡ ስለ ፡
ሁለት ፡ የእንጨት ፡ ጠለሸቶች ፥ ስለ ፡ ሶርያና ፡
ስለ ፡ ረአሶን ፡ ስለ ፡ ሮሜልዩም ፡ ልጅ ፡ ቍጣ ፡
አትፍራ ፥ ልብህም ፡ አይድከም ። ሶርያና ፡ ፭፤፮፤
ኤፍሬም ፡ የሮሜልዩም ፡ ልጅ ፡— ወደ ፡ ይሁዳ ፡
እንውጣ ፡ እናስጨንቀውም ፥ እንስበረውም ፥
የጣብኤልንም ፡ ልጅ ፡ እናንግሥበት ፡ ብለው ፡
ክፉት ፡ ስለ ፡ መከሩብህ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፯፤
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ምክር ፡ አይጸናምና ፡
አይሆንምም ። የሶርያ ፡ ራስ ፡ ደማስቆ ፡ ነው ፥ ፰፤
የደማስቆም ፡ ራስ ፡ ረአሶን ፡ ነው ፤ በስድሳ ፡
አምስት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ኤፍሬም ፡ ይሰባበ
ራልና ፡ ሕዝብ ፡ አይሆንም ፤ የኤፍሬምም ፡ ፱፤
ራስ ፡ ሰማርያ ፡ ነው ፥ የሰማርያም ፡ ራስ ፡ የሮ
ሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ። ባታምኑ ፡ አትጸኑም ።
እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ አካዝን ፡ እንዲህ ፡ ፲፤
ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ከጥልቁ ፡ ወይም ፡ ከከፍ ፲፩፤
ታው ፡ ቢሆን ፡ ከአምላክህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ምልክትን ፡ ለምን ። አካዝም ፡— አልለምንም ፥ ፲፪፤
እግዚአብሔርንም ፡ አልፈታተንም ፡ አለ ።

፲፫ ፡ እርሱም ፡ አለ ፡— እናንተ ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡
ሆይ ÷ ስሙ ፤ በውኑ ፡ ሰውን ፡ ማድከማችሁ ፡
ቀላል ፡ ነውን ? አምላኬን ፡ ደግሞ ፡ የምታደ
፲፬ ፡ ክሙ ፤ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ ራሱ ፡ ምልክት ፡ ይሰጣ
ችኋል ፤ እነሆ ÷ ድንግል ፡ ትፀንሳለች ÷ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ትወልዳለች ÷ ስሙንም ፡ አማኑኤል ፡
፲፭ ፡ ብላ ፡ ትጠራዋለች ። ክፉን ፡ ለመጥላት ፡ መል
ካሙንም ፡ ለመምረጥ ፡ ሲያውቅ ፡ ቅቤና ፡
፲፮ ፡ ማር ፡ ይበላል ። ሕፃኑ ፡ ክፉን ፡ ለመጥላት ፡
መልካሙን ፡ ለመምረጥ ፡ ሳያውቅ ፡ የፈራሃ
ቸው ፡ የሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ አገር ፡ ባድማ ፡
፲፯ ፡ ትሆናለች ። እግዚአብሔርም ፡ ኤፍሬም ፡ ከይ
ሁዳ ፡ ከተለየበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ያልመጣውን ፡
ዘመን ፡ በአንተና ፡ በሕዝብህ ፡ በአባትህም ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ ያመጣል ፤ እርሱም ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ መምጣት ፡ ነው ።
፲፰ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ በግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ዳርቻ ፡ ያለውን ፡
ዝምብ ፡ በአሦርም ፡ አገር ፡ ያለውን ፡ ንብ ፡ በፉ
፲፱ ፡ ጨት ፡ ይጠራል ። ይመጡማል ÷ እነርሱም ፡
ሁሉ ፡ በበረሀ ፡ ሸለቆ ፡ በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡
በእሾህ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በማሰማርያ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሰፍራሉ ።
፳ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከወንዙ ፡
ማዶ ፡ በተከራየው ፡ ምላጭ ፡ በአሦር ፡ ንጉሥ ፡
የራሱንና ፡ የእግሩን ፡ ጠጕር ፡ ይላጨዋል ፤ ምላ
ጩም ፡ ጢሙን ፡ ደግሞ ፡ ይበላል ።
፳፩ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ሰው ፡
አንዲት ፡ ጊደርን ፡ ሁለት ፡ በጎችንም ፡ ያሳድ
፳፪ ፡ ጋል ፤ ከሚሰጡት ፡ ወተት ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡
ቅቤ ፡ ይበላል ፤ በአገሪቱም ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡
ሁሉ ፡ ቅቤና ፡ ማር ፡ ይበላል ።
፳፫ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ሺህ ፡ ብር ፡
የተገመተ ፡ ሺህ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ በነበረበት ፡
ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ለኵርንችትና ፡ ለእሾህ ፡ ይሆናል ።
፳፬ ፡ ኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ነውና ፡ በፍላጻና ፡ በቀስት ፡ ወደዚያ ፡ ይገባሉ ።
፳፭ ፡ በመቈፈርያም ፡ ወደ ፡ ተቈፈሩ ፡ ኮረብቶች ፡
ሁሉ ፡ ከኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ ፍርሃት ፡ የተነሣ ፡
ወደዚያ ፡ አትሄድም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የበሬ ፡ ማሰ
ማርያና ፡ የበግ ፡ መረገጫ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ፡ እግዚአብሔርም ፡— ታላቅ ፡ ሰሌዳ ፡ ወስ
ደህ ፡— ምርኮ ፡ ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለህ ፡
፪ ፡ በሰው ፡ ፊደል ፡ ጻፍበት ። የታመኑትን ፡ ሰዎች ፡
ካህኑን ፡ ኦርዮንና ፡ የበራክዩን ፡ ልጅ ፡ ዘካርያ
፫ ፡ ስን ፡ ምስክሮች ፡ አድርግልኝ ፡ አለኝ ። ወደ ፡
ነቢይቱም ፡ ቀረብሁ ፤ እርስዋም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡
፬ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፡— ሕፃኑ ፡
አባቱንና ፡ እናቱን ፡ መጥራት ፡ ሳያውቅ ፡ የደ
ማስቆን ፡ ሀብትና ፡ የሰማርያን ፡ ምርኮ ፡ በአሦር ፡
ንጉሥ ፡ ፊት ፡ ይወስዳልና ፡ ስሙን ፡— ምርኮ ፡
ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፡
አለኝ ።
እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ተናገረኝ ፡ እንዲ ፭ ፡
ህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በቀስታ ፡ የሚሄ ፮ ፡
ደውን ፡ የሰሊሆምን ፡ ውኃ ፡ ጠልቶአልና ÷
ረአሶንንና ፡ የሮሜልዩንም ፡ ልጅ ፡ ወዶአልና ፡
ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ብርቱና ፡ ብዙ ፡ ፯ ፡
የሆነውን ፡ የወንዝ ፡ ውኃ ÷ የአሦርን ፡ ንጉ
ሥና ፡ ክብሩን ፡ ሁሉ ÷ ያመጣባቸዋል ፤ መስ
ኖውንም ፡ ሁሉ ፡ ሞልቶ ፡ ይወጣል ÷ በዳሩም ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይፈስሳል ፤ እየጐረፈም ፡ ወደ ፡ ፰ ፡
ይሁዳ ፡ ይገባል ፤ እያጥለቀለቀም ፡ ያልፋል ÷
እስከ ፡ አንገትም ፡ ይደርሳል ፤ አማኑኤል ፡ ሆይ ÷
የክንፉ ፡ መዘርጋት ፡ የአገርህን ፡ ስፋት ፡ ትሞ
ላለች ።
አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ እወቁና ፡ ደንግጡ ፤ እናንተም ፡ ፱ ፡
ምድራችሁ ፡ የራቀ ፡ ሁሉ ÷ አድምጡ ፤ ታጠቁ ÷
ደንግጡ ፤ ታጠቁ ÷ ደንግጡ ። ተመካከሩ ÷ ፲ ፡
ምክራችሁም ፡ ይፈታል ፤ ቃሉን ፡ ተናገሩ ÷
ቃሉም ፡ አይጸናም ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ነውና ። እግዚአብሔርም ፡ በጽኑ ፡ ፲፩ ፡
እጅ ፡ እንዲህ ፡ ተናገረኝ ÷ በዚህም ፡ ሕዝብ ፡
መንገድ ፡ እንዳልሄድ ፡ አስጠነቀቀኝ ÷ እንዲ
ህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡— ዱለት ፡ ነው ፡ ፲፪ ፡
በሚሉት ፡ ሁሉ ፡— ዱለት ፡ ነው ፡ አትበሉ ፤
መፈራታቸውንም ፡ አትፍሩ ÷ አትደንግጡ ።
ነገር ፡ ግን ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔ ፲፫ ፡
ርን ፡ ቀድሱት ፤ የሚያስፈራችሁና ፡ የሚያስ
ደነግጣችሁም ፡ እርሱ ፡ ይሁን ። እርሱም ፡ ለመ ፲፬ ፡
ቅደስ ፡ ይሆናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለሁለቱ ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ቤቶች ፡ ለዕንቅፋት ፡ ድንጋይና ፡ ለማሰ
ናከያ ፡ ዓለት ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለወ
ጥመድና ፡ ለአሽክላ ፡ ይሆናል ። ብዙዎችም ፡ ፲፭ ፡
በእርሱ ፡ ይሰናከላሉ ÷ ይወድቁማል ÷ ይሰበሩ
ማል ÷ ይጠመዱማል ÷ ይያዙማል ።
ምስክሩን ፡ እሰር ፤ በደቀ ፡ መዛሙርቶቼም ፡ ፲፮ ፡
መካከል ፡ ሕጉን ፡ አትም ። ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ፲፯ ፡
ፊቱን ፡ የመለሰውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠብ
ቃለሁ ÷ እተማመንበትማለሁ ። እነሆ ÷ እኔና ፡ ፲፰ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሰጠኝ ፡ ልጆች ፡ ለእስራኤል ፡
በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ከሚኖረው ፡ ከሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክትና ፡
ተአምራት ፡ ነን ።
እነርሱም ፡— የሚጮኹትንና ፡ድምፃቸ ፲፱ ፡
ውን ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ የሚናገሩትን ፡ መናፍ
ስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ጠይቁ ፡ ባሉ
አችሁ ፡ ጊዜ ÷ ሕዝቡ ፡ ከአምላኩ ፡ መጠየቅ ፡
አይገባውምን ? ወይስ ፡ ለሕያዋን ፡ ሲሉ ፡ ሙታ
ንን ፡ ይጠይቃሉን ? ወደ ፡ ሕግና ፡ ወደ ፡ ምስ ፳ ፡
ክር ፡ ሂዱ ! እንዲህም ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ባይና
ገሩ ፡ ንጋት ፡ አይበራላቸውም ። እነርሱም ፡ ፳፩ ፡
ተጨንቀውና ፡ ተርበው ፡ ያልፋሉ ፤ በተራ
ቡም ፡ ጊዜ ፡ ተቈጥተው ፡ ንጉሣቸውንና ፡ አም
ላካቸውን ፡ ይረግማሉ ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ይመ
ለከታሉ ፤ ወደ ፡ ምድርም ፡ ይመለከታሉ ÷ ፳፪ ፡

እነሆም ፥ መከራና ፡ ጨለማ ፡ የሚያስጨንቅም ፡
ጭጋግ ፡ አለ ፤ ወደ ፡ ድቅድቅም ፡ ጨለማ ፡ ይሰ
ደዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ ተጨንቃ ፡ ለነበረች ፡ ጨለማ ፡ አይሆ
ንም ። በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ የዛብሎንንና ፡ የን
ፍታሌምን ፡ ምድር ፡ አቃለለ ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡
ግን ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በባሕር ፡ መንገድ ፡ ያለ
፪፤ ውን ፡ የአሕዛብን ፡ ገሊላ ፡ ያከብራል ። በጨ
ለማ ፡ የሄደ ፡ ሕዝብ ፡ ብርሃን ፡ አየ ፤ በሞት ፡
ጥላ ፡ አገርም ፡ ለኖሩ ፡ ብርሃን ፡ ወጣላቸው ።
፫፤ ሕዝብን ፡ አብዝተሃል ፥ ደስታንም ፡ ጨምረህ
ላቸዋል ፤ በመከር ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፥ ሰዎ
ችም ፡ ምርኮን ፡ ሲካፈሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡
፬፤ በፊትህ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ። በምድያም ፡ ጊዜ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ የሸክሙን ፡ ቀንበር ፡ የጫንቃው
ንም ፡ በትር ፡ የአስጨናቂውንም ፡ ዘንግ ፡ ሰብ
፭፤ ረሃል ። የሚረግጡ ፡ የሰልፈኞች ፡ ጫማ ፡ ሁሉ ፥
በደምም ፡ የተለወሰ ፡ ልብስ ፡ ለቃጠሎ ፡ ይሆ
ናል ፥ እንደ ፡ እሳት ፡ ማቃጠያም ፡ ሆኖ ፡ ይቃ
፮፤ ጠላል ። ሕፃን ፡ ተወልዶልናልና ፥ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ተሰጥቶናልና ፤ አለቅነትም ፡ በጫን
ቃው ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ ስሙም ፡ ድንቅ ፡ መካር ፥
ኃያል ፡ አምላክ ፥ የዘላለም ፡ አባት ፥ የሰላም ፡
፯፤ አለቃ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡
ያጸናውና ፡ ይደግፈው ፡ ዘንድ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋ
ንና ፡ በመንግሥቱ ፡ ላይ ፡ አለቅነቱ ፡ ይበዛል ፥
ለሰላሙም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። የእግዚአብ
ሔር ፡ ቅንዓት ፡ ይህን ፡ ያደርጋል ።
፰፤ ጌታ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ቃልን ፡ ሰደደ ፥ በእ
፱፤ ፲፤ ስራኤልም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ። በትዕቢትና ፡ በልብ ፡
ኵራት ፡— ጡቡ ፡ ወድቆአል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ በተ
ወቀረ ፡ ድንጋይ ፡ እንሠራለን ፤ የሾላ ፡ ዛፎች ፡
ተቈርጠዋል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ዝግባን ፡ እንተከባቸ
ዋለን ፡ የሚሉ ፡ በኤፍሬምና ፡ በሰማርያ ፡ የሚ
፲፩፤ ኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃሉ ። ስለዚህ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ተቋቋሚ ፡
፲፪፤ ያስነሣበታል ፥ ጠላቶቹን ፡ ሶርያውያንንም ፡
ከምሥራቅ ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ከምዕ
ራብ ፡ ያንቀሳቅስበታል ፤ እስራኤልንም ፡ በተከ
ፈተ ፡ አፍ ፡ ይበሉታል ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡
ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡
ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።
፲፫፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ቀሣፊቸው ፡ አልተመለ
ሱም ፥ የሠራዊትንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡
፲፬፤ አልፈለጉም ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ራስ
ንና ፡ ጅራትን ፥ የሰሌኑን ፡ ቀርንጫፍና ፡ እን
ግጫውን ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡ ከእስራኤል ፡ ይቆ
፲፭፤ ርጣል ። ሽማግሌውና ፡ ከበርቴው ፡ እርሱ ፡
ራስ ፡ ነው ፤ በሐሰትም ፡ የሚያስተምር ፡ ነቢይ ፡
፲፮፤ እርሱ ፡ ጅራት ፡ ነው ። ይህን ፡ ሕዝብ ፡ የሚ
መሩ ፡ ያስቱአቸዋል ፤ ተመሪዎቹም ፡ ይጠፋሉ ።

ሰው ፡ ሁሉ ፡ ዝንጉና ፡ ክፉ ፡ ሠሪ ፡ ነውና ፥ ፲፯፤
አፍም ፡ ሁሉ ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራልና ፡ ስለዚህ ፡
ጌታ ፡ በጕልማሶቻቸው ፡ ደስ ፡ አይለውም ፥
ለድሀ ፡ አደጎቻቸውና ፡ ለመበለቶቻቸውም ፡
አይራራም ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡
አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘ
ርግታ ፡ ትኖራለች ።
ክፋት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይቃጠላል ፤ ኵርንች ፲፰፤
ቱንና ፡ እሾሁን ፡ ይበላል ፤ ጭፍቅ ፡ የሆነውንም ፡
ዱር ፡ ያቃጥላል ፥ ጢሱም ፡ ተትጐልጕሎ ፡
እንደ ፡ ዓምድ ፡ ይወጣል ። በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእ ፲፱፤
ግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ምድር ፡ ተቃጥላለች ፤
ሕዝቡም ፡ እሳት ፡ እንደሚበላው ፡ እንጨት ፡
ሆኖአል ፤ ሰውም ፡ ለወንድሙ ፡ አይራራም ።
ሰው ፡ በቀኙ ፡ በኩል ፡ ይነቅላል ፡ ይራብማል ፤ ፳፤
በግራም ፡ በኩል ፡ ይበላል ፡ አይጠግብምም ፤ እያ
ንዳንዱም ፡ የክንዱን ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ፤ ምናሴ ፡ ፳፩፤
ኤፍሬምን ፡ ኤፍሬምም ፡ ምናሴን ፡ ይበላል ፤
እነርሱ ፡ በአንድነት ፡ የይሁዳ ፡ ጠላቶች ፡ ይሆ
ናሉ ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አል
ተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘር
ግታ ፡ ትኖራለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

መበለቶችም ፡ ቅሚያቸው ፡ እንዲሆኑ ፥ ድሀ ፡ ፩፤ ፪፤
አደጎችንም ፡ ብዝበዛቸው ፡ እንዲያደርጉ ፥
የድሀውን ፡ ፍርድ ፡ ያጣምሙ ፡ ዘንድ ፥ የችግ
ረኛውንም ፡ ሕዝቤን ፡ ፍርድ ፡ ያጐድሉ ፡ ዘንድ ፡
የግፍን ፡ ትእዛዛት ፡ ለሚያዝዙ ፥ ክፉንም ፡
ጽሕፈት ፡ ለሚጽፉ ፡ ወዮላቸው ! በተጐበኛች ፫፤
ሁበት ፡ ቀን ፥ መከራም ፡ ከሩቅ ፡ በሚመጣበት ፡
ዘመን ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ይሆን ? ለረድኤትስ ፡
ወደ ፡ ማን ፡ ትሸሻላችሁ ? ክብራችሁንስ ፡
ወዴት ፡ ትተዉታላችሁ ? ከእስረኞች ፡ በታች ፡ ፬፤
ይጐነበሳሉ ፥ ከተገደሉትም ፡ በታች ፡ ይወድ
ቃሉ ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አል
ተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘር
ግታ ፡ ትኖራለች ።
ለቍጣዬ ፡ በትር ፡ ለሆነ ፥ የመዓቴም ፡ ጨን ፭፤
ገር ፡ በእጁ ፡ ላለ ፡ ለአሦር ፡ ወዮለት ! እርሱ ፮፤
ንም ፡ በዝንጉ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እልካለሁ ፥ ምር
ኮውንና ፡ ብዝበዛውንም ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡
እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ የተረገጡ ፡ ያደር
ጋቸው ፡ ዘንድ ፡ በምቈጣቸው ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡
አዝዘዋለሁ ። እርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አያስብም ፥ ፯፤
በልቡም ፡ እንዲህ ፡ አይመስለውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ማጥፋት ፥ ጥቂት ፡ ያይደሉትንም ፡ አሕዛብን ፡
መቍረጥ ፡ በልቡ ፡ አለ ። እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፰፤
መሳፍንቴ ፡ ሁሉ ፡ ነገሥታት ፡ አይደሉምን ?
ካልኖ ፡ እንደ ፡ ከርከሚሽ ፡ አይደለችምን ? ፱፤
ሐማትስ ፡ እንደ ፡ አርፋድ ፡ አይደለችምን ? ሰማ
ርያስ ፡ እንደ ፡ ደማስቆ ፡ አይደለችምን ? የተቀ ፲፤
ረጹ ፡ ምስሎቻቸው ፡ ከኢየሩሳሌምና ፡ ከሰማ
ርያ ፡ ምስሎች ፡ የበለጡትን ፡ የጣዖቶችን ፡ መን

፲፩ ግሥታት ፡ እጄ ፡ እንዳገኘች ፥ በሰማርያና ፡ በጣ
ዖቶችዋም ፡ እንዳደረግሁ ፥ እንዲሁስ ፡ በኢየ
ሩሳሌምና ፡ በጣዖቶችዋ ፡ አላደርግምን ?
፲፪ ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጌታ ፡ ሥራውን ፡
ሁሉ ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡
በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ የኵሩ ፡ ልብ ፡
ፍሬን ፡ የዓይኑንም ፡ ከፍታ ፡ ትምክሕት ፡ ይጐበ
፲፫ ኛል ። እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ብሎአልና ፦ አስተዋይ ፡
ነኝና ፡ በእጄ ፡ ኃይልና ፡ በጥበቤ ፡ አደረግሁት ፤
የአሕዛብን ፡ ድንበሮች ፡ አራቅሁ ፥ ሀብታቸው
ንም ፡ ዘረፍሁ ፥ እንደ ፡ ጀግናም ፡ ሆኜ ፡ በም
፲፬ ድር ፡ የተቀመጡትን ፡ አዋረድሁ ፤ እጄም ፡ የአ
ሕዛብን ፡ ኃይል ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ቤት ፡ አገኘች ፤
የተተወም ፡ እንቍላል ፡ እንደሚሰበሰብ ፡ እን
ዲሁ ፡ እኔ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰብሁ ፤ ክን
ፉን ፡ የሚያራግብ ፡ አፉንም ፡ የሚከፍት ፡ የሚ
ጮኽም ፡ የለም ።
፲፭ በውኑ ፡ መጥረቢያ ፡ በሚቈርጥበት ፡ ሰው ፡
ላይ ፡ ይመካልን ? ወይስ ፡ መጋዝ ፡ በሚስበው ፡
ላይ ፡ ይኰራልን ? ይህስ ፥ በትር ፡ የሚያነሣ
ውን ፡ እንደ ፡ መነቅነቅ ፡ ዘንግም ፡ እንጨት ፡
ያይደለውን ፡ እንደ ፡ ማንሣት ፡ ያህል ፡ ነው ።
፲፮ ስለዚህም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
በወፍራሞች ፡ ላይ ፡ ክሳትን ፡ ይልካል ፤ ከክብ
ሩም ፡ በታች ፡ ቃጠሎው ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ መቃ
፲፯ ጠል ፡ ይነድዳል ። የእስራኤልም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ቅዱሱም ፡ እንደ ፡ ነበልባል ፡
ይሆናል ፤ እሾሁንና ፡ ኵርንችቱን ፡ በአንድ ፡
፲፰ ቀን ፡ ያቃጥላል ፡ ይበላውማል ። ከነፍስም ፡
እስከ ፡ ሥጋ ፡ ድረስ ፡ የዱሩንና ፡ የሚያፈራ
ውን ፡ እርሻ ፡ ክብር ፡ ይበላል ፤ ይህም ፡ የታ
፲፱ መመ ፡ ሰው ፡ እንደሚሰለስል ፡ ይሆናል ። የቀ
ሩትም ፡ የዱር ፡ ዛፎች ፡ በቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ይሆ
ናሉ ፥ ታናሽ ፡ ብላቴናም ፡ ይጽፋቸው ፡ ዘንድ ፡
ይችላል ።
፳ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ የእስራ
ኤል ፡ ቅሬታ ፡ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ የዳኑት ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በመቱአቸው ፡ ላይ ፡ አይ
ደገፉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ በእውነት ፡ ይደገፋሉ ።
፳፩ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ኃያል ፡ አምላክ ፡
፳፪ ይመለሳሉ ። እስራኤል ፡ ሆይ ፥ የሕዝብህ ፡
ቍጥር ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ቢሆን ፡ ቅሬ
ታው ፡ ይመለሳል ። ጽድቅ ፡ የተትረፈረፈበ
፳፫ ትም ፡ ጥፋት ፡ ተወስኖአል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ያለቀ ፡ የተቈረጠ ፡ ነገርን ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ይፈጽማል ።
፳፬ ስለዚህ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጽዮን ፡ የምትኖር ፡ ሕዝቤ ፡
ሆይ ፥ አሦር ፡ በበትር ፡ ቢመታህ ፥ ግብጽም ፡
እንዳደረገ ፡ ዘንጉን ፡ ቢያነሣብህ ፡ አትፍራው ።
፳፭ ቍጣዬ ፡ እስኪፈጸም ፡ መዓቴም ፡ እስኪያጠፋ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ቀርቶአልና ።
፳፮ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ምድያ
ምን ፡ በሔሬብ ፡ ዓለት ፡ በኵል ፡ እንደ ፡ መታው ፡
ጅራፍ ፡ ያነሣበታል ፤ በትሩም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ይሆናል ፥ በግብጽም ፡ እንዳደረገ ፡ ያነሣዋል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ሸክሙ ፡ ከጫንቃህ ፡ ቀንበሩም ፡ ፳፯
ከአንገትህ ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፤ ቀንበሩም ፡ ከው
ፍረት ፡ የተነሣ ፡ ይሰበራል ።
ወደ ፡ አንጋይ ፡ መጥቶአል ፤ በመጌዶን ፡ ፳፰
በኵል ፡ አልፎአል ፤ በማክማስ ፡ ውስጥ ፡ ዕቃ
ውን ፡ አኑሮአል ፤ በመተላለፊያ ፡ አልፎአል ፤ ፳፱
በጌባ ፡ ማደሪያው ፡ ነው ፤ ራማ ፡ ደንግጣለች ፤
የሳኦል ፡ ጊብዓ ፡ ኰብልላለች ። አንቺ ፡ የጋ ፴
ሊም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በታላቅ ፡ ድምፅሽ ፡ ጩኺ ፤
ላይሳ ፡ ሆይ ፥ አድምጪ ፤ ዓናቶት ፡ ሆይ ፥ መል
ሽላት ። መደቤና ፡ ሸሽታለች ፤ በግቤርም ፡ ፴፩
የሚኖሩ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻቸውን ፡ አሸሽተዋል ።
ዛሬ ፡ በኖብ ፡ ይቆማል ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ፴፪
ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ያንቀሳቅሳል ።
እነሆ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅር ፴፫
ንጫፎቹን ፡ በሚያስፈራ ፡ ኃይል ፡ ይቈርጣል ፤
በቁመት ፡ የረዘሙትም ፡ ይቈረጣሉ ፥ ከፍ ፡ ያሉ
ትም ፡ ይዋረዳሉ ። ጭፍቅ ፡ የሆነውንም ፡ ዱር ፡ ፴፬
በብረት ፡ ይቈርጣል ፥ ሊባኖስም ፡ በኃያሉ ፡
እጅ ፡ ይወድቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከእሴይ ፡ ግንድ ፡ በትር ፡ ይወጣል ፥ ከሥ ፩
ሩም ፡ ቍጥቋጥ ፡ ያፈራል ። የእግዚአብሔር ፡ ፪
መንፈስ ፥ የጥበብና ፡ የማስተዋል ፡ መንፈስ ፥
የምክርና ፡ የኃይል ፡ መንፈስ ፥ የእውቀትና ፡
እግዚአብሔርን ፡ የመፍራት ፡ መንፈስ ፡ ያርፍ
በታል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ደስታ ፫
ውን ፡ ያያል ። ዓይኑም ፡ እንደምታይ ፡ አይፈር
ድም ፥ ጆሮውም ፡ እንደምትሰማ ፡ አይበይንም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ለድሆች ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳል ፥ ፬
ለምድርም ፡ የዋሆች ፡ በቅንነት ፡ ይበይናል ፤
በአፉም ፡ በትር ፡ ምድርን ፡ ይመታል ፥ በከንፈ
ሩም ፡ እስትንፋስ ፡ ክፉዎችን ፡ ይገድላል ። የወ ፭
ገቡ ፡ መታጠቂያ ፡ ጽድቅ ፥ የጎኑም ፡ መቀነት ፡
ታማኝነት ፡ ይሆናል ።
ተኵላ ፡ ከበግ ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይቀመጣል ፥ ነብ ፮
ርም ፡ ከፍየል ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይተኛል ፤ ጥጃና ፡ የአ
ንበሳ ፡ ደቦል ፡ ፍሪዳም ፡ በአንድነት ፡ ያርፋሉ ፤
ታናሽም ፡ ልጅ ፡ ይመራቸዋል ። ላምና ፡ ድብ ፡ ፯
አብረው ፡ ይሰማራሉ ፥ ግልገሎቻቸውም ፡ በአ
ንድነት ፡ ያርፋሉ ፤ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡
ገለባ ፡ ይበላል ። የሚጠባውም ፡ ሕፃን ፡ በእ ፰
ባብ ፡ ጕድጓድ ፡ ላይ ፡ ይጫወታል ፥ ጡት ፡ የጣ
ለውም ፡ ሕፃን ፡ በእፉኝት ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ይጭናል ። በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፱
አይጐዱም ፡ አያጠፉምም ፤ ውኃ ፡ ባሕርን ፡
እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማ
ወቅ ፡ ትሞላለችና ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ለአሕ ፲

ዛብ፡ምልክት ፡ ሊሆን ፡ የቆመውን ፡ የእሴይን፡
ሥር ፡ አሕዛብ ፡ ይፈልጉታል ፤ ማረፊያውም ፡
የተከበረ ፡ ይሆናል ።
፲፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ የቀረውን፡
የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ከአሦርና ፡ ከግብጽ ÷ ከጳት
ሮስና ፡ ከኢትዮጵያ ÷ ከኤላምና ፡ ከሰናዖር ፡
ከሐማትም ÷ ከባሕርም ፡ ደሴቶች ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እጁን ፡ ይገልጣል ።
፲፪ ለአሕዛብም ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ÷ ከእስራኤ
ልም፡የተጣሉትን፡ይሰበስባል÷ከይሁዳም፡የተ
በተኑትን ፡ ከአራቱ ፡ የምድር ፡ ማዕዘኖች ፡ ያከ
፲፫ ማቻል ። የኤፍሬምም ፡ ምቀኝነት ፡ ይርቃል ÷
ይሁዳንም ፡ የሚያስጨንቁ ፡ ይጠፋሉ ፤ ኤፍ
ሬምም ፡ በይሁዳ ፡ አይቀናም ÷ ይሁዳም ፡ ኤፍ
፲፬ ሬምን ፡ አያስጨንቅም ። በምዕራብም ፡ በኩል ፡
በፍልስጥኤማውያን ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ እየበረሩ ፡
ይወርዳሉ ÷ የምሥራቅንም ፡ ልጆች ፡ በአንድ
ነት ፡ ይበዘብዛሉ ፤ በኤዶምያስና ፡ በሞዓብም፡
ላይ፡እጃቸውን፡ይዘረጋሉ÷የአሞንም፡ልጆች፡
፲፭ ለእነርሱ ፡ ይታዘዛሉ ። እግዚአብሔርም ፡ የግ
ብጽን ፡ ባሕር ፡ ያጠፋል ፤ በትኩሱም ፡ ነፋስ፡
እጁን ፡ በወንዙ ፡ ላይ ፡ ያነሣል ÷ ሰባት ፡ ፈሳ
ሾችንም ፡ አድርጎ ፡ ይመታዋል ÷ ሰዎችም ፡
፲፮ በጫማቸው ፡ እንዲሻገሩ ፡ ያደርጋቸዋል ። ከግ
ብጽም፡በወጣ፡ጊዜ፡ለእስራኤል፡እንደ፡ነበረ÷
ለቀረው ፡ ለሕዝቡ ፡ ቅሬታ ፡ ከአሦር ፡ ጐዳና ፡
ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ በዚያም ፡ ቀን ፡— አቤቱ ÷ ተቈጥተኸኛልና ÷
ቍጣህንም ፡ ከእኔ ፡ መልሰሃልና ÷ አጽናንተ
፪ ኸኛልምና ፡ አመሰግንሃለሁ ። እነሆ ÷ አም
ላክ ፡ መድኃኒቴ ፡ ነው ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኃይሌና ፡ ዝማሬዬ ፡ ነውና ÷ መድኃኒቴም ፡ ሆኖ
አልና ፡ በእርሱ ፡ ታምኜ ፡ አልፈራም ፡ ትላለህ ።
፫ ውኃውንም ፡ ከመድኃኒት ፡ ምንጮች ፡ በደስታ ፡
፬ ትቀዳላችሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ትላ
ላችሁ ፡— እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ስሙ
ንም ፡ ጥሩ ፤ በአሕዛብ ፡ መከከል ፡ ሥራውን ፡
አስታውቁ ፤ ስሙ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፭ ተናገሩ ። ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ሠርቶአልና ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፤ ይህንም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
፮ ላይ ፡ አስታወቁ ። አንቺ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሪ ፡
ሆይ ÷ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በመከከልሽ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ እልልም ፡
በዪ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ያየው ፡ ስለ ፡
ባቢሎን ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
፪ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሆነ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ምልክ
ትን ፡ አቁሙ ÷ ድምፅንም ፡ ከፍ ፡ አድርጉ
ባቸው ፤ በአለቆችም ፡ ደጆች ፡ እንዲገቡ ፡
፫ በእጅ ፡ ጥቀሱ ። ቍጣዬን ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡
ቅዱሳኔን ፡ አዝዣለሁ ÷ እኔ ፡ ኃያላኔንና ፡ በታ
ላቅነቴ ፡ ደስ ፡ የሚላቸውን ፡ ጠርቻለሁ ። በተ ፬
ራሮች ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፅ ፡
የሆነ ፡ የብዙ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡ አለ ። የተከማ
ቹት ፡ የአሕዛብ ፡ መንግሥታት ፡ የውካታ ፡
ጫጫታ ፡ አለ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሠራዊትን ፡ ለሰልፍ ፡ አሰልፎአል ። እግ ፭
ዚአብሔርና ፡ የቍጣው ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ምድ
ርን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፉአት ፡ ዘንድ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡
ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ይመጣሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ÷ አል ፮
ቅሱ ፤ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ እን
ደሚመጣ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ። ስለዚህ ፡ እጅ ፡ ፯
ሁሉ ፡ ትዝላለች ÷ የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡ ይቀ
ልጣል ። ይደነግጣሉ ፤ ምጥና ፡ ሕማም ፡ ይይዛ ፰
ቸዋል ÷ እንደምትወልድ ፡ ሴትም ፡ ያምጣሉ ፤
አንዱም ፡ በሌላው ፡ ይደነቃል ÷ ፊታቸውም ፡
የነበልባል ፡ ፊት ፡ ነው ። እነሆ ÷ ምድሪቱን ፡ ፱
በድማ ፡ ሊያደርግ ÷ ኃጢአተኞችዋንም ፡ ከእ
ርስዋ ፡ ዘንድ ፡ ሊያጠፉ ፡ ጨካኝ ፡ ሆኖ ፡ በመዓ
ትና ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ተሞልቶ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ቀን ፡ ይመጣል ። የሰማይም ፡ ከዋክብ ፲
ትና ፡ ሠራዊቱ ፡ ብርሃናቸውን ፡ አይሰጡም ÷
ፀሐይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ ትጨልማለች ÷ ጨረ
ቃም ፡ በብርሃኑ ፡ አያበራም ። ዓለሙን ፡ ስለ ፡ ፲፩
ክፋታቸው ፡ ክፉዎቹንም ፡ ስለ ፡ በደላቸው ፡
እቀጣለሁ ፤ የትዕቢተኞችንም ፡ ኵራት ፡ እሽራ
ለሁ ÷ የጨካኞቹንም ፡ ኵራት ፡ አዋርዳለሁ ።
የቀሩትም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡ የከበሩ ፡ ፲፪
ይሆናሉ ÷ ሰውም ፡ ከኦፊር ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡
የከበረ ፡ ይሆናል ። ስለዚህ ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ፲፫
በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ቀንም ፡
ሰማያትን ፡ አነቃንቃለሁ ÷ ምድርም ፡ ከስፍ
ራዋ ፡ ትናወጣለች ። እንደ ፡ ተባረረም ፡ ሚዳቋ ÷ ፲፬
ማንም ፡ እንደማይሰበስበው ፡ እንደ ፡ በግ ፡
መንጋ ÷ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡ ይመለሳል ÷
ሁሉም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሸሻል ። የተገኘ ፡ ሁሉ ፡ ፲፭
የተወጋ ፡ ይሆናል ÷ የተያዘም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡
ይወድቃል ። ሕፃናቶቻቸውም ፡ በፊታቸው ፡ ፲፮
ይጨፈጨፋሉ ÷ ቤቶቻቸውም ፡ ይበዘበዛሉ ÷
ሚስቶቻቸውም ፡ ይነወራሉ ።
እነሆ ÷ ብር ፡ የማይሹትን ÷ ወርቅም ፡ የማ ፲፯
ያምራቸውን ፡ ሜዶናውያንን ፡ በላያቸው ፡ አስ
ነሣለሁ ። ፍላጻቻቸውም ፡ ጎበዞችን ፡ ይጨፈ ፲፰
ጭፋሉ ÷ የማኅፀንንም ፡ ፍሬ ፡ አይምሩም ÷
ዓይኖቻቸውም ፡ ለሕፃናት ፡ አይራሩም ። እግ ፲፱
ዚአብሔርም ፡ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ ባፈረሰ ፡
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበረው ÷ የመንግሥታት ፡ ክብር ፡
የከለዳውያንም ፡ ትዕቢት ፡ ጌጥ ፡ ባቢሎን ፡ እን
ዲሁ ፡ ትሆናለች ። ለዘላለም ፡ የሚቀመጥባት ፡ ፳
አይገኝም ÷ ከትውልድም ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡
ድረስ ፡ ሰው ፡ አይኖርባትም ፤ ዓረበውያንም ፡
ድንኳንን ፡ በዚያ ፡ አይተክሉም ÷ እረኞችም ፡
መንጎቻቸውን ፡ በዚያ ፡ አያሳርፉም ። በዚ ፳፩

ያም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ያርፋሉ ፥ ጕጕ
ቶችም ፡ በቤቶቻቸው ፡ ይሞላሉ ፤ ሰጎኖችም ፡
በዚያ ፡ ይኖራሉ ፥ በዚያም ፡ አጋንንት ፡ ይዘፍ
፳፪ ናሉ ። ተኵላዎችም ፡ በግንቦቻቸው ፥ ቀበሮ
ችም ፡ በሚያማምሩ ፡ አዳራሾቻቸው ፡ ይጮ
ኻሉ ፤ ጊዜዋም ፡ ለመምጣት ፡ ቀርቦአል ፡ ቀን
ዋም ፡ አይዘገይም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይምረዋል ፥
እስራኤልንም ፡ ደግሞ ፡ ይመርጠዋል ፥ በአገ
ራቸውም ፡ ያኖራቸዋል ፤ መጻተኛም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ይተባበራል ፥ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ጋር ፡
፪ ይጣበቃል ። አሕዛብም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ስፍራ
ቸው ፡ ያመጡአቸዋል ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡
በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ሎሌዎችና ፡
እንደ ፡ ገረዶች ፡ አድርገው ፡ ይገዙአቸዋል ፤
የማረኩአቸውን ፡ ይማርካሉ ፥ አስጨናቂዎች
ንም ፡ ይገዛሉ ።
፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከኀዘንህና ፡ ከመከራህ ፡ ከተገዛህለትም ፡
፬ ከጽኑ ፡ ባርነት ፡ ያሳርፍሃል ። ይህንም ፡ ምሳሌ ፡
በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ታነሣለህ ፡ እንዲህም ፡
ትላለህ ፡— አስጨናቂ ፡ እንዴት ፡ ዐረፈ ! አስ
፭፡፮ ገባሪም ፡ እንዴት ፡ ጸጥ ፡ አለ ! አሕዛብንም ፡
በመዓትና ፡ በማያቋርጥ ፡ መምታት ፡ የመታ
ውን ፥ አሕዛብንም ፡ ባልተከለከለ ፡ መከራ ፡
በቍጣው ፡ የገዛውን ፡ የኃጥአንን ፡ በትር ፡ የአ
ለቆችንም ፡ ዘንግ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰብሮአል ።
፯ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ዐርፋ ፡ በጸጥታ ፡ ተቀምጣ
፰ ለች ፡ እልልም ፡ ብላለች ። ጥድና ፡ የሊባኖስ ፡
ዝግባ ፡— አንተ ፡ ከተዋረድህ ፡ ጀምሮ ፡ ማንም ፡
ይቈርጠን ፡ ዘንድ ፡ አልወጣብንም ፡ ብለው ፡
፱ በአንተ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ሲኦል ፡ በመምጣትህ ፡
ልትገናኝህ ፡ በታች ፡ ታወከች ፤ የሞቱትንም ፥
የምድርን ፡ ታላላቆች ፡ ሁሉ ፥ ለአንተ ፡ አንቀሳ
ቀሰች ፥ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ከዙ
፲ ፋኖቻቸው ፡ አስነሣች ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡—
አንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ ደክመሃልን ? እኛ
፲፩ ንስ ፡ መስለሃልን ? ጌጥህና ፡ የበገናህ ፡ ድምፅ ፡
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወረደ ፤ በበታችህም ፡ ብል ፡ ተነ
ጥፎአል ፥ ትልም ፡ መደረቢያህ ፡ ሆኖአል ፡
ብለው ፡ ይመልሱልሃል ።
፲፪ አንተ ፡ የንጋት ፡ ልጅ ፡ አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ ሆይ ፥
እንዴት ፡ ከሰማይ ፡ወደቅህ ! አሕዛብንም ፡ ያዋ
ረድህ ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
፲፫ ድረስ ፡ ተቈረጥህ ! አንተም ፡ በልብህ ፡— ወደ ፡
ሰማይ ፡ ዐርጋለሁ ፥ ዙፋኔንም ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ከዋክብት ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፥
በሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ በመሰብሰቢያ ፡ ተራራ ፡
፲፬ ላይ ፡ እቀመጣለሁ ፤ ከዳመናዎች ፡ ከፍታ ፡
በላይ ፡ ዐርጋለሁ ፥ በልዑልም ፡ እመሰላለሁ ፡
፲፭ አልህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወደ ፡ ጕድ
፲፮ ጓዱም ፡ ጥልቅ ፡ ትወርዳለህ ። የሚያዩህ ፡ ይመ
ለከቱሃልና ፡— በውኑ ፡ ምድርን ፡ ያንቀጠቀጠ ፥
መንግሥታትንም ፡ ያናወጠ ፥ ዓለሙን ፡ በድማ ፡ ፲፯
ያደረገ ፥ ከተሞችንም ፡ ያፈረሰ ፥ ምርኮኞቹ
ንም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ያልሰደደ ፡ ሰው ፡ ይህ ፡
ነውን ? ብለው ፡ ያስተውሉሃል ። የአሕዛብ ፡ ፲፰
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በየቤታቸው ፡ በክብር ፡ አን
ቀላፍተዋል ። አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተጠላ ፡ ፲፱
ቅርንጫፍ ፡ ከመቃብርህ ፡ ተጥለሃል ፤ በሰይ
ፍም ፡ የተወጉት ፥ ተገድለውም ፡ ወደ ፡ ጕድ
ጓዱ ፡ ድንጋዮች ፡ የወረዱት ፡ ከድነውሃል ፤
እንደ ፡ ተረገጠም ፡ ሬሳ ፡ ሆነሃል ። ምድርህን ፡ ፳
አጥፍተሃልና ፥ ሕዝብህንም ፡ ገድለሃልና ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ በመቃብር ፡ በአንድነት ፡ አትሆ
ንም ፤ የክፉዎች ፡ ዘር ፡ ለዘላለም ፡ የተጠራ ፡
አይሆንም ። እንዳይነሡም ፥ ምድርንም ፡ እን ፳፩
ዳይወርሱ ፥ የዓለሙንም ፡ ፊት ፡ በከተሞች ፡
እንዳይሞሉ ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ በደል ፡ ለል
ጆቹ ፡ሞትን ፡ አዘጋጁላቸው ። በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ፳፪
እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ከባቢሎን ፡ ስምንና ፡ ቅሬታን ፥
ዘርንና ፡ ትውልድንም ፡ እቈርጣለሁ ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። የጃርት ፡ መኖርያ ፡ የውኃም ፡ ፳፫
መቋሚያ ፡ አደርጋታለሁ ፤ በጥፋትም ፡ መጥረ
ጊያ ፡ እጠርጋታለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፳፬
ብሎ ፡ ምሎአል ፡— እንደ ፡ ተናገርሁ ፡ በእርግጥ ፡
ይሆናል ፥ እንደ ፡ አሰብሁም ፡ እንዲሁ ፡ ይቆ
ማል ። አሦርን ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ እሰብረዋለሁ ፥ ፳፭
በተራራዬም ፡ ላይ ፡ እረግጠዋለሁ ፤ ቀንበሩም ፡
ከእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፥ሸክሙም ፡ ከጫን
ቃቸው ፡ ላይ ፡ ይወገዳል ። በምድር ፡ ሁሉ ፡ ፳፮
ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ አሳብ ፡ ይህ ፡
ነው ፥ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋች ፡
እጅ ፡ ይህች ፡ ናት ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፯
አብሔር ፡ ይህን ፡ አስቦአል ፤ የሚያስጥለውስ ፡
ማን ፡ ነው ? እጁም ፡ ተዘርግታለች ፤ የሚመ
ልሳትስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ፳፰
ሸክም ፡ ሆነ ።
ፍልስጥኤም ፡ ሆይ ፥ ከእባቡ ፡ ሥር ፡ እፉ ፳፱
ኝት ፡ ይወጣልና ፥ ፍሬውም ፡ የሚበርርና ፡
እሳት ፡ የሚመስል ፡ እባብ ፡ ይሆናልና ፡ የመ
ታሽ ፡ በትር ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ሁላችሁም ፡ ደስ ፡
አይበላችሁ ። የድሆችም ፡ የበኵር ፡ ልጆች ፡ ፴
ይሰማራሉ ፥ ችግረኞችም ፡ ተዘልለው ፡ ይተ
ኛሉ ፤ ሥርህንም ፡ በራብ ፡ እገድላለሁ ፥ ቅሬ
ታህም ፡ ይገደላል ። አንተ ፡ በር ፡ ሆይ ፥ ወዮ ፡ ፴፩
በል ፤ አንቺም ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ ጩኺ ፤ ፍልስ
ጥኤም ፡ ሆይ ፥ ሁላችሁም ፡ ቀልጣችኋል ፤ ጢስ ፡
ከሰሜን ፡ ይመጣል ፡ ከጭፍራውም ፡ ተለይቶ ፡
የሚቀር ፡ የለም ።
ለሕዝቡም ፡ መልእክተኞች ፡ ምን ፡ ብሎ ፡ ፴፪
መመለስ ፡ ይገባል ? እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡

እንደ፡መሠረት፥የሕዝቡም፡ችግረኞች፡በእ
ርስዋ፡ውስጥ፡እንደሚጠጉ፡ነው።

ምዕራፍ፡፲፭።

፩፤ ስለ፡ሞዓብ፡የተነገረ፡ሸክም።
የሞዓብ፡ዔር፡በሌሊት፡ፈርሶ፡ጠፋ፤
ቂር፡የሚባልም፡የሞዓብ፡ምሽግ፡በሌሊት፡
፪፤ ፈርሶ፡ጠፋ። ወደ፡ባይት፡ወደ፡ዲቦንም፡
ወደ፡ከረብታ፡መስገጃዎችም፡ለልቅሶ፡ወጥ
ተዋል፤ ሞዓብ፡በናባውና፡በሜድባ፡ላይ፡
ታለቅሳለች፤ ራሳቸው፡ሁሉ፡ተነጭቶአል፥
፫፤ ጢማቸውም፡ሁሉ፡ተላጭቶአል። በየመን
ገዳቸውም፡በማቅ፡ታጥቀዋል፤ በየሰገነቶ
ቻቸውና፡በየአደባባዮቻቸው፡እንባ፡እጅግ፡
፬፤ እያፈሰሱ፡ሁሉም፡አልቅሰዋል። ሐሴቦንና፡
ኤልያሊ፡ጮኹ፤ ድምፃቸው፡እስከ፡ያሀጽ፡
ድረስ፡ይሰማል፤ ስለዚህ፡የሞዓብ፡ሰልፈ
ኞች፡ጮኹ፤ ነፍስዋ፡በውስጥዋ፡ተንቀጠ
፭፤ ቀጠች። ልቤ፡ስለ፡ሞዓብ፡ጮኸ፤ ከእር
ስዋ፡የሚሸሹ፡ወደ፡ዞዓር፡ወደ፡ዔግላት፡
ሺሊሺያ፡ኰበለሉ፤ በሉሒት፡ዓቀበት፡ላይ፡
እያለቀሱ፡ይወጣሉ፥ በሖሮናይምም፡መን
፮፤ ገድ፡የዋይታ፡ጩኸት፡ያነሣሉ። የኔምሬም፡
ውኆች፡ይደርቃሉ፤ ሣሩም፡ደርቋል፥ለጋ
ውም፡ጠውልጓል፥ልምላሜውም፡ሁሉ፡
፯፤ የለም። ስለዚህ፡የሰበሰቡትን፡ሀብትና፡
መዝገባቸውን፡ወደ፡አኻያ፡ዛፍ፡ወንዝ፡
፰፤ ማዶ፡ይወስዱታል። ጩኸት፡የሞዓብን፡
ዳርቻ፡ሁሉ፡ዞረ፤ ልቅሶዋም፡ወደ፡ኤግላይ
፱፤ ምና፡ወደ፡ብኤርኤሊም፡ደረሰ። የዲሞንም፡
ውኃ፡ደም፡ተሞልታለች፤ በዲሞንም፡ላይ፡
ሥቃይን፡እጨምራለሁ፥ ከሞዓበውያንም፡
በሚያመልጡ፥ከምድርም፡በሚቀሩ፡ላይ፡
አንበሳን፡አመጣለሁ።

ምዕራፍ፡፲፮።

፩፤ በምድር፡ላይ፡ለሠለጠነው፡አለቃ፡የበግ፡
ጠቦቶችን፡በምድረ፡በዳ፡ካለችው፡ከሴላ፡
ወደ፡ጽዮን፡ሴት፡ልጅ፡ተራራ፡ስደዱ።
፪፤ እንደሚበርር፡ወፍ፡እንደ፡ተበተኑም፡ጫጩ
ቶች፡እንዲሁ፡የሞዓብ፡ሴቶች፡ልጆች፡በአ
ርኖን፡መሻገሪያዎች፡ይሆናሉ።
፫፤ ምክርን፡ምከሪ፥ፍርድን፡አድርጊ፥በቀ
ትር፡ጊዜ፡ጥላሽን፡እንደ፡ሌሊት፡አድርጊ፤
የተሰደዱትን፡ሸሽጊ፥የሸሹትን፡አትግለጪ።
፬፤ ከሞዓብ፡የተሰደዱት፡ከአንቺ፡ጋር፡ይቀመጡ፤
ከሚያጠፋቸው፡ፊት፡መጋረጃ፡ሁኚቸው።
የሚያስጨንቁ፡አልቀዋል፥ጥፋትም፡ቀርቶ
አል፤ ይጨቍኑ፡የነበሩ፡ከምድር፡ጠፍተ
፭፤ ዋል። ዙፋንም፡በምሕረት፡ይቀናል፥በዚ
ያም፡ላይ፡በዳዊት፡ድንኳን፡ፍርድን፡የሚሻ፡
ጽድቅንም፡የሚያፋጥን፡ፈራጅ፡በእውነት፡
ይቀመጣል።
፮፤ ስለ፡ሞዓብ፡ትዕቢት፡እጅግ፡ስለ፡መታ
በዩ፥ስለ፡ኩራቱና፡ስለ፡ትዕቢቱ፡ስለ፡
ቍጣውም፡ሰምተናል፤ ትምክሕቱ፡ከንቱ፡
ነው። ስለዚህ፡ሞዓብ፡ስለ፡ሞዓብ፡ዋይ፡ ፯፤
ይላል፤ሁሉም፡ዋይ፡ይላል፤ስለ፡ቂርሐራሴት፡
መሠረት፡በጥልቅ፡ኀዘን፡ታለቅሳላችሁ።
የሐሴቦን፡እርሻዎችና፡የሴባማ፡ወይን፡ግን ፰፤
ዶች፡አዝነዋል። የአሕዛብ፡አለቆች፡የሰባበ
ሩአቸው፡ቅርንጫፎች፡እስከ፡ኢያዜር፡ደር
ሰው፡ወደ፡ምድረ፡በዳ፡ወጥተው፡ነበር፤
ቍጥቋጦቹም፡ተዘርግተው፡ባሕርን፡ተሻግ
ረው፡ነበር። ስለዚህ፡በኢያዜር፡ልቅሶ፡ ፱፤
ስለ፡ሴባማ፡ወይን፡ግንድ፡አለቅሳለሁ፤ ሐሴ
ቦንና፡ኤልያሊ፡ሆይ፥በዛፍሽ፡ፍሬና፡በወ
ይንሽ፡መከር፡የጦር፡ጩኸት፡ወድቆአልና፡
በእንባዬ፡አረካሻለሁ። ደስታና፡ሐሤትም፡ ፲፤
ከፍሬያማው፡እርሻ፡ተወስዶአል፥በወይኑም፡
ቦታዎች፡ዝማሬና፡እልልታ፡የለም፤ በመጥ
መቂያም፡ወይን፡የሚረግጥ፡የለም፤ የረጋጮ
ቹን፡እልልታ፡አጥፍቻለሁ። ስለዚህ፡ልቤ፡ ፲፩፤
ስለ፡ሞዓብ፡አንጀቴም፡ስለ፡ቂርሔሬስ፡እንደ፡
መሰንቆ፡ትጮኻለች። ሞዓብም፡መጥቶ፡በከ ፲፪፤
ረብታ፡መስገጃ፡ላይ፡በደከመና፡ለጸሎት፡
ወደ፡መቅደሱ፡በገባ፡ጊዜ፡አያሸንፍም።
እግዚአብሔር፡በሞዓብ፡ላይ፡በድሮ፡ዘመን፡ ፲፫፤
የተናገረው፡ነገር፡ይህ፡ነው። አሁን፡ግን፡ ፲፬፤
እግዚአብሔር፡— በሦስት፡ዓመት፡ውስጥ፡
እንደ፡ምንደኛ፡ዓመት፡የሞዓብ፡ክብርና፡የሕ
ዝቡ፡ሁሉ፡ብዛት፡ይዋረዳል፥ቅሬታውም፡
እጅግ፡ያነሰና፡የተጠቃ፡ይሆናል፡ይላል።

ምዕራፍ፡፲፯።

ስለ፡ደማስቆ፡የተነገረ፡ሸክም። ፩፤
እነሆ፥ደማስቆ፡ከተማ፡ከመሆን፡ተቋርጣ
ለች፤ በድማና፡የፍርስራሽ፡ክምር፡ትሆናለች።
ከተሞችዋ፡ለዘላለም፡የተፈቱ፡ይሆናሉ፤ ለመ ፪፤
ንጋ፡ማሰማርያ፡ይሆናሉ፤ መንጎች፡በዚያ፡
ያርፋሉ፡የሚያስፈራቸውም፡የለም። ምሽ ፫፤
ግም፡ከኤፍሬም፥መንግሥትም፡ከደማስቆ፡
ተወገደች፤ የሶርያም፡ቅሬታ፡እንደ፡እስራ
ኤል፡ልጆች፡ክብር፡ይሆናል፡ይላል፡የሠራ
ዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር።
በዚያም፡ቀን፡እንዲህ፡ይሆናል፤ የያዕቆብ፡ ፬፤
ክብር፡ይደክማል፡የሥጋውም፡ውፍረት፡
ይከሳል። አጫጅ፡የቆመውን፡እህል፡በእጁ፡ ፭፤
ሰብስቦ፡ዛላውን፡እንደሚያጭድ፡ይሆናል፤
በራፋይም፡ሸለቆ፡ቃርሚያ፡እንደሚለቅም፡
እንዲሁ፡ይሆናል። ወይራ፡በተመታ፡ጊዜ፡ ፮፤
ሁለት፡ወይም፡ሦስት፡ፍሬ፡በራሱ፡ላይ፡
እንደሚቀር፥አራት፡ወይም፡አምስት፡በዛ
ፊቱ፡ጫፍ፡እንደሚገኝ፥በእርሱ፡ዘንድ፡
ቃርሚያ፡ይቀራል፡ይላል፡የእስራኤል፡አም
ላክ፡እግዚአብሔር። በዚያ፡ቀን፡ሰው፡ወደ፡ ፯፤
ፈጣሪው፡ይመለከታል፥ዓይኖቹም፡ወደ፡እስ
ራኤል፡ቅዱስ፡ያያሉ። እጁም፡የሠራችውን፡ ፰፤

መሠዊያ ፡ አይመለከትም ፤ ጣቶቹም ፡ ወደ ፡
አበጁአቸው ፣ ወደ ፡ ማምለኪያ ፡ ዐፀዶች ፡
ወይም ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ ምስሎች ፣ አያይም ።
፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡
የአሞራውያንና ፡ የኤዊያውያን ፡ ከተሞች ፡
እንደ ፡ ተፈቱ ፣ እንዲሁ ፡ ከተሞችህ ፡ ይፈ
፲፤ ታሉ ፣ በድማም ፡ ይሆናሉ ። የደኅንነትህን ፡
አምላክ ፡ ረስተሃል ፣ የረድኤትህንም ፡ ጌታ ፡
አላሰብህም ፤ ስለዚህ ፡ ያማረውን ፡ ተክል ፡ ተክ
፲፩፤ ለሃል ፣ እንግዳንም ፡ ዘር ፡ ዘርተሃል ። በተከል
ህበት ፡ ቀን ፡ ታበቅለዋለህ ፣ በነጋውም ፡ ዘር
ህን ፡ እንዲያብብ ፡ ታደርገዋለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በኀ
ዘንና ፡ በትካዜ ፡ ቀን ፡ መከሩ ፡ ይሸሻል ።
፲፪፤ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ድምፅ ፡ ለሚተምሙ ፡
ለወገኖች ፡ ብዛት ፣ እንደ ፡ ኃይለኛም ፡ ውኃ ፡
ጩኸት ፡ ለሚጮኹ ፡ አሕዛብ ፡ ወዮላቸው !
፲፫፤ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ጩኸት ፡ ይጮ
ኻሉ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ይገሥጻቸዋል ፣ እነርሱም ፡
እየሸሹ ፡ ይርቃሉ ፣ በተራራም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
እብቅ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፣ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ እንደ
፲፬፤ ሚያዞረውም ፡ ትቢያ ፡ ይበተናሉ ። በመሸ ፡
ጊዜ ፣ እነሆ ፣ ድንጋጤ ፡ አለ ፤ ከማለዳም ፡ በፊት ፡
አይገኙም ። የዘረፉን ፡ ሰዎች ፡ እድል ፡ ፈንታ ፣
የበዘበዙንም ፡ ዕጣ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤ በኢትዮጵያ ፡ ወንዞች ፡ ማዶ ፡ ላለች ፣ ክንፍ ፡
፪፤ ያላቸው ፡ መርከቦች ፡ ላሉባት ፣ መልእክተኞ
ችን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ የደንገል ፡ መርከቦችንም ፡
በውኃ ፡ ላይ ፡ ለምትልክ ፡ ምድር ፡ ወዮላት !
እናንተ ፡ ፈጣኖች ፡ መልእክተኞች ፡ ሆይ ፣
ወደ ፡ ረጅምና ፡ ወደ ፡ ለስላሳ ፡ ሕዝብ ፣ ከመጀመ
ሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወገን ፣ ወደ
ሚሰፍርና ፡ ወደሚረግጥ ፣ ወንዞችም ፡ ምድራ
፫፤ ቸውን ፡ ወደሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ሂዱ ። በዓ
ለም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉና ፡ በምድር ፡ የምትቀ
መጡ ፡ ሆይ ፣ ምልክት ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ በተ
ነሣ ፡ ጊዜ ፡ እዩ ፤ መለከትም ፡ በተነፋ ፡ ጊዜ ፡
ስሙ ።
፬፤ እግዚአብሔር ፡— በፀሐይ ፡ ጮራ ፡ እንደ ፡
ደረቅ ፡ ትኩሳት ፣ በአጨዳም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡
ጠል ፡ ደመና ፡ ሆኜ ፡ በማደሪያዬ ፡ በጸጥታ ፡
፭፤ ተቀምጬ ፡ እመለከታለሁ ፡ ብሎኛልና ። እርሱ ፡
ከመከር ፡ በፊት ፡ አበባ ፡ በረገፈ ፡ ጊዜ ፡ የወይ
ንም ፡ ፍሬ ፡ ጨርቋ ፡ ሲይዝ ፡ የወይኑን ፡ ዘንግ ፡
በማጭድ ፡ ይቈርጣል ፣ ቅርንጫፎቹንም ፡ ይመለ
፮፤ ምላል ፡ ያስወግድማል ። በተራራ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡
ነጣቂዎች ፡ወፎች ፣ ለምድርም ፡ አውሬዎች ፡
በአንድነት ፡ ይቀራሉ ፤ ነጣቂዎችም ፡ ወፎች ፡
ይበጁባቸዋል ፣ የምድርም ፡ አውሬዎች ፡ ሁሉ ፡
፯፤ ይከርሙባቸዋል ። በዚያን ፡ ዘመን ፡ ለሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፣ ከረጅምና ፡ ከለ
ስላሳ ፡ ሕዝብ ፣ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡
ከሆነ ፡ ወገን ፣ ከሚሰፍርና ፡ ከሚረግጥ ፣ ወንዘ
ችም ፡ ምድራቸውን ፡ ከሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡
ዘንድ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ስም ፡ ወደሚገኝበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡
ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ይቀርባል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ስለ ፡ ግብጽ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩፤
እነሆ ፣ እግዚአብሔር ፡ በፈጣን ፡ ደመና ፡ እየ
በረረ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመጣል ፤ የግብጽም ፡
ጣዖታት ፡ በፊቱ ፡ ይርዳሉ ፣ የግብጽም ፡ ልብ ፡
በውስጥዋ ፡ ይቀልጣል ። ግብጻውያንን ፡ በግ ፪፤
ብጻውያን ፡ ላይ ፡ አስነሣለሁ ፤ ወንድምም ፡ ወን
ድሙን ፣ ሰውም ፡ ባልንጀራውን ፣ ከተማም ፡
ከተማን ፣ መንግሥትም ፡ መንግሥትን ፡ ይወ
ጋል ። የግብጽም ፡ መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ ባዶ ፡ ፫፤
ይሆናል ፣ ምክራቸውንም ፡ አጠፋለሁ ፤ እነር
ሱም ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በድግምት ፡ የሚጠነ
ቍሉትንም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎቻቸውንም ፡
ጠንቋዮቻቸውንም ፡ ይጠይቃሉ ። ግብጻውያ ፬፤
ንንም ፡ በጨካኝ ፡ ጌታ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣ
ለሁ ፤ ጨካኝ ፡ ንጉሥም ፡ ይገዛቸዋል ፡ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ውኆችም ፡ ከባሕር ፡ ይደርቃሉ ፣ ወንዙም ፡ ፭፤
ያንሳል ፡ ደረቅም ፡ ይሆናል ። ወንዞቹም ፡ ይገ ፮፤
ማሉ ፣ የግብጽም ፡ መስኖች ፡ ያንሳሉ ፡ ይደርቃ
ሉም ፤ ደንገልና ፡ ቄጠማ ፡ ይጠወልጋሉ ። በዓ ፯፤
ባይ ፡ ወንዝ ፡ ዳር ፡ ያለው ፡ መስክ ፡ በዓባይም ፡
ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የተዘራ ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ይደር
ቃል ፣ ይበተንማል ፣ አይገኝምም ። ዓሣ ፡ አጥማ ፰፤
ጆቹ ፡ ያዝናሉ ፣ በዓባይም ፡ ወንዝ ፡ መቃጥን ፡
የሚጥሉት ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሳሉ ፣ በውኆችም ፡
ላይ ፡ መረብ ፡ የሚዘረጉት ፡ ይዝላሉ ። የተበጠ ፱፤
ረውንም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ የሚሠሩ ፣ ነጩ
ንም ፡ ልብስ ፡ የሚሠሩ ፡ ሸማኔዎች ፡ ያፍራሉ ።
ደገፉዎችዋም ፡ ሁሉ ፡ ይሰባበራሉ ፣ የደመወ ፲፤
ዘኞችም ፡ ነፍስ ፡ ትተክዛለች ።
የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ፍጹም ፡ሰነፎች ፡ ናቸው ፤ ፲፩፤
ፈርዖንን ፡ የሚመከሩ ፡ ጥበበኞች ፡ ምክራቸው ፡
ድንቍርና ፡ ሆነች ። ፈርዖንን ፡— እኛ ፡ የጥበበ
ኞች ፡ ልጆች ፡ የቀደሙም ፡ ነገሥታት ፡ ልጆች ፡
ነን ፡ እንዴት ፡ ትሉታላችሁ ? አሁንስ ፡ ጥበበኞ ፲፪፤
ችህ ፡ የት ፡ አሉ ? አሁን ፡ ይንገሩህ ፤ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ያሰበውን ፡
ይወቁ ። የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ሰነፎች ፡ ሆነ ፲፫፤
ዋል ፣ የሜምፎስም ፡ አለቆች ፡ ተሸንግለዋል ፤
የነገዶችዋ ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋዮች ፡ የሆኑ ፡ ግብ
ጽን ፡ አሳቱ ። እግዚአብሔር ፡ የጠማምነትን ፡ ፲፬፤
መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ ደባልቆአል ፤ ሰካር ፡ በት
ፋቱ ፡ እንዲስት ፡ እንዲሁ ፡ ግብጽን ፡ በሥራዋ ፡
ሁሉ ፡ አሳቱ ። ራስ ፡ ወይም ፡ ጅራት ፡ የሰሌን ፡ ፲፭፤
ቅርንጫፍ ፡ ወይም ፡ እንግጫ ፡ ቢሆን ፡ ሊሠራ ፡
የሚችል ፡ ሥራ ፡ ለግብጽ ፡ አይሆንላትም ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ ግብጻውያን ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ፲፮፤
ይሆናሉ ፣ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡

በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሚያንቀሳቅሳት ፡ ከእጁ ፡ መን
ቀሳቀስ ፡ የተነሣ ፡ ይሸበራሉ ፡ ይፈሩማል ።
፲፯፡ የይሁዳም ፡ ምድር ፡ ግብጽን ፡ የምታስደነግጥ ፡
ትሆናለች ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመከረበት ፡ ምክር ፡ የተነሣ ፡ ወሬዋን ፡ የሚ
ሰማ ፡ ሁሉ ፡ ይፈራል ።
፲፰፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በከነዓን ፡
ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፥ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚ
አብሔርም ፡ የሚምሉ ፡ አምስት ፡ ከተሞች ፡
ይሆናሉ ፤ ከነዚህም ፡ አንዲቱ ፡ የጥፋት ፡ ከተማ ፡
ተብላ ፡ ትጠራለች ።
፲፱፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ መከከል ፡
ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፥ በዳርቻዋም ፡ ለእ
፳፡ ግዚአብሔር ፡ ዓምድ ፡ ይሆናል ። ይህም ፡ ለሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡
ምድር ፡ ምልክትና ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ፤ ከሚ
ያስጨንቁአቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይጮኻሉና ፥ እርሱም ፡ መድኃኒትንና ፡
፳፩፡ ኃያልን ፡ ሰድዶ ፡ ያድናቸዋልና ። በዚያም ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ የታወቀ ፡ ይሆ
ናል ፥ ግብጻውያንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያው
ቃሉ ፤ በመሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ ያመልካሉ ፥
ለእግዚአብሔርም ፡ ስእለት ፡ ይሳላሉ ፡ ይፈጽ
፳፪፡ ሙትማል ። እግዚአብሔርም ፡ ግብጽን ፡ ይመ
ታታል ፤ ይመታታል ፡ ይፈውሳታልም ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ይመለሳሉ ፡ እርሱም ፡ ይለ
መናቸዋል ፡ ይፈውሳቸውማል ።
፳፫፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ መን
ገድ ፡ ይሆናል ፥ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፥ ግብ
ጻዊውም ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ይገባል ፤ ግብጻውያንም ፡
ከአሦራውያን ፡ ጋር ፡ ይሰግዳሉ ።
፳፬፡፳፭፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ሕዝቤ ፡
ግብጽ ፥ የእጄም ፡ ሥራ ፡ አሦር ፥ ርስቴም ፡ እስ
ራኤል ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡ ብሎ ፡ ይባርካቸዋልና ፡
በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤል ፡ ለግብጽና ፡ ለአሦር ፡
ሦስተኛ ፡ ይሆናል ፥ በምድርም ፡ መከከል ፡ በረ
ከት ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሳርጎን ፡ ተርታንን ፡ በሰደደ ፡
ጊዜ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
፪፡ አዛጦንም ፡ ወግቶ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፥ በዚያ ፡
ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የአሞጽን ፡ ልጅ ፡ ኢሳ
ይያስን ፡— ሂድ ፥ ማቅህን ፡ ከወገብህ ፡ አውጣ ፡
ጫማህንም ፡ ከእግርህ ፡ አውልቅ ፡ ብሎ ፡ ተናገ
ረው ። እንዲህም ፡ አደረገ ፥ ራቁቱንም ፡ በዶ ፡
፫፡ እግሩንም ፡ ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡—
ባሪያዬ ፡ ኢሳይያስ ፡ በግብጽና ፡ በኢትዮጵያ ፡
ላይ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ለምልክትና ፡ ለተአም
ራት ፡ ሊሆን ፡ ራቁቱንና ፡ በዶ ፡ እግሩን ፡ እንደ ፡
፬፡ ሄደ ፥ እንዲሁ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ የግብጽንና ፡
የኢትዮጵያን ፡ ምርኮ ፥ ጐበዛዝቱንና ፡ ሽማግ
ሌዎቹን ፥ ራቁታቸውንና ፡ በዶ ፡ እግራቸውን ፡
አድርጎ ፡ ገላቸውንም ፡ ገልጦ ፥ ለግብጽ ፡ ጕስ
ቍልና ፡ ይነዳቸዋል ። እነርሱም ፡ ከተስፋቸው ፡ ፭፡
ከኢትዮጵያ ፡ ከትምክሕታቸውም ፡ ከግብጽ ፡
የተነሣ ፡ ይፈራሉ ፡ ያፍሩማል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ፮፡
በዚች ፡ ባሕር ፡ ዳርቻ ፡ የሚቀመጡ ፡— እነሆ ፥
ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እንድን ፡ ዘንድ ፡ ለእርዳታ ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ የሸሸንበት ፡ ተስፋችን ፡ ይህ ፡
ነበረ ፤ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እናመልጣለን ? ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፩፡
የተነገረ ፡ ሸክም ።
ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከደቡብ ፡ እንደሚወጣ ፥ እን
ዲሁ ፡ ከሚያስፈራ ፡ አገር ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይወ
ጣል ። ከበድ ፡ ራእይ ፡ ተነገረኝ ፤ ወንጀለኛው ፡ ፪፡
ይወነጅላል ፡ አጥፊውም ፡ ያጠፋል ። ኤላም ፡
ሆይ ፥ ውጪ ፤ ሜዶን ፡ ሆይ ፥ ከበቢ ፤ ትካዜ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አስቀርቻለሁ ። ስለዚህ ፡ ወገቤ ፡ ፫፡
ሕመም ፡ ተሞላ ፤ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡
ያዘኝ ፤ ከሕመሜ ፡ የተነሣ ፡ አልሰማም ፥ ከድን
ጋጤም ፡ የተነሣ ፡ አላይም ። ልቤ ፡ ተንበደ ፡ ፬፡
በደ ፥ ድንጋጤ ፡ አስፈራኝ ፥ ተስፋ ፡ ያደረግ
ሁትም ፡ ድንግዝግዝታ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ሆነብኝ ።
ማዕዱን ፡ ያዘጋጃሉ ፥ ምንጣፉንም ፡ ይዘረጋሉ ፥ ፭፡
ይበሉማል ፥ ይጠጡማል ፤ እናንተ ፡ መሳፍ
ንት ፡ ሆይ ፥ ተነሡ ፥ ጋሻውን ፡ አዘጋጁ ።
ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛልና ፡— ሂድ ፡ ጕበኛም ፡ ፮፡
አቁም ፥ የሚያየውንም ፡ ይናገር ። በከብት ፡ ፯፡
የሚቀመጡትን ፥ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እየሆኑ ፡ የሚ
ሄዱት ፡ ፈረሰኞች ፥ በአህዮች ፡ የሚቀመጡ
ትንና ፡ በግመሎች ፡ የሚቀመጡትን ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፡ በጽኑ ፡ ትጋት ፡ አስተውሎ ፡ ተግቶም ፡
ያድምጥ ። ያየውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ ቀኑን ፡ ፰፡
ሁሉ ፡ ዘወትር ፡ በማማ ፡ ላይ ፡ ቆሜአለሁ ፥
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ ተተክ
ያለሁ ፤ እነሆም ፥ በፈረሶች ፡ የሚቀመጡ ፥ ፱፡
ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሁነው ፡ የሚሄዱ ፡ ፈረሰኞች ፡
ይመጣሉ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፤ እርሱም ፡ መልሶ ፡—
በቢሎን ፡ ወደቀች ፡ ወደቀች ፥ የተቀረጹም ፡ የአ
ማልክቶችዋ ፡ ምስሎች ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ተጥለው ፡ ደቀቁ ፡ አለ ። እናንተ ፡ በአውድ ፡ ፲፡
ማዬ ፡ ላይ ፡ የተወቃችሁ ፡ የአውድማዬ ፡ ልጆች ፡
ሆይ ፥ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሰማሁትን ፡ ነገርኋችሁ ።
ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፲፩፡
አንዱ ፡ ከሴይር ፡— ጕበኛ ፡ ሆይ ፥ ሌሊቱ ፡
ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ጕበኛ ፡ ሆይ ፥ ሌሊቱ ፡
ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠራኝ ። ጕበኛ ፡ ፲፪፡
ውም ፡— ይነጋል ፡ ደግሞም ፡ ይመሻል ፤ ትጠ
ይቁ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድዱ ፡ ጠይቁ ፤ ተመልሳች
ሁም ፡ ኑ ፡ አለ ።
ስለ ፡ ዓረብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፲፫፡
የድዳናውያን ፡ ነጋዴዎች ፡ ሆይ ፥ በዓረብ ፡
ዱር ፡ ውስጥ ፡ ታድራላችሁ ። በቴማን ፡ የምት ፲፬፡
ኖሩ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ተጠሙት ፡ ሰዎች ፡ ውኃ ፡

አምጡ ፤ እንጀራ ፡ ይዛችሁ ፡ የሸሹትን ፡ ሰዎች ፡
፲፭ ተቀበሉአቸው ። ከሰይፍ ፥ ከተመዘዘው ፡
ሰይፍ ፥ ከተለጠጠውም ፡ ቀስት ፡ ከጽኑም ፡
፲፮ ሰልፍ ፡ ሸሽተዋልና ። ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛ
ልና ፡— እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዓመት ፡ በአንድ ፡
ዓመት ፡ ውስጥ ፡ የቄዳር ፡ ክብር ፡ ሁሉ ፡ ይጠ
፲፯ ፋል ፤ ከቀስተኞች ፡ ቍጥር ፡ የቀሩት ፥ የቄዳር ፡
ልጆች ፡ ኃያላን ፥ ያንሳሉ ፤ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ ስለ ፡ ራእይ ፡ ሸለቆ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ ወደ ፡ ሰገነት ፡ መውጣታ
፪ ችሁ ፡ ምን ፡ ሆናችኋል ? ጩኸትና ፡ ፍጅት ፡
የተሞላብሽ ፡ ከተማ ፥ ደስታ ፡ ያለሽ ፡ ከተማ ፡
ሆይ ፥ በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ የተገደሉት ፡ በሰይፍ ፡
የተገደሉ ፡ አይደሉም ፥ በሰልፍም ፡ የሞቱ ፡
፫ አይደሉም ። አለቆችሽ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡
ሸሹ ፥ ያለ ፡ ቀስትም ፡ ተማረኩ ፤ ከሩቅ ፡ ሸሽ
ተው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ የተገኙት ፡ ሁሉ ፡ በአ
፬ ንድነት ፡ ታሰሩ ። ስለዚህ ፡— ፊታችሁን ፡ ከእኔ ፡
ዘንድ ፡ አርቁ ፤ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አለቅሳለሁ ፤
ስለ ፡ ሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ጥፋት ፡ ታጽናኑኝ ፡
ዘንድ ፡ አትድከሙ ፥ አልሁ ።
፭ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የድንጋጤና ፡ የመረገጥ ፡ የድብልቅልቅም ፡
ቀን ፥ የቅጥርም ፡ መፍረስ ፡ ወደ ፡ ተራራም ፡
መጮኽ ፡ በራእይ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖአል ።
፮ ኤላምም ፡ ከሰረገለኞችና ፡ ከፈረሰኞች ፡ ጋር ፡
ሆኖ ፡ አፎቱን ፡ ተሸከመ ፥ ቂርም ፡ ጋሻውን ፡
፯ ገለጠ ። መልካሞቹንም ፡ ሸለቆችሽን ፡ ሰረ
ገሎች ፡ ሞሉባቸው ፥ ፈረሰኞችም ፡ መቆሚ
፰ ያቸውን ፡ በበር ፡ ላይ ፡ አደረጉ ። የይሁዳ
ንም ፡ መጋረጃ ፡ ገለጠ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡
በዱር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ተመለ
፱ ከትህ ፥ የዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ፍራሾች ፡ እንደ ፡
በዙ ፡ አይታችኋል ፥ የታችኛውንም ፡ ኵሬ ፡
፲ ውኃ ፡ አከማችታችኋል ፥ የኢየሩሳሌምን ፡
ቤቶች ፡ ቈጠራችሁ ፥ ቅጥሩንም ፡ ለማጥናት ፡
፲፩ ቤቶችን ፡ አፈረሳችሁ ። በአሮጌው ፡ ኵሬ ፡
ላለው ፡ ውኃ ፡ በሁለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ መከ
ማቻ ፡ ሠራችሁ ፤ ይህን ፡ ያደረገውን ፡ ግን ፡
አልተመለከታችሁም ፥ ቀድሞ ፡ የሠራውንም ፡
አላያችሁም ።
፲፪ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ወደ ፡ ልቅሶና ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡ ራስን ፡
ወደ ፡ መንጨትና ፡ ማቅንም ፡ ወደ ፡ መልበስ ፡
፲፫ ጠራ ። እነሆም ፥ ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ በሬውንና ፡
በጉንም ፡ ማረድ ፡ ሥጋንም ፡ መብላት ፡ የወይን ፡
ጠጅንም ፡ መጠጣት ፡ ሆነዋል ፤ እናንተ ፡—
ነገ ፡ እንሞታለንና ፡ እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ ብላች
፲፬ ኋል ። ይህም ፡ ነገር ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ጆሮ ፡ ተሰማ ፡— እስክትሞቱ ፡
ድረስ ፡ ይህ ፡ በደል ፡ በእውነት ፡ አይሰረይላች
ሁም ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፲፭
ይላል ፡— በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡ ተሾመው ፡
ወደዚህ ፡ አዛዥ ፡ ወደ ፡ ሳምናስ ፡ ሂድ ፡ እንዲ
ህም ፡ በለው ፡— መቃብር ፡ በዚህ ፡ ያስወቀርህ ፥ ፲፮
ከፍ ፡ ባለው ፡ ስፍራ ፡ መቃብር ፡ ያሠራህ ፥
በድንጋይም ፡ ውስጥ ፡ ለራስህ ፡ መኖርያ ፡ ያሳ
ነጽህ ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ አለህ ? በዚህስ ፡ በአንተ ፡
ዘንድ ፡ ማን ፡ አለ ? እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ፲፯
በኃይል ፡ ወርውሮ ፡ ይጥልሃል ፥ አጠንክሮም ፡
ይጨብጥሃል ። ጠቅልሎም ፡ ያንከባልልሃል ፡ ፲፰
ወደ ፡ ሰፊይቱም ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ኳስ ፡ ይጥል
ሃል ፤ አንተ ፡ የጌታህ ፡ ቤት ፡ እፍረት ! በዚያ ፡
ትሞታለህ ፡ በዚያም ፡ የክብርህ ፡ ሰረገላዎች ፡
ይሆናሉ ። ከአዛዥነት ፡ ሥራህ ፡ አሳድድሃለሁ ፥ ፲፱
ከሹመትህም ፡ ትሻራለህ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ባሪ ፳
ያዩን ፡ የኬልቅያስን ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄምን ፡ እጠ
ራለሁ ፥ መጐናጸፊያህንም ፡ አለብሰዋለሁ ፥ ፳፩
በመታጠቂያህም ፡ አስታጥቀዋለሁ ፥ ሹመትህ
ንም ፡ በእጁ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ፤ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡
አባት ፡ ይሆናል ። የዳዊትንም ፡ ቤት ፡ መክ ፳፪
ፈቻ ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ፤ እርሱም ፡
ይከፍታል ፡ የሚዘጋም ፡ የለም ፤ እርሱም ፡ ይዘ
ጋል ፡ የሚከፍትም ፡ የለም ። በታመነም ፡ ስፍራ ፡ ፳፫
እንደ ፡ ችንካር ፡ እተክለዋለሁ ፥ ለአባቱም ፡
ቤት ፡ የክብር ፡ ዙፋን ፡ ይሆናል ። የአባቱንም ፡ ፳፬
ቤት ፡ ክብር ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹንም ፡ የልጅ ፡ ልጆ
ቹንም ፥ ከጽዋ ፡ ዕቃ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማድጋ ፡
ዕቃ ፡ ድረስ ፥ ታናናሹን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ይሰቅ
ሉበታል ። በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ፳፭
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ በታመነው ፡ ስፍራ ፡ የተ
ተከለው ፡ ችንካር ፡ ይወልቃል ፤ ተሰብሮም ፡
ይወድቃል ፥ በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተሰቀለው ፡
ሸክም ፡ ይጠፋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአ
ልና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ስለ ፡ ጢሮስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩
የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ፥ አልቅሱ ፤ ፈር
ሶአልና ፡ ቤት ፡ የለም ፥ መግባትም ፡ የለም ፤
ከኪቲም ፡ አገር ፡ ጀምሮ ፡ ተገልጦላቸዋል ።
እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ በባሕርም ፡ የሚ ፪
ሻገሩ ፡ የሲዶና ፡ ነጋዴዎች ፡ ንግድ ፡ የሞሉብ
ችሁ ፡ ሆይ ፥ ጸጥ ፡ በሉ ። የሺሖር ፡ ዘርና ፡ ፫
የዓባይ ፡ ወንዝ ፡ መከር ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ላይ ፡
ገቢዋ ፡ ነበረ ፤ እርስዋም ፡ የአሕዛብ ፡ መናገጃ ፡
ነበረች ። ሲዶና ፡ ሆይ ፥ ባሕር ፥ የባሕር ፡ ፬
ምሽግ ፡— አላማጥሁም ፥ አልወለድሁም ፤ ጐበዛ
ዝትንም ፡ አላሳደግሁም ፥ ደናግልንም ፡ አላሳደ
ግሁም ፡ ብሎ ፡ ተናግሮአልና ፡ እፈሪ ። ወሬዋ ፡ ፭
ወደ ፡ ግብጽ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በጢሮስ ፡ ወሬ ፡
ምጥ ፡ ይይዛቸዋል ። ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ተሻገሩ ፤ ፮
እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ አልቅሱ ። በቀ ፯

ድሞ ፡ ዘመን ፡ ተመሥርታ ፡ የነበረችው ፥ በዚ
ያም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆና ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡
እግሮችዋ ፡ ወደ ፡ሩቅ ፡ ያፈለሱአት ፡ የደስታ
፰ ችሁ ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ? አክሊል ፡ በስ
ጫነች ፡ ከተማ ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ የወሰነ ፡
ማን ፡ ነው ? ነጋዴዎችዋ ፡ አለቆች ፡ ናቸው ፥
በእርስዋም ፡ የሚሸጡና ፡ የሚለውጡ ፡ የም
፱ ድር ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ። የክብርን ፡ ሁሉ ፡ ትዕ
ቢት ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡ የምድርንም ፡ ክቡራን ፡
ሁሉ ፡ ያስንቅ ፡ ዘንድ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
፲ ዚአብሔር ፡ ወስኖታል ። የተርሴስ ፡ ልጅ ፡
ሆይ ፥ የሚከለክልሽ ፡ የለምና ፡ እንደ ፡ ዓባይ ፡
፲፩ ወንዝ ፡ በአገርሽ ፡ ላይ ፡ ጕርፈሽ ፡ እለፊ ። በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፡ መንግሥታትንም ፡
አናወጠ ፤ ምሽጎችዋንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ እግ
፲፪ ዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ አዘዘ ። እር
ሱም ፡— አንቺ ፡ የተበደልሽ ፡ የሲዶና ፡ ድን
ግል ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደስ ፡
አይበልሽ ፤ ተነሥተሽ ፡ ወደ ፡ ኪቲም ፡ ተሻገሪ ፥
፲፫ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ አታርፊም ፡ አለ ። እነሆ ፥
የከለዳውያን ፡ አገር ! ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሆኖ ፡ አይ
ገኝም ፤ አሦራውያን ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡
ሰጥተውታል ፤ ግንቦቻቸውን ፡ ሠሩ ፥ አዳራሽ
ችዋንም ፡ አፈረሱ ፥ ባድማም ፡ አደረጓት ።
፲፬ እናንተ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ፥ ምሽጋ
ችሁ ፡ ፈርሶአልና ፡ ዋይ ፡ በሉ ።
፲፭ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጢሮስ ፡
እንደ ፡ አንድ ፡ ንጉሥ ፡ ዘመን ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡
ያህል ፡ የተረሳች ፡ ትሆናለች ፤ ከሰባ ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ግን ፡ ለጢሮስ ፡ በጋለሞታ ፡ ዘፈን ፡ እን
፲፮ ደሚሆን ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። አንቺ ፡ የተረ
ሳሽ ፡ ጋለሞታ ፡ ሆይ ፥ መሰንቆ ፡ ያዝ ፡ በከተማ ፡
ላይም ፡ ዙሪ ፤ መታሰቢያም ፡ ይሆንልሽ ፡ ዘንድ ፡
፲፯ ዜማን ፡ አሳምሪ ፡ ዘፈንሽንም ፡ አብዢ ። ከሰባ ፡
ዓመትም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡
ይጐበኛታል ፥ ወደ ፡ ዋጋዋም ፡ ትመለሳለች ፥
ደግሞም ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ከሆኑ ፡ ከዓለም ፡
መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ትገለሙታለች ።
፲፰ ንግድዋና ፡ ዋጋዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡
ይሆናል ፤ ንግድዋም ፡ በልተው ፡ ይጠግቡ ፡
ዘንድ ፡ ማለፊያም ፡ ልብስ ፡ ይለብሱ ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለሚኖሩ ፡ ይሆናል ፡
እንጂ ፡ በዕቃ ፡ ቤትና ፡ በግምጃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
አይከተትም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩ እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ባዶ ፡ ያደር
ጋታል ፥ ባድማም ፡ ያደርጋታል ፥ ይገለብጣ
ትማል ፥ በእርስዋም ፡ የተቀመጡትን ፡ ይበት
፪ ናል ። እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ፥ እንደ ፡
ባሪያውም ፡ እንዲሁ ፡ ጌታው ፥ እንደ ፡ ባሪያይ
ቱም ፡ እንዲሁ ፡ እመቤትዋ ፥ እንደሚገዛም ፡
እንዲሁ ፡ የሚሸጠው ፥ እንደ ፡ አበዳሪውም ፡
እንዲሁ ፡ ተበዳሪው ፥ እንደ ፡ ዕዳ ፡ አስከፋዩም ፡
እንዲሁ ፡ ዕዳ ፡ ከፋዩ ፡ ይሆናል ። ምድር ፡ መፈ ፫
ታትን ፡ ትፈታለች ፥ ፈጽማም ፡ ትበላሻለች ፤
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ተናግሮአልና ።
ምድርም ፡ አለቀሰች ፡ ረገፈችም ፤ ዓለም ፡ ደከ ፬
መች ፡ ረገፈችም ፤ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ ታላላ
ቆች ፡ ደከሙ ። ምድርም ፡ ከሚቀመጡባት ፡ ፭
በታች ፡ ረከሰለች ፥ ሕጉን ፡ ተላልፈዋልና ፥
ሥርዓቱንም ፡ ለውጠዋልና ፥ የዘላለሙንም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርሰዋልና ። ስለዚህ ፡ መር ፮
ገም ፡ ምድርን ፡ ትበላለች ፡ በእርስዋም ፡ የተቀ
መጡ ፡ ይቀጣሉ ፤ ስለዚህ ፡ የምድር ፡ ሰዎች ፡
ይቃጠላሉ ፡ ጥቂት ፡ ሰዎችም ፡ ይቀራሉ ። የወ ፯
ይን ፡ ጠጅ ፡ አለቀሰች ፥ የወይን ፡ ግንድ ፡ ደከ
መች ፥ ልባቸው ፡ ደስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ተከዙ ።
የከበሮው ፡ ሐሤት ፡ ቀርቶአል ፥ የደስተኞች ፡ ፰
ድምፅ ፡ ዝም ፡ ብሎአል ፥ የመሰንቆ ፡ ደስታ ፡
ቀርቶአል ። እየዘፈኑም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ አይጠ ፱
ጡትም ፥ የሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ ለሚጠጡት ፡
መራራ ፡ ይሆናል ። ባድማ ፡ የሆነችው ፡ ከተማ ፡ ፲
ፈረሰች ፤ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ እንዳይገባበት ፡
ተዘጋ ። ስለ ፡ ወይኑም ፡ ጠጅ ፡ በአደባባይ ፡ ፲፩
ጩኸት ፡ ይሆናል ፤ ደስታ ፡ ሁሉ ፡ ጨልሞአል ፥
የምድርም ፡ ሐሤት ፡ ፈልሶአል ። ከተማይቱም ፡ ፲፪
ባድማ ፡ ሆናለች ፥ በርዋም ፡ በጥፋት ፡ ተመት
ቶአል ። የወይራን ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መምታት ፥ ፲፫
ከወይንም ፡ መከር ፡ በኋላ ፡ ቃርሚያውን ፡ እንደ ፡
መልቀም ፥ እንዲሁ ፡ በምድር ፡ መከከል ፡ በአ
ሕዛብም ፡ መከከል ፡ ይሆናል ።
እነዚህ ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ፥ እልልም ፡ ፲፬
ይላሉ ፥ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ከባ
ሕር ፡ ይጣራሉ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፲፭
በምሥራቅ ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚ
አብሔርንም ፡ ስም ፡ በባሕር ፡ ደሴቶች ፡ አክብሩ ።
ለጻድቁ ፡ ክብር ፡ ይሁን ፡ የሚለውን ፡ ዝማሬ ፡ ፲፮
ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰምተናል ። እኔ ፡ ግን ፡—
ከሳሁ ፥ ከሳሁ ፥ ወዮልኝ ! ወንጀለኞች ፡ ወን
ጀለዋል ፤ ወንጀለኞች ፡ እጅግ ፡ ወንጀለዋል ፡
አልሁ ። በምድር ፡ ላይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፥ ፲፯
ፍርሃትና ፡ ገደል ፡ ወጥመድም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡
አሉ ። የሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ተከፍተዋልና ፥ ፲፰
የምድርም ፡ መሠረት ፡ ተናውጣለችና ፡ ከፍር
ሃት ፡ ድምፅ ፡ የሸሸ ፡ በገደል ፡ ይወድቃል ፥
ከገደልም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ።
ምድር ፡ ተሰባበረች ፥ ምድር ፡ ፈጽማ ፡ ደቀ ፲፱
ቀች ፥ ምድር ፡ ተነዋወጠች ። ምድር ፡ እንደ ፡ ፳
ሰካር ፡ ሰው ፡ ትንገደገዳለች ፥ እንደ ፡ ዳስም ፡
ትወዛወዛለች ፤ መተላለፍዋ ፡ ይከብድባታል ፥
ትወድቅማለች ፡ ደግማም ፡ አትነሣም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ ፳፩
ብሔር ፡ በከፍታ ፡ ያለውን ፡ ሠራዊት ፡ በከፍታ ፡
ላይ ፥ በምድርም ፡ ያሉትን ፡ ነገሥታት ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ይቀጣቸዋል ። ግዞተኞች ፡ በጕድ ፳፪
ጓድ ፡ እንደሚከማቹ ፡ በአንድነት ፡ ይከማቻሉ ፥
በግዞት ፡ ቤትም ፡ ውስጥ ፡ ተዘግተው ፡ ይኖ

ራሉ ÷ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ይጐበኛሉ ።
፳፫፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡
ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ይነግሣልና ÷
በሽማግሌዎቹም ፡ ፊት ፡ ክብር ፡ ይሆናልና ፡
ጨረቃ ፡ ይታወካል ፡ ፀሐይም ፡ ያፍራል ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩፤ አቤቱ ÷ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፤ ድንቅን ፡ ነገር ፡
የዱሮ ፡ ምክርን ፡ በታማኝነትና ፡ በእውነት ፡ አድ
ርገሃልና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡ ስምህ
፪፤ ንም ፡ አመሰግናለሁ ። ከተማይቱን ፡ የድንጋይ ፡
ክምር ÷ የተመሸገችውን ፡ ከተማ ፡ ውድማ ፡
እንድትሆን ÷ የኅጥአንንም ፡ አዳራሽ ፡ ከተማ ፡
እንዳትሆን ፡ አድርገሃል ፤ ከቶ ፡ አትሠራም ።
፫፤ ስለዚህ ፡ ኃያላኑ ፡ ወገኖች ፡ ያከብሩሃል ÷ የጨ
፬፤ ካኞች ፡ አሕዛብ ፡ ከተማም ፡ ትፈራሃለች ። የጨ
ካኞችም ፡ ቍጣ ፡ እስትንፋስ ፡ ቅጥርን ፡ እንደ
ሚመታ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ÷ ለድ
ሀው ፡ መጠጊያ ÷ ለችግረኛው ፡ በጭንቁ ፡ ጊዜ ፡
መጠጊያ ÷ ከውሽንፍር ፡ መሸሸጊያ ፡ ከሙቀ
፭፤ ትም ፡ ጥላ ፡ ሆነሃል ። እንደ ፡ ሙቀት ፡ በደረቅ ፡
ስፍራ ፡ የኅጥአንን ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ ታሰኛለህ ፤
ሙቀትም ፡ በደመና ፡ ጥላ ፡ እንዲበርድ ፡ እን
ዲሁ ፡ የጨካኞች ፡ ዝማሬ ፡ ይዋረዳል ።
፮፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የሰባ ፡
ግብዣ ÷ ያረጀ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ ቅልጥም ፡ የሞ
ላባቸው ፡ የሰቡ ፡ ነገሮች ÷ የጥሩና ፡ ያረጀ ፡
፯፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ያደርጋል ። በዚህም ፡
ተራራ ፡ ላይ ፡ በወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተጣለውን ፡
መጋረጃ ÷ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋ
፰፤ ውን ፡ መሸፈኛ ፡ ያጠፋል ። ሞትን ፡ ለዘላለም ፡
ይውጣል ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከፊት ፡
ሁሉ ፡ እንባን ፡ ያብሳል ÷ የሕዝቡንም ፡ ስድብ ፡
ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያስወግዳል ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ተናግሮአልና ።
፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡— እነሆ ÷ አምላካችን ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ተስፋ ፡ አድርገነዋል ÷ ያድነንማል ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ጠብቀነዋል ፤ በማዳኑ ፡
ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ፡ ይባ
፲፤ ላል ። የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡
ላይ ፡ ታርፋለች ÷ ጭድም ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡
እንደሚረገጥ ፡ እንዲሁ ፡ ሞዓብ ፡ በስፍራው ፡
፲፩፤ ይረገጣል ። ዋናተኛም ፡ ሲዋኝ ፡ እጁን ፡ እንደ
ሚዘረጋ ÷ እንዲሁ ፡ በመካከሉ ፡ እጁን ፡ ይዘረ
ጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ትዕቢቱን ፡
፲፪፤ ከእጁ ፡ ተንኰል ፡ ጋር ፡ ያዋርዳል ። የተመሸገ
ውንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ ቅጥርህን ፡
ዝቅ ፡ ያደርገዋል ÷ ያዋርደውማል ÷ ወደ ፡ መሬ
ትም ፡ እስከ ፡ አፈር ፡ ድረስ ፡ ይጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ቅኔ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡
ይዘመራል ፡— የጸናች ፡ ከተማ ፡ አለችን ፤ ለቅ
ጥርና ፡ ለምሽግ ፡ መድኃኒትን ፡ ያኖርበታል ።
እውነትን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጻድቅ ፡ ሕዝብ ፡ ይገባ ፡ ፪፤
ዘንድ ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ። በአንተ ፡ ላይ ፡ ታምና ፫፤
ለችና ፡ በአንተ ፡ ለምትደገፍ ፡ ነፍስ ፡ ፈጽመህ ፡
በሰላም ፡ ትጠብቃታለህ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፬፤
የዘላለም ፡ አምባ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ታመኑ ። በከፍታ ፡ የሚኖሩትን ፡ ፭፤
ሰዎች ፡ ዝቅ ፡ ያደርጋል ፤ ከፍ ፡ ያለችውን ፡
ከተማ ፡ ያዋርዳል ÷ እስከ ፡ መሬትም ፡ ድረስ ፡
ያወርዳታል ÷ እስከ ፡ አፈርም ፡ ድረስ ፡ ይጥላ
ታል ። እግር ÷ የድሀ ፡ እግርም ፡ የችግረኛም ፡ ፮፤
እረጋገጥ ÷ ትረግጣታለች ።
የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ናት ፤ አንተ ፡ ቅን ፡ ፯፤
የሆንህ ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ታቃናለህ ።
አቤቱ ÷ በፍርድህ ፡ መንገድ ፡ ተስፋ ፡ አድርገ ፰፤
ንሃል ÷ ስምህም ፡ መታሰቢያህም ፡ የነፍሳችን ፡
ምኞት ፡ ነው ። ፍርድህን ፡ በምድር ፡ ባደረግህ ፡ ፱፤
ጊዜ ፡ በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ጽድቅን ፡ ይማራሉና ፡
ነፍሴ ፡ በሌሊት ፡ ትናፍቅሃለች ÷ መንፈሴም ፡
በውስጤ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትገሠግሣለች ። ለኃ ፲፤
ጢአተኛ ፡ ሞገስ ፡ ቢደረግለት ፡ ጽድቅን ፡ አይ
ማርም ፤ በቅኖች ፡ ምድር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ያደር
ጋል ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ግርማ ፡ አያይም ።
አቤቱ ÷ እጅህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ፡ አላዩ ፲፩፤
ምም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ያለህን ፡
ቅንዓት ፡ አይተው ፡ ያፍራሉ ፤ እሳትም ፡ ጠላቶ
ችህን ፡ ትበላለች ። አቤቱ ÷ ሥራችንን ፡ ሁሉ ፡ ፲፪፤
ሠርተህልናልና ፡ ሰላምን ፡ ትሰጠናለህ ። አቤቱ ፡ ፲፫፤
አምላካችን ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌሎች ፡
ጌቶች ፡ ገዝተውናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአንተ ፡
ብቻ ፡ ስምህን ፡ እናስባለን ። እነርሱ ፡ ሞተዋል ÷ ፲፬፤
በሕይወት ፡ አይኖሩም ፤ ጠፍተዋል ÷ አይነ
ሡም ፤ ስለዚህ ፡ አንተ ፡ ጐብኝተሃቸዋል ፡ አጥ
ፍተሃቸውማል ÷ መታሰቢያቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ምንምን ፡ አድርገሃል ። ሕዝብን ፡ አበዛህ ÷ ፲፭፤
አቤቱ ÷ ሕዝብን ፡ አበዛህ ፤ አንተም ፡ ተከበርህ ÷
የአገሬቱንም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ አሰፋህ ።
አቤቱ ÷ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ ፈለጉህ ÷ በገሠጽሃቸ ፲፮፤
ውም ፡ ጊዜ ፡ ልመናቸውን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አፈ
ሰሱ ። የፀነሰች ፡ ሴት ፡ ለመውለድ ፡ ስትቀርብ ፡ ፲፯፤
እንደምትጨነቅና ፡ በምጥ ፡ እንደምትጮኽ ÷
አቤቱ ÷ እንዲሁ ፡ በፊትህ ፡ ሆነናል ። እኛ ፡ ፲፰፤
ፀንሰናል ፡ ምጥም ፡ ይዞናል ÷ ነፋስንም ፡ እንደም
ንወልድ ፡ ሆነናል ፤ በምድርም ፡ ደኅንነት ፡ አላ
ደረግነም ፤ በዓለምም ፡ የሚኖሩ ፡ ይወድቃሉ ።
ሙታንህ ፡ ሕያዋን ፡ ይሆናሉ ÷ ሬሳዎችም ፡ ፲፱፤
ይነሣሉ ። በምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ÷ ጠልህ ፡
የብርሃን ፡ ጠል ፡ ነውና ÷ ምድርም ፡ ሙታንን ፡
ታወጣለችና ፡ ንቁ ፡ ዘምሩም ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ÷ ና ፡ ወደ ፡ ቤትህም ፡ ግባ ÷ ደጅ ፳፤
ህን ፡ በኋላህ ፡ ዝጋ ፤ ቍጣ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡
ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተሸሸግ ። በምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ፳፩፤
ላይ ፡ በበደላቸው ፡ ምክንያት ፡ ቍጣውን ፡ ያመ
ጣባቸው ፡ ዘንድ ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከስ

ፍራው ፡ ይወጣል ፤ ምድርም ፡ ደምዋን ፡ ትገ
ልጣለች፥ ሙታኖችዋንም፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡
አትከድንም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣኑን ፡
እባብ፡ሌዋታንን፡ጠማማውንም፡እባብ፡ሌዋ
ታንን ፡ በጠንካራ ፡ በታላቅም ፡ በብርቱም ፡
ሰይፍ፡ይቀጣል፥በባሕርም፡ውስጥ፡ያለውን፡
ዘንዶ ፡ ይገድላል ።
፪ በዚያም፡ቀን፡ለተወደደው፡የወይን፡ቦታ፡
፫ ተቀኙለት ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂው ፡
ነኝ ፤ ሁልጊዜ ፡ አጠጣዋለሁ ፤ ማንም ፡ እንዳይ
ጐዳው ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ እጠብቀዋለሁ ።
፬ አልቈጣም ፤ እሾህና ፡ ኵርንችት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
ምነው ፡ በሰልፍ ፡ በነበሩ ! በእነርሱ ፡ ላይ ፡
ተራምጄ፡በአንድነት፡ባቃጠልኋቸው፡ነበር ።
፭ ወይም፡ጕልበቴን፡ይያዝ፥ከእኔ፡ጋር፡ሰላም፡
፮ ያድርግ ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ ያድርግ ። በሚ
መጣው ፡ ዘመን ፡ ያዕቆብ ፡ ሥር ፡ ይሰድዳል ፥
እስራኤልም ፡ ያብባል ፡ ይጨበጭብማል ፤ በፍ
ሬያቸውም ፡ የዓለሙን ፡ ፊት ፡ ይሞላሉ ።
፯ በውኑ ፡ የመቱትን ፡ እንደ ፡ መታ ፡ እንዲሁ ፡
እርሱን ፡ መታውን ? ወይስ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡
ተገደሉበት ፡ መገደል ፡ እርሱ ፡ ተገድሎአልን ?
፰ ነዳቸው ፡ ሰደዳቸው ፡ ቀሠፋቸው ፤ የምሥራቅ ፡
ነፋስ ፡ እንደሚነፍስበት ፡ ቀን ፡ በጠንካራ ፡
፱ ዐውሎ ፡ አስወገዳቸው ። ስለዚህም ፡ የማምለ
ኪያ ፡ ዐፀዶችና ፡ የፀሐይ ፡ ምስሎች ፡ ዳግመኛ ፡
እንዳይነሡ ፡ የመሠዊያውን ፡ ድንጋይ ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ደቀቀ ፡ እንደ ፡ ኖራ ፡ ድንጋይ ፡ ባደረገ ፡
ጊዜ ፥ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ በደል ፡ ይሰረያል ፥
ይህም ፡ ኃጢአትን ፡ የማስወገድ ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
፲ ነው ። የተመሸገችው ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ ሆነች ፤
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆና ፡ የተፈታችና ፡ የተተ
ወች ፡ መኖሪያ ፡ ናት ፤ በዚያም ፡ ጥጃ ፡ ይሰማ
ራል ፡ በዚያም ፡ ይተኛል ፡ ቅርንጫፍዋንም ፡
፲፩ ይበላል ። ጫፎችዋ ፡ በደረቁ ፡ ጊዜ ፡ ይሰበ
ራሉ ፥ ሴቶችም ፡ መጥተው ፡ ያቃጥሉአቸዋል ፤
የማያስተውል ፡ ሕዝብ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ፈጣ
ሪው ፡ አይራራለትም ፡ ሠሪውም ፡ ምሕረት ፡
አያደርግለትም ።
፲፪ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከወንዝ ፡ ፈሳሽ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡
ወንዝ ፡ ድረስ ፡ እህሉን ፡ ይወቃል ፥ እናንተም ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ በአንድ ፡
ትሰበሰባላችሁ ።
፲፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ታላቅ ፡
መለከት ፡ ይነፋል ፥ በአሦርም ፡ የጠፉ ፥ በግ
ብጽ ፡ ምድርም ፡ የተሰደዱ ፡ ይመጣሉ ፥ በተቀ
ደሰውም ፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ይሰግዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

ለኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፥ ፩
በወይን ፡ ጠጅ ፡ ለተሸነፉ ፡ በወፍራም ፡ ሸለቆ
አቸው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ላለችም ፡ ለረገፈች ፡ ለክ
ብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡ ወዮ ! እነሆ ፥ በጌታ ፡ ዘንድ ፡ ፪
ኃያል ፡ ብርቱ ፡ የሆነ ፡ አለ ። እንደ ፡ በረዶ ፡
ወጨፎ ፥ እንደሚያጠፋም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፥
እንደሚያጥለቀልቅም ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ውኃ ፡
ፈሳሽ ፡ በጠንከረ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይጥላል ።
የኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፡ በእ ፫
ግር ፡ ይረገጣል ፤ በወፍራሙ ፡ ሸለቆ ፡ ራስ ፡ ፬
ላይ ፡ ያለች ፡ የረገፈች ፡ የክብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡
ከመከር ፡ በፊት ፡ አስቀድማ ፡ እንደምትበስል ፡
በለስ ፡ ትሆናለች ፤ ሰው ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡
እንዳለች ፡ ይበላታል ። በዚያ ፡ ቀን ፡ የሠራ ፭
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቀሩት ፡ ሕዝቡ ፡
የክብር ፡ ዘውድና ፡ የጌጥ ፡ አክሊል ፡ ይሆናል ፤
በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ላይ ፡ ለሚቀመጥም ፡ የፍ ፮
ርድ ፡ መንፈስ ፥ ሰልፉን ፡ ወደ ፡ በር ፡ ለሚመ
ልሱም ፡ ኃይል ፡ ይሆናል ።
እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ የተነሣ ፡ ፯
ይስታሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ ካህኑና ፡ ነቢዩ ፡ ከሚያሰክር ፡
መጠጥ ፡ የተነሣ ፡ ይስታሉ ፥ በወይን ፡ ጠጅም ፡
ይዋጣሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ በራእይ ፡ ይስታሉ ፥ በፍርድም ፡
ይሰናከላሉ ። ማዕዱ ፡ ሁሉ ፡ ትፋትንና ፡ ርኵ ፰
ሰትን ፡ ተሞልቶአታል ፤ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ እንኳ ፡
የለም ።
እውቀትን ፡ ለማን ፡ ያስተምረዋል ? ወይስ ፡ ፱
ወሬ ፡ ማስተዋልን ፡ ለማን ፡ ይሰጣል ? ወተትን ፡
ለተዉ ፡ ወይስ ፡ ጡትን ፡ ለጣሉ ፡ ነውን ? ትእ ፲
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ፥ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ፥ ጥቂት ፡
በዚህ ፡ ጥቂት ፡ በዚያ ፡ ነው ። በባዕድ ፡ አፍ ፡ ፲፩
በልዩም ፡ ልሳን ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ይናገራል ፤
እርሱም ፡— ዕረፍት ፡ ይህች ፡ ናት ፥ የደከመ ፲፪
ውን ፡ አሳርፉ ፤ ይህችም ፡ ማረፊያ ፡ ናት ፡ አላ
ቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አሉ ።
ስለዚህ ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዲወድቁ ፡ እን ፲፫
ዲሰበሩም ፡ ተጠምደውም ፡ እንዲያዙ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእ
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ፥ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ፥ ጥቂት ፡ በዚህ ፡ ጥቂት ፡
በዚያ ፡ ይሆንላቸዋል ።
ስለዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ ሕዝብ ፡ የም ፲፬
ትገዙ ፡ ፌዘኞች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። እናንተም ፡— ከሞት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ፲፭
አድርገናል ፥ ከሲኦልም ፡ ጋር ፡ ተማምለናል ፤
ሐሰትን ፡ መሸሸጊያችን ፡ አድርገናልና ፥ በሐሰ
ትም ፡ ተሰውረናልና ፡ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠ

ፍት ፡ በለፈ ፡ ጊዜ ፡ አይደርስብንም ፡ ስላላችሁ ፥
፲፮፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ፥ በጽዮን ፡ ድንጋይን ፡ ለመ
ሠረት ፡ አስቀምጣለሁ ፤ የተፈተነውን ፥ የከበረ
ውን ፥ መሠረቱ ፡ የጸናውን ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋይ ፤
፲፯፡ የሚያምንም ፡ አያፍርም ። ለገመድ ፡ ፍርድን ፡
ለቱንቢም ፡ ጽድቅን ፡ አደርጋለሁ ፤ በረዶውም ፡
የሐሰትን ፡ መሸሸጊያ ፡ ይጠርጋል ፥ ውኆችም ፡
፲፰፡ መሰወሪያውን ፡ ያሰጥማሉ ። ከሞትም ፡ ጋር ፡
ያደረጋችሁት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይፈርሳል ፥ ከሲ
ኦልም ፡ ጋር ፡ የተማማላችሁት ፡ መሐላ ፡ አይ
ጸናም ፤ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠፍት ፡ በለፈ ፡
፲፱፡ ጊዜ ፡ ትረገጡበታላችሁ ። በለፈም ፡ ጊዜ ፡ ይወ
ስዳችኋል ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ያል
ፋል ፤ ወሬውንም ፡ ማስተዋል ፡ ድንጋጤ ፡ ይሆ
፳፡ ናል ። ሰው ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶ ፡ ቢተኛ ፡
አልጋው ፡ አጭር ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡
መሸፈን ፡ ቢወድድ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ጠባብ ፡
፳፩፡ ነው ። እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ ማለት ፡
እንግዳ ፡ ሥራውን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፥ አድራጎ
ቱንም ፡ ማለት ፡ ያልታወቀውን ፡ አድራጎቱን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በፐራሲም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡
ነበረ ፡ ይነሣል ፥ በገባዖንም ፡ ሸለቆ ፡ እንደ ፡
፳፪፡ ነበረ ፡ ይቈጣል ። አሁንም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
የሚጸናውን ፡ የጥፋት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሰምቻለሁና ፡
እስራት ፡ እንዳይጸናባችሁ ፡ አታፌዙ ።
፳፫፡ አድምጡ ፡ ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ ልብ ፡ አድርጉ ፡
፳፬፡ ንግግሬንም ፡ ስሙ ። በውኑ ፡ ገበሬ ፡ ሊዘራ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ያርሳልን ? ወይስ ፡ ሁልጊዜ ፡ እርሻውን ፡
፳፭፡ ይገለግላልን ? ጓሉንስ ፡ ይከሰክሳልን ? እር
ሻውን ፡ ባስተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ጥቍሩን ፡ አዝ
ሙድ ፥ ከሙኑንም ፥ ስንዴውንም ፡ በተርታ ፥
ገብሱንም ፡ በስፍራው ፥ አጃንም ፡ በደረጃው ፡
፳፮፡ የሚዘራ ፡ አይደለምን ? ይህንም ፡ ብልሃት ፡
አምላኩ ፡ ያስታውቀዋል ፡ ያስተምረውማል ።
፳፯፡ ጥቍሩ ፡ አዝሙድ ፡ በተሳለች ፡ ማሄጃ ፡ አያኬ
ድም ፥ የሰረገላም ፡ መንኰራኵር ፡ በከሙን ፡
ላይ ፡ አይዞርም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጥቍሩ ፡ አዝ
ሙድ ፡ በሽመል ፡ ከሙኑም ፡ በበትር ፡ ይወ
፳፰፡ ቃል ። የእንጀራ ፡ እህል ፡ ይደቀቃልን ? ለዘ
ላለም ፡ አያኬደውም ፤ የሰረገላውን ፡ መንኰራ
ኵርና ፡ ፈረሶቹን ፡ ምንም ፡ ቢያስኬድበት ፡
፳፱፡ አያደቅቀውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ድንቅ ፡
ምክር ፡ ከሚመክር ፡ በግብሩም ፡ ማለፊያ ፡ ከሆ
ነው ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ወጥቶአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፡ ዳዊት ፡ ለሰፈረበት ፡ ከተማ ፡ ለአርኤል ፡
ወዮላት ! ዓመት ፡ በዓመት ፡ ላይ ፡ ጨምሩ ፥
፪፡ በዓላትም ፡ ይመለሱ ። አርኤልንም ፡ አስጨን
ቃለሁ ፥ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ይሆንባታል ፤
፫፡ እንደ ፡ አርኤልም ፡ ትሆንልኛለች ። በዙሪያ
ሽም ፡ እሰፍራለሁ ፥ በቅጥርም ፡ ከብቤ ፡ አስጨ
ንቅሻለሁ ፥ አምባም ፡ በላይሽ ፡ አቆማለሁ ።
ትዋረጂማለሽ ፥ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ሆነሽ ፡ ትና ፬፡
ገሪያለሽ ፥ ቃልሽም ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፡ ከአፈር ፡
ይወጣል ፤ ድምፅሽም ፡ ከመሬት ፡ እንደሚወጣ ፡
እንደ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪ ፡ ድምፅ ፡ ይሆናል ፥
ቃልሽም ፡ ከአፈር ፡ ወጥቶ ፡ ይጮኻል ።
ነገር ፡ ግን ፡ የጠላቶችሽ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ፭፡
ደቀቀ ፡ ትቢያ ፥ የጨካኞችም ፡ ብዛት ፡ እንደ
ሚያልፍ ፡ ገለባ ፡ ይሆናል ። ድንገትም ፡ ፈጥኖ ፡ ፮፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነጐድጓድ ፥
በምድርም ፡ መናወጥ ፥ በታላቅም ፡ ድምፅ ፥
በዐውሎ ፡ ነፋስም ፥ በወጨፎም ፥ በምትበ
ላም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይጐበኛታል ። በአ ፯፡
ርኤልም ፡ ላይ ፡ የሚዋጉ ፥ እርስዋንና ፡ ምሽ
ግዋንም ፡ የሚወጉ ፡ የሚያስጨንቋትም ፥ የአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ሕልምና ፡ እንደ ፡
ሌሊት ፡ ራእይ ፡ ይሆናል ። ተርቦም ፡ እንደሚ ፰፡
ያልም ፡ ሰው ፡ ይሆናል ፤ በሕልሙም ፥ እነሆ ፥
ይበላል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ይነቃል ፡ ሰውነቱም ፡
ባዶ ፡ ነው ፤ ተጠምቶም ፡ እንደሚያልም ፡ ሰው ፡
ይሆናል ፤ በሕልሙም ፥ እነሆ ፥ ይጠጣል ፥ ነገር ፡
ግን ፡ ይነቃል ፥ እነሆም ፥ ይዝላል ፡ ሰውነቱም ፡
አምሮት ፡ አለው ፤ እንዲሁ ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡
የሚወጉ ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ይሆናል ።
ተደነቁ ፡ ደንግጡም ፤ ተጨፈኑም ፡ ዕውሮ ፱፡
ችም ፡ ሁኑ ፤ በወይን ፡ ጠጅ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ሰከሩ ፤ በሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ተንገደገዱ ። እግዚአብሔር ፡ የእንቅልፍ ፡ መን ፲፡
ፈስ ፡ አፍስሶባችኋል ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ ነቢያት
ንም ፡ ጨፍኖባችኋል ፡ ራሶቻችሁን ፡ ባለ ፡ ራእ
ዮችን ፡ ሸፍኖባችኋል ። ራእዩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፲፩፡
ታተመ ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ሆኖባችኋል ፤ ማን
በብንም ፡ ለሚያውቅ ፡— ይህን ፡ አንብብ ፡
ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ታትሞአ
ልና ፡ አልችልም ፡ ይላቸዋል ፤ ደግሞም ፡ መጽ ፲፪፡
ሐፉን ፡ ማንበብን ፡ ለማያውቅ ፡— ይህን ፡ አን
ብብ ፡ ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ማን
በብ ፡ አላውቅም ፡ ይላቸዋል ።
ጌታም ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በአፉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ፲፫፡
ይቀርባልና ፥ በከንፈሮቹም ፡ ያከብረኛልና ፥
ልቡ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ የራቀ ፡ ነውና ፥ በሰዎች ፡
ሥርዓትና ፡ ትምህርት ፡ ብቻ ፡ ይፈራኛልና ፡
ስለዚህ ፥ እነሆ ፥ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፲፬፡
መካከል ፥ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ ተእምራትንም ፥
እንደ ፡ ገና ፡ አደርጋለሁ ፤ የጥበበኞችም ፡ ጥበብ ፡
ትጠፋለች ፥ የአስተዋዮችም ፡ ማስተዋል ፡ ትሰ
ወራለች ።
ምክራቸውን ፡ ጥልቅ ፡ አድርገው ፡ ከእግዚ ፲፭፡
አብሔር ፡ ለሚሰውሩ ፥ ሥራቸውንም ፡ በጨ
ለማ ፡ ውስጥ ፡ አድርገው ፡— ማን ፡ ያየናል ?
ወይስ ፡ ማን ፡ ያውቀናል ? ለሚሉ ፡ ወዮላቸው !
ይህ ፡ የእናንተ ፡ ጠማምነት ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ፲፮፡
ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ጭቃ ፡ የምትቈጠሩ ፡ አይደላች

ሁምን ? በውኑ፡ ሥራ፡ ሠሪውን ፡— አልሠ
ራኸኝም፡ ይለዋልን ? ወይስ፡ የተደረገው፡
አድራጊውን ፡— አታስተውልም፡ ይለዋለን ?
፲፯፡ ሊባኖስ፡ እንደ፡ ፍሬያማ፡ እርሻ፡ ሊለወጥ፡
ፍሬያማውም፡ እርሻ፡ እንደ፡ ዱር፡ ሊቈጠር፡
፲፰፡ ጥቂት፡ ዘመን፡ የቀረ፡ አይደለምን ? በዚያም፡
ቀን፡ ደንቆሮች፡ የመጽሐፍን፡ ቃል፡ ይሰማሉ ÷
የዕውሮችም፡ ዓይኖች፡ ከጭጋግና፡ ከጨለማ፡
፲፱፡ ተለይተው፡ ያያሉ ። የዋሃን፡ ደስታቸውን፡
በእግዚአብሔር፡ ያበዛሉ ÷ በሰዎች፡ መካከል፡
ያሉ፡ ችግረኞችም፡ ሐሤትን፡ በእስራኤል፡
፳፡ ቅዱስ፡ ያደርጋሉ ። ጨካኙ፡ ሰው፡ አልቆአልና ÷
ፌዘኛውም፡ ጠፍቶአልና ÷ ለኀጢአትም፡
፳፩፡ የደፈጡ፡ ሁሉ፡ ይቈረጣሉና ፤ እነዚህም፡
ሰውን፡ በነገር፡ በደለኛ፡ የሚያደርጉ ÷ በበ
ርም፡ ለሚገሥጸው፡ አሽክላ፡ የሚያኖሩ ÷ ጻድ
ቁንም፡ በከንቱ፡ ነገር፡ የሚያስቱ፡ ናቸው ።
፳፪፡ ስለዚህ፡ አብርሃምን፡ የተቤዠ፡ እግዚአብ
ሔር፡ ስለ፡ ያዕቆብ፡ ቤት፡ እንዲህ፡ ይላል ፡—
ያዕቆብ፡ አሁን፡ አያፍርም ÷ ፊቱም፡ አሁን፡
፳፫፡ አይለወጥም ። ነገር፡ ግን፡ የእጆቼን፡ ሥራ፡ ልጆ
ቹን፡ በመካከሉ፡ ባያቸው፡ ጊዜ፡ ስሜን፡ ይቀ
ድሳሉ ፤ የያዕቆብንም፡ ቅዱስ፡ ይቀድሳሉ ÷
፳፬፡ የእስራኤልንም፡ አምላክ፡ ይፈራሉ ። በመን
ፈስም፡ የሳቱ፡ ማስተዋልን፡ ያውቃሉ ÷ የሚ
ያጕረመርሙም፡ ትምህርትን፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ፡ ፴ ።

፩፡ ለዓመፀኞች፡ ልጆች፡ ወዮላቸው ! ይላል፡
እግዚአብሔር ፤ ከእኔ፡ ዘንድ፡ ያልሆነን፡ ምክር፡
ይመክራሉ ÷ ኀጢአትንም፡ በኀጢአት፡ ላይ፡
ይጨምሩ፡ ዘንድ፡ ከመንፈሴ፡ ዘንድ፡ ያልሆነ
፪፡ ውን፡ ቃል፡ ኪዳን፡ ያደርጋሉ ። ከአፌም፡ ነገ
ርን፡ ሳይጠይቁ፡ በፈርዖን፡ ኀይል፡ ይጸኑ፡
ዘንድ፡ በግብጽም፡ ጥላ፡ ይታመኑ፡ ዘንድ፡ ወደ፡
፫፡ ግብጽ፡ እንዲወርዱ፡ ይሄዳሉ ። ስለዚህ፡ የፈ
ርዖን፡ ኀይል፡ እፍረት፡ በግብጽም፡ ጥላ፡ መታ
፬፡ መን፡ ስድብ፡ ይሆንባችኋል ። አለቆች፡ ምንም፡
በጣኔዎስ፡ ቢሆኑ ÷ መልእክተኞችም፡ ምንም፡
፭፡ ወደ፡ ሓኔስ፡ ቢደርሱ ÷ ሁላቸው፡ ይጠቀሙአ
ቸው፡ ዘንድ፡ ስለማይችሉ ÷ እፍረትና፡ ስድብ፡
እንጂ፡ ረድኤትና፡ ረብ፡ ስለማይሆኑ፡ ሕዝብ፡
ያፍራሉ ።
፮፡ በደቡብ፡ ስላሉ፡ እንስሶች፡ የተነገረ፡ ሸክም ።
ተባትና፡ እንስት፡ አንበሳ፡ እፉኝትም፡ ነዘር፡
እባብም፡ በሚወጡበት፡ በመከራና፡ በጭን
ቀት፡ ምድር፡ በኩል፡ ብልጥግናቸውን፡ በአህ
ዮች፡ ጫንቃ፡ ላይ፡ መዛግብቶቻቸውንም፡ በግ
መሎች፡ ሻኛ፡ ላይ፡ እየጫኑ፡ ወደማይጠቅሙ
፯፡ አቸው፡ ሕዝብ፡ ይሄዳሉ ። የግብጽ፡ እርዳታ፡
ከንቱና፡ ምናምን፡ ነው ፤ ስለዚህ፡ ስሙን ፡—
በቤት፡ የሚቀመጥ፡ ረዓብ፡ ብዬ፡ ጠርቼዋለሁ ።
፰፡ አሁንም፡ ሂድ ÷ ለሚመጣውም፡ ዘመን፡ ለዘላ
ለም፡ እንዲሆን፡ በሰሌዳ፡ ላይ፡ በመጽሐፍም፡
ውስጥ፡ ጻፍላቸው ። ዓመፀኛ፡ ወገንና፡ የእግ ፱፡
ዚአብሔርን፡ ሕግ፡ ለመስማት፡ የማይወድዱ፡
የሐሰት፡ ልጆች፡ ናቸውና ፤ ባለ፡ ራእዮችን ፡— ፲፡
አትመልከቱ፡ ይላሉ ÷ ነቢያትንም ፡— ጣፋጩ
ንና፡ አታላዩን፡ ነገር፡ እንጂ፡ ቅኑን፡ ነገር፡
አትንገሩን ፤ ከመንገድ፡ ፈቀቅ፡ በሉ ÷ ከጐዳ ፲፩፡
ናውም፡ ዘወር፡ በሉ ÷ የእስራኤልንም፡ ቅዱስ፡
ከእኛ፡ ዘንድ፡ አስወግዱ፡ ይሉአቸዋል ። ስለ ፲፪፡
ዚህ፡ የእስራኤል፡ ቅዱስ፡ እንዲህ፡ ይላል ፡—
ይህችን፡ ቃል፡ አቃልላችኋልና ÷ በግፍና፡
በጠማምነት፡ ታምናችኋልና ÷ በእርሱም፡ ተደ
ግፋችኋልና፡ ስለዚህ፡ ይህ፡ በደል፡ አዘብዝቦ፡ ፲፫፡
ለመፍረስ፡ እንደ፡ ቀረበ ÷ አፈራረሱም፡ ፈጥኖ፡
ድንገት፡ እንደሚመጣ፡ እንደ፡ ረጅም፡ ቅጥር፡
ይሆንባችኋል ። የሸክለኛ፡ ማድጋ፡ እንደሚ ፲፬፡
ሰበር፡ ይሰብረዋል ÷ ሳይራራም፡ ያደቀቀዋል ፤
ከስባሪውም፡ እሳት፡ ከማንደጃ፡ የሚወስዱ
በት፡ ወይም፡ ውኃ፡ ከጕድጓድ፡ የሚቀዱበት፡
ገል፡ አይገኝም ።
የእስራኤል፡ ቅዱስ ÷ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡ ፲፭፡
እንዲህ፡ ይላልና ፡— በመመለስና፡ በማረፍ፡
ትድናላችሁ ፤ በጸጥታና፡ በመታመን፡ ኀይል፡
ይሆንላችኋል ፤ እናንተም፡ እንቢ፡ አላችሁ ÷
ነገር፡ ግን ፡— በፈረስ፡ ላይ፡ ተቀምጠን፡ እንሸ ፲፮፡
ሻለን፡ እንጂ፡ እንዲህ፡ አይሆንም፡ አላችሁ ÷
ስለዚህም፡ ትሸሻላችሁ ፤ ደግሞም ፡— በፈጣን፡
ፈረስ፡ ላይ፡ እንቀመጣለን፡ አላችሁ ÷ ስለዚ
ህም፡ የሚያሳድዱአችሁ፡ ፈጣኖች፡ ይሆናሉ ።
ከአንድ፡ ሰው፡ ዛቻ፡ የተነሣ፡ ሺህ፡ ሰዎች፡ ፲፯፡
ይሸሻሉ ፤ እናንተም፡ በተራራ፡ ራስ፡ ላይ፡ እን
ዳለ፡ ምሰሶ ÷ በኮረብታም፡ ላይ፡ እንዳለ፡ ምል
ክት፡ ሆናችሁ፡ እስክትቀሩ፡ ድረስ ÷ ከአምስት፡
ሰዎች፡ ዛቻ፡ የተነሣ፡ ትሸሻላችሁ ። እግዚአ ፲፰፡
ብሔርም፡ የፍርድ፡ አምላክ፡ ነውና፡ ስለዚህ፡
እግዚአብሔር፡ ይራራላችሁ፡ ዘንድ፡ ይታገ
ሣል ÷ ይምራችሁም፡ ዘንድ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል ፤
እርሱን፡ በመተማመን፡ የሚጠባበቁ፡ ሁሉ፡
ብፁዓን፡ ናቸው ።
በኢየሩሳሌም፡ ውስጥ፡ በጽዮን፡ የምትኖሩ፡ ፲፱፡
ሕዝብ፡ ሆይ ÷ ከእንግዲህ፡ ወዲህ፡ አታለቅ
ስም ፤ በጩኸትም፡ ድምፅ፡ ይራራልሃል ÷ በሰ
ማህም፡ ጊዜ፡ ይመልስልሃል ። ጌታም፡ የጭ ፳፡
ንቀትን፡ እንጀራና፡ የመከራን፡ ውኃ፡ ቢሰጥ
ህም፡ አስተማሪህ፡ እንግዲህ፡ ከአንተ፡ አይሰ
ወርም ፤ ዓይኖችህ፡ ግን፡ አስተማሪህን፡ ያያሉ ÷
ወደ፡ ቀኝም፡ ወደ፡ ግራም፡ ፈቀቅ፡ ብትል፡ ፳፩፡
ጆሮችህ፡ በኋላህ ፡— መንገዱ፡ ይህች፡ ናት፡
በእርስዋም፡ ሂድ፡ የሚለውን፡ ቃል፡ ይሰማሉ ።
በብርም፡ የተለበጡትን፡ የተቀረጹትን፡ ምስሎ ፳፪፡
ችህን፡ በወርቅም፡ የተለበጡትን፡ ቀልጠው፡
የተሠሩትን፡ ምስሎችህን፡ ታረክሳለህ ፤ እንደ፡
ርኩስም፡ ነገር፡ ትጥላቸዋለህ ፡— ወግዱ፡ ትላ
ቸውማለህ ። በምድርም፡ ለተዘራው፡ ዘርህ፡ ፳፫፡
ዝናብ፡ ይሰጣል ÷ ከምድርም፡ ፍሬ፡ የሚ

ወጣ ፡ እንጀራ ፡ ወፍራምና ፡ ብዙ ፡ ይሆናል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ከብቶችህ ፡ በሰፊ ፡ መስክ ፡ ይሰ
፳፬ ማራሉ ፤ መሬትንም ፡ የሚያርሱ ፡ በሬዎችና ፡
አህዮች ፡ በመንሽና ፡ በወንፊት ፡ የነጻውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ ገፈራ ፡ ይበላሉ ።
፳፭ በታላቅም ፡ እልቂት ፡ ቀን ፡ ግንቦች ፡ በወደቁ ፡
ጊዜ ፡ በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ባለውም ፡
ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወንዞችና ፡ የውኃ ፡ ፈሳ
፳፮ ሾች ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብሔርም ፡ የሕዝቡን ፡
ስብራት ፡ በጠገነ ፡ ዕለት ፥ መቅሠፍቱ ፡ የቈሰለ
ውንም ፡ በፈወሰ ፡ ዕለት ፥ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ብርሃን ፥ የፀሐይም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብርሃን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡
ይሆናል ።
፳፯ እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከሚነድድ ፡
ቍጣ ፡ ከሚትጕለጐልም ፡ ጢስ ፡ ጋር ፡ ከሩቅ ፡
ይመጣል ፤ ከንፈሮቹም ፡ ቍጣን ፡ የሞሉ ፡
ናቸው ፥ ምላሱም ፡ እንደምትበላ ፡ እሳት ፡ ናት ፤
፳፰ እስትንፋሱም ፡ አሕዛብን ፡ በእጥፊ ፡ ወንፊት ፡
ሊነፋቸው ፡ እንደሚያጥለቀልቅ ፡ እስከ ፡ አንገ
ትም ፡ እንደሚደርስ ፡ ወንዝ ፡ ነው ፥ በሕዝብም ፡
፳፱ መንጋጋ ፡ የሚያስት ፡ ልጓም ፡ ይሆናል ። ዝማሬ ፡
በተቀደሰች ፡ የዐውደ ፡ ዓመት ፡ ሌሊት ፡ እንደ
ሚሆን ፡ ዝማሬ ፡ ይሆንላችኋል ፤ ወደ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አምባ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢልታ ፡ ይዞ ፡ እንደሚ
ሄድ ፡ ሰው ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ይሆንላችኋል ።
፴ እግዚአብሔርም ፡ ክቡር ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ፥
የክንዱንም ፡ መውረድ ፡ በሚነድድ ፡ ቍጣ
ውና ፡ በምትበላ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ በዐውሎ ፡
ነፋስም ፡ በወጨፎም ፡ በበረዶ ፡ ጠጠርም ፡ ይገ
፴፩ ልጣል ። አሦርም ፡ በበትር ፡ ከመታው ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣል ።
፴፪ እግዚአብሔር ፡ በላዩ ፡ የሚያወርድበት ፡ የታዘ
ዘበቱ ፡ የበትር ፡ ድብደባ ፡ ሁሉ ፡ በከበሮና ፡ በመ
ሰንቆ ፡ ይሆናል ፤ በጦርነትም ፡ ክንዱን ፡ አን
፴፫ ሥቶ ፡ ይዋጋቸዋል ። ከቀድሞም ፡ ጀምሮ ፡
የማቃጠያ ፡ ስፍራ ፡ ተዘጋጅታለች ፥ ለንጉሥም ፡
ተበጅታለች ፤ ጥልቅና ፡ ሰፊም ፡ አድርጎአታል ፤
እሳትና ፡ ብዙ ፡ ማገዶ ፡ ተከምሮአል ፤ የእግዚ
አብሔርም ፡ እስትንፋስ ፡ እንደ ፡ ዲን ፡ ፈሳሽ ፡
ያቃጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ስለ ፡ እርዳታ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ለሚወርዱ ፡ በፈ
ረሶችም ፡ ለሚደገፉ ፥ ስለ ፡ ብዛታቸውም ፡ በሰረ
ገሎች ፥ እጅግ ፡ ብርቱዎችም ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በፈ
ረሰኞች ፡ ለሚታመኑ ፥ ወደ ፡ እስራኤልም ፡
ቅዱስ ፡ ለማይመለከቱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
፪ ለማይፈልጉ ፡ ወዮላቸው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ደግሞ ፡
ጠቢብ ፡ ነው ፥ ክፉንም ፡ ነገር ፡ ያመጣል ፥ ቃሉ
ንም ፡ አይመልስም ፥ በክፉም ፡ አድራጊዎች ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በደልንም ፡ በሚሠሩ ፡ ረዳት ፡ ላይ ፡
፫ ይነሣል ። ግብጻውያን ፡ ሰዎች ፡ እንጂ ፡ አም
ላክ ፡ አይደሉም ፥ ፈረሶቻቸውም ፡ ሥጋ ፡
እንጂ ፡ መንፈስ ፡ አይደሉም ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፥ ረጂው ፡ ይሰናከ
ላል ፡ ተረጂውም ፡ ይወድቃል ፥ ሁሉም ፡ በአ
ንድ ፡ ላይ ፡ ይጠፋሉ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይለኛልና ፡— ፬
አንበሳ ፡ ወይም ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ በንጥቂያው ፡
ላይ ፡ ሲያገሣ ፥ ብዙ ፡ እረኞች ፡ ቢከማቹበት ፡
ከቃላቸው ፡ እንደማይፈራ ፡ ከድምፃቸውም ፡
እንደማይዋረድ ፥ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኮረብ
ታዋ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ይወርዳል ። እንደ ፭
ሚበርር ፡ ወፍ ፡ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይጋርዳታል ፤ ይከ
ልላታል ፥ ይታደጋታል ፥ አልፎም ፡ ያድና
ታል ። እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ፮
አጥብቃችሁ ፡ ወደ ፡ ዐመፃችሁበት ፡ ተመለሱ ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዳቸው ፡ እጆቻቸው ፡ ፯
ለኃጢአት ፡ የሠሩላቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወር
ቁን ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ይጥላሉ ። አሦርም ፡ ፰
የሰው ፡ ባልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃል ፥ የሰውም ፡
ያልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይበላዋል ፤ ከሰይፍም ፡ ይሸሻል ፡
ጕበዛዝቱም ፡ ገባሮች ፡ ይሆናሉ ። አምባው ፡ ከፍ ፱
ርሃት ፡ የተነሣ ፡ ያልፋል ፡ መሳፍንቱም ፡ ከዓላ
ማው ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ፥ ይላል ፡ እሳቱ ፡
በጽዮን ፡ እቶኑም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሆነ ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

እነሆ ፥ ንጉሥ ፡ በጽድቅ ፡ ይነግሣል ፥ መሳፍ ፩
ንትም ፡ በፍርድ ፡ ይገዛሉ ። ሰውም ፡ ከነፋስ ፡ ፪
እንደ ፡ መሸሸጊያ ፡ ከዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደ ፡
መጠጊያ ፥ በጥም ፡ በታም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡
ፈሳሽ ፥ በበረሀም ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ትልቅ ፡ ድን
ጋይ ፡ ጥላ ፡ ይሆናል ። የሚያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ፫
ዓይኖች ፡ አይጨፈኑም ፥ የሚሰሙትም ፡
ጆሮች ፡ ያደምጣሉ ። ጥንቃቄ ፡ የሌላቸው ፡ ፬
ሰዎች ፡ ልብ ፡ እውቀትን ፡ ታስተውላለች ፥ የተ
ብታቦችም ፡ ምላስ ፡ ደኅና ፡ አድርጋ ፡ ትናገራ
ለች ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሰነፍ ፡ ከበርቴ ፡ ፭
ተብሎ ፡ አይጠራም ፥ ንፉግም ፡ ለጋስ ፡ አይባ
ልም ። ሰነፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራል ፥ ፮
ልቡም ፡ ዝንጉነትን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስሕተትን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፥
የተራበችውንም ፡ ሰውነት ፡ ባዶ ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ ከተጠማም ፡ ሰው ፡ መጠጥን ፡ ይቈርጥ ፡
ዘንድ ፡ በደልን ፡ ይሠራል ። የንፉግም ፡ ዕቃ ፡ ፯
ክፉ ፡ ናት ፤ ችግረኛ ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ በተናገረ ፡
ጊዜ ፡ እንኳ ፡ እርሱ ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ድሆውን ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ክፉን ፡ አሳብ ፡ ያስባል ። ከበ ፰
ርቴ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመከበር ፡ ያስባል ፥ በመከ
በርም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ተነሡ ፡ ፱
ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡

የምትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፡ ንግግ
፲፤ ሬን ፡ አድምጡ ። እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡ የም
ትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፡ ወይንን ፡ መቍረጥ ፡
ይጠፋልና ፡ ፍሬም ፡ ማከማቸት ፡ አይመጣምና ፡
ከዓመትና ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ትንቀጠቀጣ
፲፩፤ ላችሁ ። እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፡
ተጠንቀቁ ፤ ተማምናችሁም ፡ የምትቀመጡ ፡
ሆይ ፡ ተንቀጥቀጡ ፤ ልብሳችሁን ፡ አውልቁ ፡
ዕራቁታችሁን ፡ ሁኑ ፡ ወገባችሁንም ፡ በማቅ ፡
፲፪፤ ታጠቁ ። ስለ ፡ ተወደደችውም ፡ እርሻ ፡ ስለሚ
ያፈራውም ፡ ወይን ፡ ደረታችሁን ፡ ድቁ ።
፲፫፤ በሕዝቤ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በደስታ ፡ ከተማ ፡
ባሉት ፡ በደስታ ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እሾህና ፡
፲፬፤ ኵርንችት ፡ ይወጣባቸዋል ፤ አዳራሹ ፡ ወና ፡
ትሆናለችና ፡ የብዙ ፡ ሰውም ፡ ከተማ ፡ ትለቀቃ
ለችና ፡ አምባውና ፡ ግንቡም ፡ ለዘላለም ፡ ዋሻ ፡
የምድረ ፡ በዳም ፡ አህያ ፡ ደስታ ፡ የመንጎችም ፡
፲፭፤ ማሰማርያ ፡ ይሆናልና ። ይህም ፡ መንፈስ ፡ ከላይ ፡
እስኪፈስስልን ፡ ምድረ ፡ በዳውም ፡ ፍሬያማ ፡
እርሻ ፡ እስኪሆን ፡ ፍሬያማውም ፡ እርሻ ፡ ዱር ፡
ተብሎ ፡ እስኪቈጠር ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ።
፲፮፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖ
ራል ፡ ጽድቅም ፡ በፍሬያማው ፡ እርሻ ፡ ያድራል ።
፲፯፤ የጽድቅም ፡ ሥራ ፡ ሰላም ፡ የጽድቅም ፡ ፍሬ ፡
፲፰፤ ለዘላለም ፡ ጸጥታና ፡ መታመን ፡ ይሆናል ። ሕዝ
ቤም ፡ በሰላም ፡ ማደሪያ ፡ በታመነም ፡ ቤት ፡
፲፱፤ በጸጥተኛ ፡ ማረፊያ ፡ ይቀመጣል ። በረዶ ፡ ግን ፡
በዱር ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፡ ከተማም ፡ ፈጽማ ፡
፳፤ ትዋረዳለች ። እናንተ ፡ የበሬና ፡ የአህያ ፡ እግር ፡
እየነዳችሁ ፡ በውኃ ፡ ሁሉ ፡ አጠገብ ፡ የምት
ዘሩ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩፤ አንተ ፡ ሳትጠፋ ፡ የምታጠፋ ፡ በአንተም ፡
ላይ ፡ ወንጀል ፡ ሳይደረግ ፡ ወንጀል ፡ የምታደ
ርግ ፡ ወዮልህ ! ማጥፋትን ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡
ትጠፋለህ ፤ መወንጀልንም ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡ ይወ
፪፤ ነጅሉሃል ። አቤቱ ፡ ማረን ፤ አንተን ፡ ተማምነ
ናል ! ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ክንድ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡
፫፤ ማዳን ፡ ሁነን ። ከፍጅት ፡ ድምፅ ፡ ወገኖች ፡ ሸሹ ፡
፬፤ በመነሣትህም ፡ አሕዛብ ፡ ተበተኑ ። አንበጣ ፡ እን
ደሚሰበስብ ፡ ምርኮአችሁ ፡ ትሰበሰባለች ፡ ኵብ
ኵባም ፡ እንደሚዘልል ፡ ሰዎች ፡ ይዘልሉበታል ።
፭፤ እግዚአብሔር ፡ በአርያም ፡ ተቀምጦአልና ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ጽዮንን ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡
፮፤ ሞላት ። የዘመንህም ፡ ጸጥታ ፡ የመድኃኒት ፡
ብዛት ፡ ጥበብና ፡ እውቀት ፡ ይሆናል ፤ እግዚ
አብሔርን ፡ መፍራት ፡ መዝገቡ ፡ ነው ።
፯፤ እነሆ ፡ ኃይለኞቻቸው ፡ በሜዳ ፡ ይጮኻሉ ፤
የሰላም ፡ መልእክተኞች ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለ
፰፤ ቅሳሉ ። መንገዶች ፡ ባድማ ፡ ሆኑ ፡ ተላላፊም ፡
ቀረ ፤ እርሱም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አፈረሰ ፡ ከተ
ሞችንም ፡ ናቀ ፡ ሰውንም ፡ አልተመለከተም ።
ምድሪቱ ፡ አለቀሰች ፡ ከሳችም ፤ ሊባኖስ ፡ አፈረ ፡ ፱፤
ጠወለገም ፤ ሳሮን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነ ፤
ባሳንና ፡ ቀርሜሎስ ፡ ቅጠላቸውን ፡ አረገፉ ።
አሁን ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፲፤
አሁን ፡ እከበራለሁ ፤ አሁን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላ
ለሁ ። ገለባን ፡ ትፀንሳላችሁ ፡ እብቅንም ፡ ትወ ፲፩፤
ልዳላችሁ ፤ እስትንፋሳችሁ ፡ የምትበላችሁ ፡
እሳት ፡ ናት ። አሕዛብም ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ ፲፪፤
ኖራ ፡ ተቈርጠም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡
እሾህ ፡ ይሆናሉ ።
እናንተ ፡ በሩቅ ፡ ያላችሁ ፡ የሠራሁትን ፡ ፲፫፤
ስሙ ፡ እናንተም ፡ በቅርብ ፡ ያላችሁ ፡ ኃይሌን ፡
እወቁ ። በጽዮን ፡ ያሉ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ፈሩ ፤ ፲፬፤
መንቀጥቀጥ ፡ ዝንጉዎቹን ፡ ያዘ ፤ ከምትበላ ፡
እሳት ፡ ጋር ፡ መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡
አለ ? ለዘላለምም ፡ ከምትነድድ ፡ እሳት ፡ ጋር ፡
መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡ አለ ? በጽ ፲፭፤
ድቅ ፡ የሚሄድ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ የሚናገር ፡
በሽንገላ ፡ የሚገኝ ፡ ትርፍን ፡ የሚንቅ ፡ መማ
ለጃን ፡ ከመጨበጥ ፡ እጁን ፡ የሚያራግፍ ፡
ደም ፡ ማፍሰስን ፡ ከመስማት ፡ ጆሮቹን ፡ የሚያ
ደናቍር ፡ ክፋትንም ፡ ከማየት ፡ ዓይኖቹን ፡
የሚጨፍን ፡ ነው ። እርሱ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ፲፮፤
ይቀመጣል ፤ ጠንካራ ፡ አምባ ፡ መጠጊያው ፡
ይሆናል ፤ እንጀራም ፡ ይሰጠዋል ፡ ውኃውም ፡
የታመነች ፡ ትሆናለች ።
ዓይኖችህ ፡ ንጉሥን ፡ በውበቱ ፡ ያዩታል ፤ እነ ፲፯፤
ርሱም ፡ በሩቅ ፡ ያለች ፡ ምድርን ፡ ያዩአታል ።
ልብህም ፡— ጸሐፊ ፡ ወዴት ፡ አለ ? መዛኙስ ፡ ፲፰፤
ወዴት ፡ አለ ? ግንቦቹንስ ፡ የቈጠረ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ብሎ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ያስባል ።
ጨካኝን ፡ ሕዝብ ፡ ቋንቋው ፡ ለማስተዋል ፡ ፲፱፤
ጥልቅ ፡ የሆነውንና ፡ አንደበቱ ፡ ለማስተዋል ፡
ጸያፍ ፡ የሆነውን ፡ ሕዝብ ፡ አታይም ። የበዓላ ፳፤
ችንን ፡ ከተማ ፡ ጽዮንን ፡ ተመልከት ፤ ዓይኖ
ችህ ፡ የሰላም ፡ ማደሪያ ፡ ካስማውም ፡ ለዘላ
ለም ፡ የማይነቀል ፡ አውታሩም ፡ ሁሉ ፡ የማይ
በጠስ ፡ የማይወገድ ፡ ድንኳን ፡ የሆነውን ፡ ኢየ
ሩሳሌምን ፡ ያያሉ ። እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ፳፩፤
የሰፉ ፡ ወንዞችና ፡ የመስኖች ፡ ስፍራ ፡ ሆኖ ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ በግርማ ፡ ይሆናል ፤ የሚቀዘፉ ፡
መርከቦች ፡ አይገቡበትም ፡ ታላላቆችም ፡ መር
ከቦች ፡ አያልፉበትም ። እግዚአብሔር ፡ ፈራ ፳፪፤
ጃችን ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕግን ፡ ሰጪያ
ችን ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሣችን ፡ ነው ፤
እርሱ ፡ ያድነናል ። ገመዶችህ ፡ ላልተዋል ፡ ፳፫፤
ደቀላቸውንም ፡ አላጸኑም ፡ ሸራውንም ፡ መዘ
ርጋት ፡ አልቻሉም ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡
ምርኮ ፡ ብዝበዛ ፡ ተከፈለ ፤ አንካሶች ፡ እንኳ ፡
ብዝበዛውን ፡ በዘበዙ ። በዚያም ፡ የሚቀመጥ ፡— ፳፬፤
ታምሚአለሁ ፡ አይልም ፡ በእርስዋም ፡ ለሚቀ
መጡ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው ፡ ይቅር ፡ ይባልላቸ
ዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ቅረቡ ÷ ስሙ ፤ እና
ንተ ፡ ወገኖች ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ፤ ምድርና ፡
ሙላዋ ÷ ዓለምና ፡ ከእርስዋ ፡ የሚወጣ ፡ ሁሉ ፡
፪ ይስሙ ። የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ መዓቱም ፡ በሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ነው ፤ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ÷ ለመታረ
፫ ድም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። ከእነርሱም ፡ የተገ
ደሉት ፡ ይጣላሉ ÷ የሬሳቸውም ፡ ግማት ፡ ይሸ
ታል ÷ ተራሮችም ፡ ከደማቸው ፡ የተነሣ ፡ ይር
፬ ሳሉ ። የሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይበሰብ
ሳሉ ÷ ሰማያትም ፡ እንደ ፡ መጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡
ይጠቀለላሉ ÷ ከወይንና ፡ ከበለስም ፡ ቅጠል ፡
እንደሚረግፍ ፡ ሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይረግ
፭ ፋል ። ሰይፌ ፡ በሰማይ ፡ ሆና ፡ እስክትረካ ፡
ድረስ ፡ ጠጥታለች ፤ እነሆ ÷ በኤዶምያስና ፡ በረ
ገምሁት ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ለፍርድ ፡ ትወርዳ
፮ ለች ። እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ በባሶራ ÷
ታላቅም ፡ እርድ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ አለ
ውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ በደም ፡ ተሞል
ታለች ÷ በስብም ÷ በበግ ፡ ጠቦትና ፡ በፍየል ፡
ደምም ÷ በአውራም ፡ በግ ፡ ኵላሊት ፡ ስብ ፡
፯ ወፍራለች ። ጎሽ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ÷ ወይፈኖ
ችም ፡ ከኮርማዎች ፡ ጋር ፡ ይወድቃሉ ፤ ምድ
ራቸውም ፡ በደም ፡ ትረካለች ÷ አፈራቸውም ፡
በስብ ፡ ትወፍራለች ።
፰ የእግዚአብሔር ፡ የበቀሉ ፡ ቀን ÷ ስለ ፡ ጽዮ
፱ ንም ፡ ክርክር ፡ የብድራት ፡ ዓመት ፡ ነው ። የኤ
ዶምያስም ፡ ፈሳሾች ፡ ዝፍት ፡ ሆነው ፡ ይለወ
ጣሉ ÷ አፈርዋም ፡ ዲን ፡ ይሆናል ÷ መሬትዋም ፡
፲ የሚቃጠል ፡ ዝፍት ፡ ትሆናለች ። በሌሊትና ፡
በቀንም ፡ አትጠፋም ÷ ጢስዋም ፡ ለዘላለም ፡
ይወጣል ፤ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድም ፡
ድረስ ፡ ባድማ ፡ ሆና ፡ ትኖራለች ፤ ለዘላለም ፡
፲፩ ዓለም ፡ ማንም ፡ አያልፍባትም ። ጭልፊትና ፡
ጃርት ፡ ግን ፡ ይወርሱአታል ፤ ጕጕትና ፡ ቍራም ፡
ይኖሩባታል ፤ በላይዋም ፡ የመፍረስ ፡ ገመድና ፡
፲፪ የባዶነት ፡ ቱንቢ ፡ ይዘረጋባታል ። መሳፍንቶች
ዋን ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ይጠራሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ማንም ፡ አይገኝበትም ፤ አለቆችዋም ፡ ሁሉ ፡
፲፫ ምናምኖች ፡ ይሆናሉ ። በአዳራሾችዋም ፡ እሾህ ፡
በቅጥሮችዋም ፡ ሳማና ፡ አሜከላ ፡ ይበቅሉብ
ታል ፤ የቀበሮም ፡ ማደሪያና ፡ የሰጐን ፡ ስፍራ ፡
፲፬ ትሆናለች ። የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከተ
ኵሎች ፡ ጋር ፡ ይገናኛሉ ÷ አጋንንትም ፡ እርስ ፡
በርሳቸው ፡ ይጠራራሉ ፤ ጅንም ፡ በዚያ ፡ ትኖ
፲፭ ራለች ፡ ለእርስዋም ፡ ማረፊያ ፡ ታገኛለች ። በዚ
ያም ፡ ዋሊያ ፡ ቤትዋን ፡ ትሠራለች ፡ እንቍላ
ልም ፡ ትጥላለች ፡ ትቀፈቅፈውማለች ፡ ልጆችዋ
ንም ፡ በጥላዋ ፡ ትሰበስባለች ፤ በዚያም ፡ ደግሞ ፡
አሞራዎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከባልንጀሮቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይሰበሰባሉ ።
፲፮ በእግዚአብሔር ፡ መጽሐፍ ፡ ፈልጉ ፡ አንብ
ቡም ፤ አንዲ ፡ አልጐደለም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሰብስ
በአቸዋልና ፡ ከእነዚህ ፡ አንዲት ፡ አትጠፋም ÷
ባልንጀራውንም ፡ የሚያጣ ፡ የለም ። እርሱም ፡ ፲፯
ዕጣ ፡ ጣለባቸው ÷ እጁም ፡ በገመድ ፡ ከፈለችላ
ቸው ፤ ለዘላለም ፡ ይገዙአታል ÷ ከትውልድም ፡
እስከ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ይቀመጡባታል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

ምድረ ፡ በዳውና ፡ ደረቁ ፡ ምድር ፡ ደስ ፡ ይላ ፩
ቸዋል ÷ በረሀውም ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ፡ እንደ ፡
ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ያብባል ። እጅግ ፡ ያብባል ፡ በደ ፪
ስታና ፡ በዝማሬ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ፤ የሊባ
ኖስ ፡ ክብር ÷ የቀርሜሎስና ፡ የሳሮን ፡ ግርማ ፡
ይሰጠዋል ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የአ
ምላካችንንም ፡ ግርማ ፡ ያያሉ ።
የደከሙትን ፡ እጆች ፡ አበርቱ ÷ የላሉትንም ፡ ፫
ጕልበቶች ፡ አጽኑ ። ፈሪ ፡ ልብ ፡ ላላቸው ፡— ፬
እነሆ ÷ አምላካችሁ ፡ በበቀል ፡ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ብድራት ፡ ይመጣልና ÷ መጥቶም ፡ ያድ
ናችኋልና ፡ በርቱ ÷ አትፍሩ ፡ በሉአቸው ።
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዕውሮች ፡ ዓይን ፡ ይገ ፭
ለጣል ፡ የደንቆሮችም ፡ ጆሮ ፡ ይከፈታል ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንካሳ ፡ እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ይዘል ፮
ላል ÷ የድዳም ፡ ምላስ ፡ ይዘምራል ፤ በምድረ ፡
በዳ ፡ ውኃ ÷ በበረሀም ፡ ፈሳሽ ፡ ይፈልቃልና ።
ደረቂቱ ፡ ምድር ፡ ኵሬ ÷ የጥማት ፡ ምሬት ፡ ፯
የውኃ ፡ ምንጭ ፡ ትሆናለች ፤ ቀበሮ ፡ የተኛበት ፡
መኖሪያ ፡ ልምላሜና ፡ ሸምበቆ ፡ ደንገልም ፡
ይሆንበታል ። በዚያም ፡ ጐዳናና ፡ መንገድ ፡ ፰
ይሆናል ፡ እርሱም ፡ የተቀደሰ ፡ መንገድ ፡ ይብ
ላል ፤ ንጹሐንም ፡ ያልሆኑ ፡ አያልፉበትም ÷
ለንጹሐን ፡ ግን ፡ ይሆናል ፤ ተላላፊዎችና ፡ ሰነ
ፎች ፡ እንኳ ፡ አይስቱበትም ። አንበሳም ፡ አይ ፱
ኖርበትም ÷ ነጣቂ ፡ አውሬም ፡ አይወጣበትም ÷
ከዚያም ፡ አይገኙም ፤ የዳኑት ፡ ግን ፡ በዚያ ፡
ይሄዳሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ፲
ይመለሳሉ ፡ እየዘመሩም ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ይመ
ጣሉ ፤ የዘላለም ፡ ደስታ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይሆ
ናል ፤ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ ያገኛሉ ÷ ኀዘንና ፡
ትካዜም ፡ ይሸሻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በንጉሡ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአ ፩
ሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡
ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ተመሸጉት ፡
ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወጥቶ ፡ ወሰዳቸው ። የአሦ ፪
ርም ፡ ንጉሥ ፡ ራፋስቂስን ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡
ጋር ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅ
ያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከ ÷ እርሱም ፡ በአ
ጣቢው ፡ እርሻ ፡ መንገድ ፡ ባለችው ፡ በላይኛ
ይቱ ፡ ኵሬ ፡ መስኖ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ። የቤቱም ፡ ፫
አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሐፊ
ውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የአሳፍ ፡
ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወጡ ።

፬፤ ራፋስቂስም፡አላቸው፡— ለሕዝቅያስ፡እን
ዲህ፡ብላችሁ፡ንገሩት፡— ታላቁ፡የአሦር፡
ንጉሥ፡እንዲህ፡ይላል፡— ይህ፡የምትታመ
፭፤ ንበት፡መተማመኛ፡ምንድር፡ነው ? እኔ፡—
ለሰልፍ፡የሆነው፡ምክርህና፡ኃይልህ፡ከንቱ፡
ነገር፡ነው፡አልሁ፤አሁንም፡በእኔ፡ላይ፡ያመ
፮፤ ፀኸው፡በማን፡ተማምነህ፡ነው ? እነሆ ÷
በዚህ፡በተቀጠቀጠ፡በሸምበቆ፡በትር፡በግ
ብጽ፡ትታመናለህ፤ሰው፡ቢመረኰዘው፡ተሰ
ብሮ፡በእጁ፡ይገባል፡ያቈስለውማል፤የግብጽ፡
ንጉሥ፡ፈርዖን፡ለሚታመኑበት፡ሁሉ፡እን
፯፤ ዲሁ፡ነው ። አንተም፡— በአምላካችን፡በእ
ግዚአብሔር፡እንታመናለን፡ብትለኝ ÷ ሕዝቅ
ያስ፡ይሁዳንና፡ኢየሩሳሌምን፡— በዚህ፡መሠ
ዊያ፡ፊት፡ስገዱ፡ብሎ፡የኮረብታ፡መስገጃዎ
ቹንና፡መሠዊያዎቹን፡ያስፈረሰ፡ይህ፡አይደ
፰፤ ለምን ? አሁን፡እንግዲህ፡ከጌታዬ፡ከአሦር፡
ንጉሥ፡ጋር፡ተወራረድ ÷ የሚቀመጡባቸው
ንም፡ሰዎች፡ማግኘት፡ቢቻልህ፡እኔ፡ሁለት፡
፱፤ ሺህ፡ፈረሶች፡እሰጥሃለሁ ። ስለ፡ሰረገሎችና፡
ስለ፡ፈረሰኞች፡በግብጽ፡ስትታመን÷ከጌታዬ፡
ባሪያዎች፡የሚያንሰውን፡የአንዱን፡አለቃ፡
ፊት፡ትቃወም፡ዘንድ፡እንዴት፡ይቻልሃል ?
፲፤ አሁንም፡በውኑ፡ያለ፡እግዚአብሔር፡ትእዛዝ፡
ይህን፡አገር፡አጠፋ፡ዘንድ፡ወጥቻለሁን ?
እግዚአብሔር፡— ወደዚህ፡አገር፡ወጥተህ፡
አጥፋው፡አለኝ ።
፲፩፤ ኤልያቄምና፡ሳምናስ፡ዮአስም፡ራፋስቂ
ስን፡— እኛ፡እንሰማለንና፡እባክህ ÷ በሶርያ፡
ቋንቋ፡ለባሪያዎችህ፡ተናገር፤በቅጥርም፡ላይ፡
ባለው፡ሕዝብ፡ጆሮ፡በአይሁድ፡ቋንቋ፡አት
፲፪፤ ናገረን፡አሉት ። ራፋስቂስ፡ግን፡— ጌታዬ፡
ይህን፡ቃል፡እናገር፡ዘንድ፡ወደ፡አንተና፡
ወደ፡ጌታህ፡ልኮኛልን ? ከእናንተ፡ጋር፡ኵሳ
ቸውን፡ይበሉ፡ዘንድ፡ሽንታቸውንም፡ይጠጡ፡
ዘንድ፡በቅጥር፡ላይ፡ወደ፡ተቀመጡት፡ሰዎች፡
፲፫፤ አይደለምን ? አላቸው ። ራፋስቂስም፡ቆሞ፡
በታላቅ፡ድምፅ፡በአይሁድ፡ቋንቋ፡እንዲህ፡
ብሎ፡ጮኸ፡— የታላቁን፡የአሦርን፡ንጉሥ፡
፲፬፤ ቃል፡ስሙ ። ንጉሡ፡እንዲህ፡ይላል፡— ያድ
ናችሁ፡ዘንድ፡አይችልምና፡ሕዝቅያስ፡አያ
፲፭፤ ታልላችሁ ፤ ሕዝቅያስም፡— እግዚአብሔር፡
በእርግጥ፡ያድነናል፡ይህችም፡ከተማ፡በአሦር፡
ንጉሥ፡እጅ፡አትሰጥም፡ብሎ፡በእግዚአብ
፲፮፤ ሔር፡እንድትታመኑ፡አያድርጋችሁ ። ሕዝቅ
ያስንም፡አትስሙ፤የአሦር፡ንጉሥ፡እንዲህ፡
ይላል፡— ከእኔ፡ጋር፡ታረቁ፡ወደ፡እኔም፡
ውጡ፤እያንዳንዳችሁም፡ከወይናችሁና፡ከበ
ለሳችሁ፡ብሉ÷ከጕድጓዳችሁም፡ውኃ፡ጠጡ፤
፲፯፤ ይህም፡መጥቼ፡ምድራችሁን፡ወደምትመስ
ለው፡ምድር ÷ እህልና፡የወይን፡ጠጅ ÷ እን
ጀራና፡ወይን፡ወዳለበት፡ምድር፡እስከፈልሳ
፲፰፤ ችሁ፡ድረስ፡ነው ። ሕዝቅያስም፡— እግዚአ
ብሔር፡ያድነናል፡ብሎ፡እንዳያታልላችሁ፡
ተጠንቀቁ ። በውኑ፡የአሕዛብ፡አማልክት፡አገ
ሮቻቸውን፡ከአሦር፡ንጉሥ፡እጅ፡አድነዋቸ
ዋልን ? የሐማትና፡የአርፋድ፡አማልክት፡ ፲፱፤
ወዴት፡አሉ ? የሴፈርዋይም፡አማልክት፡
ወዴት፡አሉ ? ሰማርያን፡ከእጄ፡አድነዋታ
ልን ? እግዚአብሔር፡ኢየሩሳሌምን፡ከእጄ፡ ፳፤
ያድን፡ዘንድ፡ከእነዚህ፡አገሮች፡አማልክት፡
ሁሉ፡አገሩን፡ከእጄ፡ያዳነ፡ማን፡ነው ?
እነርሱም፡ዝም፡አሉ ÷ አንዳችም፡አልመ ፳፩፤
ለሱለትም ፤ ንጉሡ፡እንዳይመልሱለት፡አዝዞ፡
ነበርና ። የቤቱ፡አዛዥ፡የኬልቅያስ፡ልጅ፡ ፳፪፤
ኤልያቄም፡ጸሐፊውም፡ሳምናስ፡ታሪክ፡ጸሐ
ፊም፡የአሳፍ፡ልጅ፡ዮአስ፡ልብሳቸውን፡
ቀድደው፡ወደ፡ሕዝቅያስ፡መጡ ÷ የራፋስ
ቂስንም፡ቃል፡ነገሩት ።

ምዕራፍ፡፴፯ ።

እንዲህም፡ሆነ ፤ ንጉሡ፡ሕዝቅያስ፡ይህን፡ ፩፤
በሰማ፡ጊዜ፡ልብሱን፡ቀደደ÷ማቅም፡ለበሰ÷
ወደ፡እግዚአብሔርም፡ቤት፡ገባ ። የቤቱንም፡ ፪፤
አዛዥ፡ኤልያቄምን፡ጸሐፊውንም፡ሳምናስን፡
የካህናቱንም፡ሽማግሌዎች፡ማቅ፡ለብሰው፡
ወደ፡ነቢዩ፡ወደ፡አሞጽ፡ልጅ፡ወደ፡ኢሳ
ይያስ፡ይሄዱ፡ዘንድ፡ላካቸው ። እነርሱም፡— ፫፤
ሕዝቅያስ፡እንዲህ፡ይላል፡— ይህ፡ቀን፡የመከ
ራና፡የተግሣጽ፡የዘለፋም፡ቀን፡ነው፤ልጆች፡
የሚወለዱበት፡ጊዜ፡ደርሶአል፡ለመውለድም፡
ኃይል፡የለም ። ምናልባት፡በሕያው፡አም ፬፤
ላክ፡ላይ፡ይገዳደር፡ዘንድ፡ጌታው፡የአሦር፡
ንጉሥ፡የላከውን፡የራፋስቂስን፡ቃል፡አም
ላክህ፡እግዚአብሔር፡ይሰማ፡እንደ፡ሆነ ÷
አምላክህ፡እግዚአብሔርም፡ስለ፡ሰማው፡
ቃል፡ይገሥጸው፡እንደ፡ሆነ ÷ ስለዚህ፡ለቀ
ረው፡ቅሬታ፡ጸልይ፡አሉት ።
እንዲሁ፡የንጉሡ፡የሕዝቅያስ፡ባሪያዎች፡ ፭፤
ወደ፡ኢሳይያስ፡መጡ ። ኢሳይያስም፡— ለጌ ፮፤
ታችሁ፡— እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—
የአሦር፡ንጉሥ፡ባሪያዎች፡ስለ፡ሰደቡኝ÷ስለ፡
ሰማኸው፡ቃል፡አትፍራ ። እነሆ ÷ በላዩ፡መን ፯፤
ፈስን፡እሰድዳለሁ÷ወሬንም፡ይሰማል ÷ ወደ፡
ምድሩም፡ይመለሳል ፤ በምድሩም፡በሰይፍ፡
እንዲወድቅ፡አደርጋለሁ፡በሉት፡አላቸው ።
የአሦርም፡ንጉሥ፡ከለኪሶ፡እንደ፡ራቀ፡ ፰፤
ሰምቶ፡ነበርና፡ራፋስቂስ፡ተመልሶ፡በልብና፡
ሲዋጋ፡አገኘው ። እርሱም፡— የኢትዮጵያ፡ ፱፤
ንጉሥ፡ቲርሐቅ፡ሊዋጋህ፡መጥቶአል፡የሚል፡
ወሬ፡ሰማ ። በሰማም፡ጊዜ፡ወደ፡ሕዝቅያስ፡
መልእክተኞችን፡ላከ ÷ እንዲህ፡ሲል፡— ለይ ፲፤
ሁዳ፡ንጉሥ፡ለሕዝቅያስ፡እንዲህ፡ብላችሁ፡
ንገሩት፡— ኢየሩሳሌም፡በአሦር፡ንጉሥ፡
እጅ፡አትሰጥም፡ብሎ፡የምትታመንበት፡
አምላክህ፡አያታልልህ ። እነሆ ÷ የአሦር፡ ፲፩፤
ነገሥታት፡በምድር፡ሁሉ፡ላይ፡ያደረጉትን ÷
እንዴትስ፡እንዳጠፉአቸው፡ሰምተሃል ፤ አን

፲፪ ተስ ፡ ትድናለህን ? አባቶቼ ፡ ያጠፉአቸውን ፡
ጎዛንን ፣ ካራንን ፣ ራፊስን ፣ በተላሳር ፡ የነበሩ
ትንም ፡ የዔድንን ፡ ልጆች ፡ የአሕዛብ ፡ አማል
፲፫ ክት ፡ አዳኑአቸውን ? የሐማት ፡ ንጉሥ ፣ የአር
ፋድ ፡ ንጉሥ ፣ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ፣
የሄናና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አሉ ?
፲፬ ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተ
ኞች ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፤ ሕዝቅያስም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአ
፲፭ ብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ። ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡
፲፮ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ፣
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፣ አንተ ፡ ብቻ
ህን ፡ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡
፲፯ ነህ ፤ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረሃል ። አቤቱ ፣
ጆሮህን ፡ አዘንብልና ፡ ስማ ፤ አቤቱ ፣ ዓይንህን ፡
ክፈትና ፡ እይ ፤ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳ
ደር ፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬምን ፡ ቃል ፡
፲፰ ስማ ። አቤቱ ፣ በእውነት ፡ የአሦር ፡ ነገሥ
ታት ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ አገሮቻቸውንም ፡ አፍ
፲፱ ርሰዋል ፣ አማልክቶቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡
ጥለዋል ፤ የእንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡
ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ አማልክት ፡ አልነበሩ
፳ ምና ፡ ስለዚህ ፡ አጥፍተዋቸዋል ። እንግዲህም ፡
አምላካችን ፡ አቤቱ ፣ የምድር ፡ መንግሥታት ፡
ሁሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ አድነን ።
፳፩ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ አሦር ፡
ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ስለምነሃ
፳፪ ልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገረው ፡
ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡— ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡
ቀላል ፡ አድርጋሃለች ፣ በንቀትም ፡ ስቃብሃለች ፤
የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ራስዋን ፡ ነቅንቃብሃለች ።
፳፫ የተገዳደርኸው ፡ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ቃልህንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግህበት ፡ ዓይንህ
ንስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያነሣህበት ፡ ማን ፡ ነው ? በእ
፳፬ ስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ። አንተም ፡— በሰ
ረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ከፍታ ፣ ወደ ፡
ሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለሁ ፤ ረጃጅሞቹ
ንም ፡ ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈ
ርጣለሁ ፣ ወደ ፡ ከፍታውም ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ቀር
፳፭ ሜሎስ ፡ ዱር ፡ እገባለሁ ። ቈፈርሁም ፡ ውኃም ፡
ጠጣሁ ፡ የግብጽንም ፡ ወንዞች ፡ ሁሉ ፡ በእግሬ ፡
ጫማ ፡ አደርቃለሁ ፡ ብለህ ፡ በባሪያዎችህ ፡ እጅ ፡
በጌታ ፡ ላይ ፡ ተገዳደርህ ።
፳፮ እኔ ፡ ጥንቱን ፡ እንደ ፡ ሠራሁት ፣ ቀድሞው
ንም ፡ እንዳደረግሁት ፡ አልሰማህምን ? አሁ
ንም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ የፍርስራሽ ፡
ክምር ፡ እስኪሆኑ ፡ ድረስ ፡ እንድታፈርስ ፡ አደ
፳፯ ረግሁህ ። ስለዚህ ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ሰዎች ፡
እጃቸው ፡ ዝሎአል ፣ ደንግጠውም ፡ ታውከ
ዋል ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሣር ፣ እንደ ፡ ለመ
ለመም ፡ ቡቃያ ፣ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
ሣር ፣ ሳይሸት ፡ ዋግ ፡ እንደ ፡ መታውም ፡ እህል ፡
ሆነዋል ። እኔ ፡ ግን ፡ መቀመጫህንና ፡ መው ፳፰
ጫህን ፡ መግቢያህንም ፡ በእኔም ፡ ላይ ፡ የተቈ
ጣኸውን ፡ ቍጣ ፡ አውቄአለሁ ። ቍጣህና ፡ ፳፱
ትዕቢትህ ፡ ወደ ፡ ጆሮዬ ፡ ደርሶአልና ፡ ስለዚህ ፡
ስናጋዬን ፡ በአፍንጫህ ፡ ልጓሜንም ፡ በከንፈ
ርህ ፡ አደርጋለሁ ፣ በመጣህበትም ፡ መንገድ ፡
እመልስሃለሁ ።
ይህም ፡ ምልክት ፡ ይሆንሃል ፤ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ፴
የገቦውን ፣ በሁለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከገቦው ፡
የበቀለውን ፡ ትበላላችሁ ፤ በሦስተኛውም ፡
ዓመት ፡ ትዘራላችሁ ፡ ታጭዱማላችሁ ፣ ወይን
ንም ፡ ትተክላላችሁ ፡ ፍሬውንም ፡ ትበላላችሁ ።
ያመለጠው ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሥሩን ፡ ፴፩
ወደ ፡ ታች ፡ ይሰድዳል ፣ ወደ ፡ ላይም ፡ ያፈ
ራል ። ከኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ ከጽዮንም ፡ ፴፪
ተራራ ፡ ያመለጡት ፡ ይወጣሉና ፤ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅንዓት ፡ ይህን ፡ ያደር
ጋል ። ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አሦር ፡ ፴፫
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደዚች ፡ ከተማ ፡
አይመጣም ፣ ፍላጻንም ፡ አይወረውርባትም ፣
በጋሻም ፡ አይመጣባትም ፣ የአፈርንም ፡ ድል
ድል ፡ አይደለድልባትም ። በመጣበት ፡ መን ፴፬
ገድ ፡ በዚያው ፡ ይመለሳል ፣ ወደዚችም ፡
ከተማ ፡ አይመጣም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ፴፭
ይህችን ፡ ከተማ ፡ አድናት ፡ ዘንድ ፡ እጋርዳ
ታለሁ ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ወጣ ፣ ከአሦ ፴፮
ራውያንም ፡ ሰፈር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ ገደለ ፤ ማለዳም ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፣ እነሆ ፣
ሁሉ ፡ በድኖች ፡ ነበሩ ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ፴፯
ሰናክሬም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ፣ ተመልሶም ፡ በነ
ነዌ ፡ ተቀመጠ ። በአምላኩም ፡ በናሳራክ ፡ ፴፰
ቤት ፡ ሲሰግድ ፡ ልጆቹ ፡ አድራሜሌክና ፡ ሳራ
ሳር ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ፤ ወደ ፡ አራራትም ፡
አገር ፡ ኰበለሉ ። ልጁም ፡ አስራዶን ፡ በእርሱ ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ ለሞት ፡ እስኪ ፩
ደርስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡
ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡
በሕይወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትህን ፡ አስተካክል ፡
አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ግድግ ፪
ዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ፣ በፊትህ ፡ በእውነትና ፡ ፫
በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ሄድሁ ፡ ደስ ፡ የሚያሰ
ኝህንም ፡ እንዳደረግሁ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ እለምን
ሃለሁ ። ሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ፬
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ሂድ ፣ ሕዝቅያስን ፡ ፭

እንዲህ ፡ በለው ፡— የአበትህ ፡ የዳዊት ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጸሎ
ትህን ፡ ሰምቻለሁ ÷ እንባህንም ፡ አይቻለሁ ፤
እነሆ ÷ በዕድሜህ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡
፮፤ ዓመት ፡ እጨምራለሁ ። አንተንና ፡ ይህችንም ፡
ከተማ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ እታደጋለሁ ÷
፯፤ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለሁ ። እግዚ
አብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽ
መው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡
፰፤ ይሆንልሃል ። እነሆ ÷ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍረ ፡
ሰዓት ፡ ላይ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋር ፡ የወረደውን ፡ በደ
ረጃዎች ፡ ያለውን ፡ ጥላ ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡
ኋላ ፡ እንዲመለስ ፡ አደርጋለሁ ። ፀሐይም ፡
በጥላ ፡ ስፍረ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ የወረደበት ፡ አሥር ፡
ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሰ ።

፱፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡ ከደ
ዌው ፡ በተፈወሰ ፡ ጊዜ ፡ የጻፈው ፡ ጽሕፈት ፡
ይህ ፡ ነው ፡—

፲፤ እኔ ፡— በሕይወት ፡ ዘመኔ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ በሮች ፡ እገባለሁ ፤
የቀረው ፡ ዘመኔ ፡ ጐደለብኝ ፡ አልሁ ።
፲፩፤ ደግሞም ፡— በሕያዋን ፡ ምድር ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አላይም ፤
በዓለምም ፡ ከሚኖሩ ፡ ጋር ፡ ሰውን ፡ እን
ግዲህ ፡ አልመለከትም ፡ አልሁ ።
፲፪፤ ማደሪያዬ ፡ ተነቀለች ÷
እንደ ፡ እረኛ ፡ ድንኳንም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
ተወገደች ፤
ሕይወቴንም ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ ጠቀለልሁ ÷
እርሱም ፡ ከመጠቅለያው ፡ ይቈርጠኛል ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፫፤ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ቈይቼ ፡ ነበር ፤
እርሱ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡
ሰበረ ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፬፤ እንደ ፡ ጨረባና ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡ ተንጫ
ጫሁ ÷
እንደ ፡ ርግብም ፡ አጕረመረምሁ ፤
ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከማየት ፡ ደከሙ ።
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ተጨንቄአለሁና ፡ መከታ ፡
ሁነኝ ።
፲፭፤ ምን ፡ እላለሁ ? እርሱ ፡ ተናግሮኛል ÷
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ፤
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ምሬት ፡ ቀስ ፡
ብዬ ፡ እሄዳለሁ ።
፲፮፤ ጌታ ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡ በሕይ
ወት ፡ ይኖራሉ ÷
በዚህም ፡ ሁሉ ፡ የመንፈሴ ፡ ሕይወት ፡ ነው ፤
አንተም ፡ ፈወስኸኝ ፡ ወደ ፡ ሕይወትም ፡
መለስኸኝ ።
፲፯፤ እነሆ ÷ ታላቅ ፡ ምሬት ፡ ለደኅንነቴ ፡ ሆነ ፤
አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ አዳ
ንሃት ÷
ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ ጣልህ ።
ሲኦል ፡ አያመሰግንህምና ÷ ሞትም ፡ አያ ፲፰፤
ከብርህምና ፤
ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ የሚወርዱ ፡ እውነትህን ፡
ተስፋ ፡ አያደርጉም ።
እኔ ፡ ዛሬ ፡ እንደማደርግ ፡ ሕያዋን ፡ እነ ፲፱፤
ርሱ ፡ ያመሰግኑሃል ፤
አባት ፡ ለልጆች ፡ እውነትህን ፡ ያስታው
ቃል ።
እግዚአብሔር ፡ ያድነኛል ፤ ፳፤
ስለዚህ ፡ በዕድሜያችን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ቅኔዎችን ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ ዕቃ ፡ እንዘ
ምራለን ።
ኢሳይያስም ፡— የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጥ ፳፩፤
ተው ፡ በእባጩ ፡ ላይ ፡ ይለብጡት ÷ እርሱም ፡
ይፈወሳል ፡ ብሎ ፡ ነበር ። ሕዝቅያስም ፡— ወደ ፡ ፳፪፤
እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡
ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የበል ፩፤
ዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡
እንደ ፡ ተፈወሰ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ደብዳቤና ፡
እጅ ፡ መንሻ ፡ ላከለት ። ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡ ፪፤
አለው ÷ ግምጃ ፡ ቤቱንም ÷ ብሩንና ፡ ወርቁ
ንም ÷ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዘይት ÷ መሣ
ርያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ÷ በቤተ ፡ መዛግ
ብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ፤ በቤ
ቱና ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡
ያላሳያቸው ፡ የለም ። ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ፫፤
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ፡
ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ? ከወዴትስ ፡ መጡልህ ?
አለው ። ሕዝቅያስም ፡— ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባ
ቢሎን ፡ መጡልኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡— በቤ ፬፤
ትህ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ፤ ሕዝ
ቅያስም ፡— በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አይተ
ዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋ
ቸው ፡ የለም ፡ አለው ። ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያ ፭፤
ስን ፡— የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ስማ ። እነሆ ÷ በቤትህ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ÷ ፮፤
አባቶችህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከማቹት ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡
ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከምትወ ፯፤
ልዳቸው ፡ ልጆችህ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤
በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃንደረ
ቦች ፡ ይሆናሉ ፡ አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያ ፰፤
ስን ፡— የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፡— በዘ
መኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ ይሁን ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩፤ አጽናኑ ፥ ሕዝቤን ፡ አጽናኑ ፡ ይላል ፡ አምላ
፪፤ ካችሁ ። ለኢየሩሳሌም ፡ ልብ ፡ ተናገሩ ፤ የተቀ
ጠረችበት ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ተፈጸመ ፥ ኃጢአ
ትዋም ፡ እንደ ፡ ተሰረየ ፥ ከእግዚአብሔርም ፡
እጅ ፡ ስለ ፡ ኃጢአትዋ ፡ ሁሉ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡
እንደ ፡ ተቀበለች ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ጩኹ ።
፫፤ የአዋጅ ፡ ነጋሪ ፡ ቃል ፡— የእግዚአብሔርን ፡
መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጥረጉ ፥ ለአምላካች
፬፤ ንም ፡ ጐዳና ፡ በበረሀ ፡ አስተካክሉ ። ሸለቆው ፡
ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፥ ተራራውና ፡ ኮረብታውም ፡
ሁሉ ፡ ዝቅ ፡ ይላል ፤ ጠማማውም ፡ ይቃናል ፥
፭፤ ስርጓጕጡም ፡ ሜዳ ፡ ይሆናል ፤ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ክብር ፡ ይገለጣል ፥ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡
በአንድነት ፡ ያየዋል ፥ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡
ይህን ፡ ተናግሮአልና ።
፮፤ ጩኽ ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ ቃል ፤ ምን ፡ ብዬ ፡
ልጩኽ ? አልሁ ። ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ሣር ፡
ነው ፥ ክብሩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
፯፤ አበባ ፡ ነው ። የእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡
ይነፍስበታልና ፡ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡
ይረግፋል ፤ በእውነት ፡ ሕዝቡ ፡ ሣር ፡ ነው ።
፰፤ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡ ይረግፋል ፥
የአምላካችን ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ጸንታ ፡
ትኖራለች ።
፱፤ የምስራች ፡ የምትነግሪ ፡ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ከፍ ፡
ወዳለው ፡ ተራራ ፡ ውጪ ፤ የምስራች ፡ የምት
ነግሪ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ድምፅሽን ፡ በኃይል ፡
አንሺ ፤ አንሺ ፥ አትፍሪ ፤ ለይሁዳም ፡ ከተ
ሞች ፡— እነሆ ፥ አምላካችሁ ! ብለሽ ፡ ንገሪ ።
፲፤ እነሆ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኃያል ፡
ይመጣል ፡ ክንዱም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይገዛል ፤
እነሆ ፥ ዋጋው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ደመወዙም ፡
፲፩፤ በፊቱ ፡ ነው ። መንጋውን ፡ እንደ ፡ እረኛ ፡ ያሰ
ማራል ፥ ጠቦቶቹን ፡ በክንዱ ፡ ሰብስቦ ፡ በብ
ብቱ ፡ ይሸከማል ፥ የሚያጠቡትንም ፡ በቀስታ ፡
ይመራል ።
፲፪፤ ውኆችን ፡ በእፍኙ ፡ የሰፈረ ፥ ሰማይንም ፡
በስንዝር ፡ የለካ ፥ የምድርንም ፡ አፈር ፡ በመ
ስፈርያ ፡ ሰብስቦ ፡ የያዘ ፥ ተራሮችን ፡ በሚዛን ፡
ኮረብቶችንም ፡ በሚዛኖች ፡ የመዘነ ፡ ማን ፡
፲፫፤ ነው ? የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ ያዘዘ ፥
ወይስ ፡ አማካሪ ፡ ሆኖ ፡ ያስተማረው ፡ ማን ፡
፲፬፤ ነው ? ወይስ ፡ ከማን ፡ ጋር ፡ ተመካከረ ? ወይስ ፡
ማን ፡ መከረው ? የፍርድንም ፡ መንገድ ፡ ማን ፡
አስተማረው ? እውቀትንስ ፡ ማን ፡ አስተማ
ረው ? የማስተዋልንስ ፡ መንገድ ፡ ማን ፡ አሳ
፲፭፤ የው ? እነሆ ፥ አሕዛብ ፡ በገንቦ ፡ እንዳለች ፡
ጠብታ ፡ ናቸው ፥ በሚዛንም ፡ እንዳለ ፡ ትንሽ ፡
ትቢያ ፡ ተቈጥረዋል ፤ እነሆ ፥ ደሴቶችን ፡ እንደ ፡
፲፮፤ ቀላል ፡ ነገር ፡ ያነሣል ። ሊባኖስ ፡ ለማንደጃ ፡
እንስሶችዋም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አይ
፲፯፤ በቁም ። አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እንዳልነበሩ ፡
ናቸው ፤ ከምናምን ፡ እንደሚያንሱ ፥ እንደ ፡
ከንቱ ፡ ነገርም ፡ ይቈጥራቸዋል ።
እንግዲህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማን ፡ ትመስ ፲፰፤
ሉታላችሁ ? ወይስ ፡ በምን ፡ ምሳሌ ፡ ታስተያ
ዩታላችሁ ? የተቀረጸውንስ ፡ ምስል ፡ ሠራ ፲፱፤
ተኛ ፡ ሠርቶታል ፥ አንጥረኛም ፡ በወርቅ ፡ ለብ
ጦታል ፥ የብሩንም ፡ ሰንሰለት ፡ አፍስሶለታል ።
ለዚህ ፡ መባዕ ፡ ገንዘቡ ፡ ያልበቃው ፡ ድሀ ፡ የማ ፳፤
ይነቅዘውን ፡ እንጨት ፡ ይመርጣል ፤ ምስሉም ፡
እንዳይናወጥ ፡ ያቆመው ፡ ዘንድ ፡ ብልሀ ፡ ሠራ
ተኛን ፡ ይፈልጋል ። አላወቃችሁምን ? ወይስ ፡ ፳፩፤
አልሰማችሁምን ? ከጥንትስ ፡ አልተወራላች
ሁምን ? ወይስ ፡ ምድር ፡ ከተመሠረተች ፡ ጀምሮ ፡
አላስተዋላችሁምን ? እርሱ ፡ በምድር ፡ ክበብ ፡ ፳፪፤
ላይ ፡ ይቀመጣል ፥ በእርስዋም ፡ የሚኖሩት ፡
እንደ ፡ እንበጣ ፡ ናቸው ፤ ሰማያትን ፡ እንደ ፡
መጋረጃ ፡ የሚዘረጋቸው ፡ እንደ ፡ ድንኳንም ፡
ለመኖርያ ፡ የሚዘረጋቸው ፥ አለቆችንም ፡ እን ፳፫፤
ዳልነበሩ ፥ የምድርንም ፡ ፈራጆች ፡ እንደ ፡
ከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጋቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
ገና ፡ እንደ ፡ ተተከሉና ፡ እንደ ፡ ተዘሩ ፥ በምድ ፳፬፤
ርም ፡ ሥር ፡ ገና ፡ እንደ ፡ ሰደዱ ፡ ወዲያውኑ ፡ ነፈ
ሰባቸው ፥ እነርሱም ፡ ደረቁ ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡
እንደ ፡ እብቅ ፡ ጠረጋቸው ። እንግዲህ ፡ እተ ፳፭፤
ካከለው ፡ ዘንድ ፡ በማን ፡ መሰላችሁኝ ? ይላል ፡
ቅዱሱ ። ዓይናችሁን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥታችሁ ፡ ፳፮፤
ተመልከቱ ፤ እነዚህን ፡ የፈጠረ ፡ ማን ፡ ነው ?
ሠራዊታቸውን ፡ በቍጥር ፡ የሚያወጣ ፡ እርሱ ፡
ነው ፥ ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ፤
በኃይሉ ፡ ብዛትና ፡ በችሎቱ ፡ ብርታት ፡ አን
ድስ ፡ እንኳ ፡ አይታጣውም ።
ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ እስራኤልም ፡ ሆይ ፡— መን ፳፯፤
ገዴ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ተሰውራለች ፡ ፍርዴም ፡
ከአምላኬ ፡ አልፋለች ፡ ለምን ፡ ትላለህ ? ለም
ንስ ፡ እንዲህ ፡ ትናገራለህ ? አላወቅህምን ? ፳፰፤
አልሰማህምን ? እግዚአብሔር ፡ የዘላለም ፡ አም
ላክ ፥ የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ፈጣሪ ፡ ነው ፤ አይደ
ክምም ፥ አይታክትም ፥ ማስተዋሉም ፡ አይ
መረመርም ። ለደካማ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ፥ ፳፱፤
ጕልበት ፡ ለሌለውም ፡ ብርታትን ፡ ይጨም
ራል ። ብላቴኖች ፡ ይደክማሉ ፡ ይታክቱማል ፥ ፴፤
ጕበዛዝቱም ፡ ፈጽሞ ፡ ይወድቃሉ ፤ እግዚአ ፴፩፤
ብሔርን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ግን ፡
ኃይላቸውን ፡ ያድሳሉ ፤ እንደ ፡ ንስር ፡ በክንፍ ፡
ይወጣሉ ፤ ይሮጣሉ ፥ አይታክቱም ፤ ይሄዳሉ ፥
አይደክሙም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

ደሴቶች ፡ ሆይ ፥ በፊቴ ፡ ዝም ፡ በሉ ፤ አሕዛ ፩፤
ብም ፡ ኃይላቸውን ፡ ያድሱ ፤ ይቅረቡም ፡ በዚ
ያን ፡ ጊዜም ፡ ይናገሩ ፤ ለፍርድ ፡ በአንድነት ፡
እንቅረብ ። ከምሥራቅ ፡ አንዱን ፡ ያስነሣ ፡ በጽ ፪፤
ድቅም ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ የጠራው ፡ ማን ፡ ነው ?
አሕዛብንም ፡ አሳልፎ ፡ በፊቱ ፡ ሰጠው ፥ ነገሥ

ታትንም ፡ አስገዛለት ፤ ለሰይፉ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡
ለቀስቱም ፡ እንደ ፡ ተጠረገ ፡ እብቅ ፡ አድርጎ ፡
፫፤ ሰጣቸው ። አሳደዳቸው ፥ እግሮቹም ፡ አስቀድ
መው ፡ ባልሄዱበት ፡ መንገድ ፡ በደኅንነት ፡
፬፤ አለፈ ። ይህን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፥ ትውልድ
ንም ፡ ከጥንት ፡ የጠራ ፡ ማን ፡ ነው ? እኔ ፡ እግ
ዚአብሔር ፥ ፊተኛው ፡ በኋለኞችም ፡ ዘንድ ፡
፭፤ የምኖር ፥ እኔ ፡ ነኝ ። ደሴቶች ፡ አይተው ፡ ፈሩ ፥
የምድርም ፡ ዳርቻች ፡ ተንቀጠቀጡ ፤ ቀረቡም ፡
፮፤ ደረሱም ። ሁሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ባልንጀራ
ውን ፡ ይረዳው ፡ ነበር ፥ ወንድሙንም ፡— አይ
፯፤ ዞህ ፡ ይለው ፡ ነበር ። አናጢውም ፡ አንጥረኛ
ውን ፥ በመዶሻም ፡ የሚያሳሳውን ፡ መስፍ
መችውን ፡ አጽናና ፥ ስለ ፡ ማጣበቅ ፡ ሥራ
ውም ፡— መልካም ፡ ነው ፡ አለ ፤ እንዳይንቀሳ
ቀስም ፡ በችንካር ፡ አጋጠመው ።
፰፤ ባሪያዬ ፡ እስራኤል ፥ የመረጥሁህ ፡ ያዕቆብ ፥
፱፤ የወዳጄ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ከም
ድር ፡ ዳርቻ ፡ የያዝሁህ ፡ ከማዕዘንዋም ፡ የጠራ
ሁህና ፡— አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፥ መርጬሃለሁ ፡
፲፤ አልጥልህም ፡ ያልሁህ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ እኔ ፡ አምላክህ ፡ ነኝና ፡
አትደንግጥ ፤ አበረታሃለሁ ፥ እረዳህማለሁ ፥
፲፩፤ በጽድቄም ፡ ቀኝ ፡ ደግፌ ፡ እይዝሃለሁ ። እነሆ ፥
የሚቆጡህ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ፥ ይዋረዱማል ፤
የሚከራከሩህም ፡ እንዳልነበሩ ፡ ይሆናሉ ፥ ይጠ
፲፪፤ ፉማል ። የሚያጣሉህንም ፡ ትሻቸዋለህ ፡ አታ
ገኛቸውምም ፥ የሚዋጉህም ፡ እንዳልነበሩና ፡
፲፫፤ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይሆናሉ ። እኔ ፡ አምላክህ ፡
እግዚአብሔር ፡— አትፍራ ፥ እረዳሃለሁ ፡ ብዬ ፡
፲፬፤ ቀኝህን ፡ እይዛለሁና ። አንተ ፡ ትል ፡ ያዕቆብ ፡
የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፥ አትፍሩ ፤ እረዳ
ሃለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የሚቤዥህም ፡
፲፭፤ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። እነሆ ፥ እንደ ፡ ተሳ
ለች ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡ ባለ ፡ ጥርስ ፡ ማሄጃ ፡ አድ
ርጌሃለሁ ፤ ተራሮችንም ፡ ታሄዳለህ ፡ ታደቅቃ
ቸውማለህ ፥ ኮረብቶችንም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ታደ
፲፮፤ ርጋቸዋለህ ። ታበጥራቸዋለህ ፥ ነፋስም ፡ ይጠ
ርጋቸዋል ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ይበትናቸዋል ፤
አንተም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልሃል ፥ በእ
ስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ትመካለህ ።
፲፯፤ ድሆችና ፡ ምስኪኖችም ፡ ውኃ ፡ ይሻሉ ፡ አያ
ገኙምም ፥ ምላሳቸውም ፡ በጥማት ፡ ደርቋል ፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እሰማቸዋለሁ ፥ የእስራ
፲፰፤ ኤል ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ አልተዋቸውም ። በወና
ዎቹ ፡ ኮረብቶች ፡ ላይ ፡ ወንዞችን ፥ በሸለቆችም ፡
መካከል ፡ ምንጮችን ፡ እከፍታለሁ ፤ ምድረ ፡
በዳውን ፡ ለውኃ ፡ መቆሚያ ፥ የጥማትንም ፡
ምድር ፡ ለውኃ ፡ መፍለቂያ ፡ አደርጋለሁ ።
፲፱ ፡ ፳፤ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንደ ፡ ሠራች ፥
የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ እንደ ፡ ፈጠረው ፡ ያዩ ፡
ዘንድ ፡ ያውቁም ፡ ዘንድ ፡ ያስቡም ፡ ዘንድ ፡ በአ
ንድነትም ፡ ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡
ዝግባውንና ፡ግራሩን ፡ ባርሰነቱንና ፡ የዘይቱን ፡
ዛፍ ፡ አበቅላለሁ ፥ በበረሀውም ፡ ጥዱንና ፡ አስ
ታውን ፡ ወይራውንም ፡ በአንድነት ፡ አኖራለሁ ።
ክርክራችሁን ፡ አቅርቡ ፥ ይላል ፡ እግዚአ ፳፩፤
ብሔር ፤ ማስረጃችሁን ፡ አምጡ ፥ ይላል ፡
የያዕቆብ ፡ ንጉሥ ። ያምጡ ፥ የሚሆነውንም ፡ ፳፪፤
ይንገሩን ፤ ልብም ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፍጻሜአ
ቸውንም ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፥ የቀደሙት ፡ ነገ
ሮች ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፤ ተናገሩ ፥ የሚመጡ
ትንም ፡ አሳዩን ። አማልክትም ፡ መሆናችሁን ፡ ፳፫፤
እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ በኋላ ፡ የሚመጡትን ፡ ተና
ገሩ ፤ እንደነግጥም ፡ ዘንድ ፡ በአንድነትም ፡
እናይ ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ ወይም ፡ ክፉውን ፡
አድርጉ ። እነሆ ፥ እንዳልነበረ ፡ ናችሁ ፥ ሥራ ፳፬፤
ችሁም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ የሚመርጣችሁም ፡ አስ
ጸያፊ ፡ ነው ።
አንዱን ፡ ከሰሜን ፡ አስነሣሁ ፡ መጥቶአልም ፤ ፳፭፤
አንዱም ፡ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ስሜን ፡ የሚጠራ ፡
ይመጣል ፤ በጭቃ ፡ ላይ ፡ እንደሚመጣ ፡ ሰው ፡
አፈርም ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሸክለኛ ፡ በአለቆች ፡
ላይ ፡ ይመጣል ። እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከጥንት ፡ ፳፮፤
የተናገረው ፡— እውነት ፡ ነው ፡ እንልም ፡ ዘንድ ፡
ቀድሞ ፡ የተናገረው ፡ ማን ፡ ነው ? የሚናገር ፡
የለም ፥ የሚገልጥም ፡ የለም ፥ ቃላችሁንም ፡
የሚሰማ ፡ የለም ። በመጀመሪያ ፡ ለጽዮን ፡— እነ ፳፯፤
ኋቸው ፡ እላለሁ ፤ ለኢየሩሳሌምም ፡ የምስራች ፡
ነጋሪን ፡ እሰጣለሁ ። ብመለከት ፡ ማንም ፡ አል ፳፰፤
ነበረም ፤ ብጠይቃቸውም ፡ የሚመልስልኝ ፡
አማካሪ ፡ በመካከላቸው ፡ የለም ። እነሆ ፥ እነ ፳፱፤
ርሱ ፡ ሁሉ ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸው ፥ ሥራቸውም ፡
ምንምን ፡ ናት ፤ ቀልጠው ፡ የተሠሩት ፡ ምስ
ሎቻቸውም ፡ ነፋስና ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

እነሆ ፡ ደግፌ ፡ የያዝሁት ፡ ባሪያዬ ፤ ነፍሴ ፡ ፩፤
ደስ ፡ የተሰኘችበት ፡ ምርጤ ፤ በእርሱ ፡ ላይ ፡
መንፈሴን ፡ አድርጌአለሁ ፥ እርሱም ፡ ለአሕዛብ ፡
ፍርድን ፡ ያወጣል ። አይጮኽም ፡ ቃሉንም ፡ ፪፤
አያነሣም ፥ ድምፁንም ፡ በሜዳ ፡ አያሰማም ።
የተቀጠቀጠን ፡ ሸምበቆ ፡ አይሰብርም ፥ የሚ ፫፤
ጤስንም ፡ ክር ፡ አያጠፋም ፤ በእውነት ፡ ፍር
ድን ፡ ያወጣል ። በምድርም ፡ ፍርድን ፡ እስኪ ፬፤
ያደርግ ፡ ድረስ ፡ ይበራል ፡ እንጂ ፡ አይጠፋም ፤
አሕዛብም ፡ በስሙ ፡ ይታመናሉ ።
ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ የዘረጋቸውም ፥ ምድ ፭፤
ርንና ፡ በውስጥዋ ፡ ያለውን ፡ ያጸና ፥ በእርስዋ ፡
ላይ ፡ ለሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ እስትንፋስን ፥ ለሚሄ
ዱባትም ፡ መንፈስን ፡ የሚሰጥ ፡ አምላክ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፮፤፯፤
በጽድቅ ፡ ጠርቼሃለሁ ፥ እጅህንም ፡ እይዛለሁ ፡
እጠብቅህማለሁ ፥ የዕውሩንም ፡ ዓይን ፡ ትከ
ፍት ፡ ዘንድ ፡ የተጋዘውንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡
በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፡ ከወህኒ ፡ ቤት ፡
ታወጣ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝብ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለአሕ
ዛብም ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡ እሰጥሃለሁ ። እኔ ፡ ፰፤

እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ስሜ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ክብ
ሬን ፡ ለሌላ ፥ ምስጋናዬንም ፡ ለተቀረጹ ፡ ምስ
፱፤ ሎች ፡ አልሰጥም ። እነሆ ፥ የቀድሞው ፡ ነገር ፡
ተፈጸመ ፥ አዲስ ፡ ነገርንም ፡ እናገራለሁ ፤ አስ
ቀድሞም ፡ ሳይበቅል ፡ እርሱን ፡ አስታውቃ
ችኋለሁ ።
፲፤ ወደ ፡ ባሕር ፡ የምትወርዱ ፡ በእርስዋም ፡
ውስጥ ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ፥ ደሴቶችና ፡ በእነር
ሱም ፡ ላይ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ለእግዚአብሔር ፡
አዲስ ፡ መዝሙር ፥ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ምስ
፲፩፤ ጋናውን ፡ ዘምሩ ። ምድረ ፡ በዳውና ፡ ከተሞቹ ፡
የቄዳርም ፡ ሰዎች ፡ የሚቀመጡባቸው ፡ መንደ
ሮች ፡ ድምፃቸውን ፡ ያንሡ ፤ በሴላ ፡ የሚኖሩ ፡
እልል ፡ ይበሉ ፥ በተራሮችም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ሆነው ፡
፲፪፤ ይጮኹ ። ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ይስጡ ፥
፲፫፤ ምስጋናውንም ፡ በደሴቶች ፡ ይናገሩ ። እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ኃያል ፡ ይወጣል ፡ እንደ ፡ ሰልፈ
ኛም ፡ ቅንዓትን ፡ ያስነሣል ፤ ይጮኻል ፡ ድምፁ
ንም ፡ ያሰማል ፡ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይበረታል ።
፲፬፤ ከድሮ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ ዝም ፡ ብያለሁ ፥
ዝም ፡ ብዬም ፡ ታግሻለሁ ፤ አሁን ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡
ያዛት ፡ ሴት ፡ እጮኻለሁ ፤ አጠፋለሁ ፡ በአን
፲፭፤ ድነትም ፡ እጨርሳለሁ ። ተራሮችንና ፡ ኮረ
ብቶችን ፡ አፈርሳለሁ ፥ ቡቃያዎቻቸውንም ፡
ሁሉ ፡ አደርቃለሁ ፤ ወንዞችንም ፡ ደሴቶች ፡
አደርጋለሁ ፥ ኩሬዎችንም ፡ አደርቃለሁ ።
፲፮፤ ዕውሮችንም ፡ በማያውቋት ፡ መንገድ ፡ አመጣቸ
ዋለሁ ፥ በማያውቋትም ፡ ጎዳና ፡ እመራቸዋለሁ ፤
በፊታቸውም ፡ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ አደርጋ
ለሁ ፥ ጠማማውንም ፡ አቀናለሁ ። ይህን ፡ አደ
፲፯፤ ርግላቸዋለሁ ፥ አልተዋቸውምም ። በተቀረጹ
ትም ፡ ምስሎች ፡ የሚታመኑ ፥ ቀልጠው ፡ የተ
ሠሩትንም ፡ ምስሎች ፡— አምላኮቻችን ፡ ናችሁ ፡
የሚሉ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ፈጽመ
ውም ፡ ያፍራሉ ።
፲፰፤ እናንተ ፡ ደንቆሮች ፥ ስሙ ፤ እናንተም ፡
፲፱፤ ዕውሮች ፥ ታዩ ፡ ዘንድ ፡ ተመልከቱ ። ከባሪያዬ ፡
በቀር ፡ ዕውር ፡ ማን ፡ ነው ? እንደምል
ከው ፡ መልእክተኛዬስ ፡ በቀር ፡ ደንቆሮ ፡
የሆነ ፡ ማን ፡ ነው ? እንደ ፡ ፍጹሙ ፡ ወይስ ፡
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ዕውር ፡ የሆነ ፡
፳፤ ማን ፡ ነው ? ብዙ ፡ ነገርን ፡ ታያላችሁ ፡ ነገር ፡
ግን ፡ አትጠባበቁትም ፤ ጆሮአችሁም ፡ ተከፍተ
፳፩፤ ዋል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አትሰሙም ። እግዚአብሔር ፡
ስለ ፡ ጽድቁ ፡ ሕጉን ፡ ታላቅ ፡ ያደርግና ፡ ያከብር ፡
፳፪፤ ዘንድ ፡ ወደደ ። ይህ ፡ ግን ፡ የተበዘበዘና ፡
የተዘረፈ ፡ ሕዝብ ፡ ነው ፤ ሁላቸው ፡ በዋሻ ፡
ውስጥ ፡ ተጠምደዋል ፡ በግዞት ፡ ቤትም ፡ ተሸ
ሽገዋል ፤ ብዝበዛ ፡ ሆነዋል ፡ የሚያድንም ፡
የለም ፥ ምርኮም ፡ ሆነዋል ፥ ማንም ፡— መልሱ ፡
አይልም ።
፳፫፤ ከመካከላችሁ ፡ ይህን ፡ የሚያደምጥ ፥ ለሚ
መጣውም ፡ ጊዜ ፡ የሚያደምጥና ፡ የሚሰማ ፡
፳፬፤ ማን ፡ ነው ? ያዕቆብን ፡ ለማረኩ ፡ እስራኤል
ንም ፡ ለበዘበዙ ፡ ሰዎች ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው ? እኛ ፡
የበደልነው ፥ እነርሱም ፡ በመንገዱ ፡ ይሄዱ ፡
ዘንድ ፡ ያልወደዱት ፡ ለሕጉም ፡ ያልታዘዙለት ፡
እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አይደለምን ? ስለዚህ ፡ ፳፭፤
የቍጣውን ፡ መዓትና ፡ የሰልፉን ፡ ጽናት ፡ አፈ
ሰሰበት ፤ በዙሪያም ፡ አነደደው ፡ እርሱ ፡ ግን ፡
አላወቀም ፥ አቃጠለውም ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ ልብ ፡
አላደረገም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

አሁንም ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ የፈጠረህ ፥ እስራ ፩፤
ኤልም ፡ ሆይ ፥ የሠራህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ተቤዥቼሃለሁና ፡ አትፍራ ፤
በስምህም ፡ ጠርቼሃለሁ ፥ አንተ ፡ የእኔ ፡ ነህ ።
በውኃ ፡ ውስጥ ፡ ባለፍህ ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፪፤
እሆናለሁ ፥ በወንዞችም ፡ ውስጥ ፡ ባለፍህ ፡
ጊዜ ፡ አያሰጥሙህም ፤ በእሳትም ፡ ውስጥ ፡ በሄ
ድህ ፡ ጊዜ ፡ አትቃጠልም ፥ ነበልባሉም ፡ አይ
ፈጅህም ። እኔ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ አምላ ፫፤
ክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ መድኃኒትህ ፡ ነኝ ፤ ግብ
ጽን ፡ ለአንተ ፡ ቤዛ ፡ አድርጌ ፥ ኢትዮጵያንና ፡
ሳባንም ፡ ለአንተ ፡ ፋንታ ፡ ሰጥቻለሁ ። በዓይኔ ፡ ፬፤
ፊት ፡ የከበርህና ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህና ፥ እኔም ፡
ወድጄሃለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ሰዎችን ፡ ለአንተ ፡
አሕዛብንም ፡ ለነፍስህ ፡ እሰጣለሁ ። እኔ ፡ ከአ ፭፤
ንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ ዘርህንም ፡ ከምሥ
ራቅ ፡ አመጣዋለሁ ፥ ከምዕራብም ፡ እሰበስብሃ
ለሁ ። ሰሜንን ፡— መልሰህ ፡ አምጣ ፥ ደቡብ ፮፡፯፤
ንም ፡— አትከልክል ፤ ወንዶች ፡ ልጆቼን ፡ ከሩቅ ፡
ሴቶች ፡ ልጆቼንም ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፥ በስሜ ፡
የተጠራውን ፡ ለክብሬም ፡ የፈጠርሁትን ፥ የሠ
ራሁትንና ፡ ያደረግሁትን ፡ ሁሉ ፡ አምጣ ፡ እለ
ዋለሁ ።
ዓይኖች ፡ ያሉአቸውን ፡ ዕውሮችን ፡ ሕዝብ ፥ ፰፤
ጆሮችም ፡ ያሉአቸውን ፡ ደንቆሮቹን ፡ አውጣ ።
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ይሰብሰቡ ፡ ወገኖ ፱፤
ችም ፡ ይከማቹ ፤ ከመካከላቸው ፡ ይህን ፡ የሚና
ገር ፥ የቀድሞውንስ ፡ ነገር ፡ የሚያሳየን ፡ ማን ፡
ነው ? ይጸድቁ ፡ ዘንድ ፡ ምስክሮቻቸውን ፡
ያምጡ ፥ ሰምተውም ፡— እውነት ፡ ነው ፡ ይበሉ ።
ታውቁና ፡ ታምኑብኝ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ፲፤
ሆንሁ ፡ ታስተውሉ ፡ ዘንድ ፥ እናንተ ፡ የመረጥሁ
ትም ፡ ባሪያዬ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችሁ ፡ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ በፊት ፡ አምላክ ፡ አልተሠ
ራም ፡ ከእኔም ፡ በኋላ ፡ አይሆንም ። እኔ ፥ እኔ ፡ ፲፩፤
እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፥ ከእኔ ፡ሌላም ፡ የሚያድን ፡
የለም ። ተናግሬአለሁ ፡ አድኜማለሁ ፡ አሳይቼ ፲፪፤
ማለሁ ፥ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ባዕድ ፡ አምላክ ፡
አልነበረም ፤ ስለዚህ ፡ እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡
ናችሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እኔም ፡ አም
ላክ ፡ ነኝ ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእ ፲፫፤
ጄም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፤ እሠራለሁ ፥ የሚ
ከለክልስ ፡ ማን ፡ ነው ?
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ የሚቤዣችሁ ፥ እግዚ ፲፬፤

አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ እናንተ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሰድጃለሁ ÷ ከለዳውያንንም ፡
ሁሉ ፡ ስደተኞች ፡ አድርጌ ፡ በሚመኩባቸው ፡
፲፭ ፡ መርከቦች ፡ አዋርዳቸዋለሁ ። ቅዱሳችሁ ÷ የእ
ስራኤል ፡ ፈጣሪ ÷ ንጉሣችሁ ÷ እግዚአብሔር ፡
፲፮ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ መን
ገድን ፡ በኃይለኛም ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ መተላለፊ
፲፯ ፡ ያን ፡ ያደርጋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰረገላውንና ፡
ፈረሱን ፡ ሠራዊቱንና ፡ አርበኛውን ፡ ያወጣል ፤
እነርሱ ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡ ተኝተዋል ÷ አይነ
ሡም ፤ ቀርተዋል ÷ እንደ ፡ ጥዋፍ ፡ ኵስታሪም ፡
ጠፍተዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፲፰ ፡ የፊተኛውን ፡ ነገር ፡ አታስተውሉ ÷ የጥንቱ
፲፱ ፡ ንም ፡ ነገር ፡ አታስቡ ። እነሆ ÷ አዲስ ፡ ነገርን ፡
አደርጋለሁ ፤ እርሱም ፡ አሁን ፡ ይበቅላል ÷
እናንተም ፡ አታውቁትምን ? በምድረ ፡ በዳም ፡
መንገድን ፡ በበረሀም ፡ ወንዞችን ፡ አደርጋለሁ ።
፳ ፡ ፳፩ ፡ ምስጋናዬን ፡ እንዲናገሩ ፡ ለእኔ ፡ የፈጠርሁት ፡
ሕዝብ ÷ የመረጥሁትን ፡ ሕዝቤን ፡ አጠጣ ፡
ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውኃን ፡ በበረሀም ፡ ወን
ዞችን ፡ ሰጥቻለሁና ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ÷
ቀበሮችና ፡ ሰጎኖች ÷ ያከብሩኛል ።
፳፪ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ አልጠራኸ
ኝም ÷ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ በእኔ ፡
፳፫ ፡ ዘንድ ፡ ደክመሃል ። ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
በጎችህን ፡ አላቀረብህልኝም ፡ በሌላም ፡ መሥ
ዋዕትህ ፡ አላከበርኸኝም ፤ በእህልም ፡ ቍርባን ፡
አላስቸገርሁህም ፡ በዕጣንም ፡ አላደከምሁህም ።
፳፬ ፡ ዕጣንም ፡ በገንዘብ ፡ አልገዛህልኝም ፡ በመሥዋ
ዕትህም ፡ ስብ ፡ አላጠገብኸኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፡
በኃጢአትህ ፡ አስቸገርኸኝ ÷ በበደልህም ፡ አደ
ከምኸኝ ።
፳፭ ፡ መተላለፍህን ፡— ስለ ፡ እኔ ፡ ስል ፡ የምደመ
ስስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ኃጢአትህንም ፡ አላስብም ።
፳፮ ፡ አሳስበኝ ÷ በአንድነትም ፡ ሆነን ፡ እንፋረድ ፤
፳፯ ፡ እንድትጸድቅ ፡ ነገርህን ፡ ተናገር ። ፊተኛው ፡
አባትህ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርቶአል ÷ መምህሮች
፳፰ ፡ ህም ፡ በድለውኛል ። ስለዚህ ፡ የመቅደሱን ፡ አለ
ቆች ፡ አረከስሁ ÷ ያዕቆብንም ፡ እርግማን ÷ እስ
ራኤልንም ፡ ስድብ ፡ አደረግሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

፩ ፡ አሁንም ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥሁህም ፡
፪ ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ስማ ። የፈጠረህ ፡ ከማኅፀ
ንም ፡ የሠራህ ፡ የሚረዳህም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥ
፫ ፡ ሁህም ፡ ይሹሩን ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ። በተጠማ ፡
ላይ ፡ ውኃን ፡ በደረቅም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ፈሳሾ
ችን ፡ አፈስሳለሁና ፤ መንፈሴን ፡ በዘርህ ፡ ላይ ፡
፬ ፡ በረከቴንም ፡ በልጆችህ ፡ ላይ ፡ አፈስሳለሁ ÷ በፈ
ሳሾችም ፡ አጠገብ ፡ እንደሚበቅሉ ፡ እንደ ፡
አኻያ ፡ ዛፎች ፡ በሣር ፡ መካከል ፡ ይበቅላሉ ።
፭ ፡ ይህ ፡— እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ይላል ÷
ያም ፡ በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ይጠራል ፤ ይህም ፡— እኔ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ በእጁ ፡ ይጽፋል ፡
በእስራኤልም ፡ የቍልምጫ ፡ ስም ፡ ይጠራል ።
የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ÷ የሚ ፮ ፡
ቤዠም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ ፊተኛ ፡ ነኝ ፡ እኔም ፡ ኋለኛ ፡
ነኝ ÷ ከእኔ ፡ ሌላም ፡ አምላክ ፡ የለም ። እንደ ፡ ፯ ፡
እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ? ይነሣና ፡ ይጥራ ፡ ይናገ
ርም ፤ ከጥንት ፡ የፈጠርሁትን ፡ ሕዝብ ፡ ያዘጋጅ
ልኝ ÷ የሚመጣውም ፡ ነገር ፡ ሳይደርስ ፡ ይን
ገሩኝ ። አትፍሩ ፡ አትደንግጡም ፤ ከጥንቱ ፡ ፰ ፡
ጀምሬ ፡ አልነገርኋችሁምን ? ወይስ ፡ አላሳየኋ
ችሁምን ? እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችሁ ። ከእኔ ፡
ሌላ ፡ አምላክ ፡ አለን ? አምባ ፡ የለም ፤ ማንንም ፡
አላውቅም ።
የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ከን ፱ ፡
ቱዎች ፡ ናቸው ÷ የወደዱትም ፡ ነገር ፡ አይረባ
ቸውም ፤ ምስክሮቻቸውም ፡ አያዩምና ፡ አያው
ቁም ፤ ስለዚህ ፡ ያፍራሉ ። አምላክን ፡ የሠራ ፡ ፲ ፡
ወይስ ፡ ለምንም ፡ የማይረባ ፡ ምስልን ፡ የቀረጸ ፡
ማን ፡ ነው ? እነሆ ÷ ባልንጀሮቹ ፡ ሁሉ ፡ ያፍ ፲፩ ፡
ራሉ ÷ ሠራተኞቹም ፡ ከሰዎች ፡ ወገን ፡ ናቸው ፤
ሁላቸው ፡ ተሰብስበው ፡ ይቁሙ ፤ ይፈራሉ ፡
በአንድነትም ፡ ያፍራሉ ።
ብረት ፡ ሠሪ ፡ መጥረቢያውን ፡ ይሠራል ÷ ፲፪ ፡
በፍምም ፡ ውስጥ ፡ ያደርገዋል ÷ በመዶሻም ፡
መትቶ ፡ ቅርጽ ፡ ይሰጠዋል ÷ በክንዱም ፡ ኃይል ፡
ይሠራዋል ÷ እርሱም ፡ ይራባል ፡ ይደክምማል ÷
ውኃም ፡ አይጠጣም ፡ ይታክትማል ። ጠራቢ ፲፫ ፡
ውም ፡ ገመድ ፡ ይዘረጋል ፡ በበረቅም ፡ ያመለ
ክተዋል ፡ በመቅረጫም ፡ ይቀርጸዋል ፡ በመለ
ኪያም ፡ ይለካዋል ፤ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ይቀ
መጥ ፡ ዘንድ ፡ በሰው ፡ አምሳልና ፡ በሰው ፡
ውበት ፡ ያስመስለዋል ። የዝግባን ፡ ዛፎች ፡ ፲፬ ፡
ይቈርጣል ፤ የዘጲንና ፡ የኮምበልን ፡ ዛፍ ፡ ይመ
ርጣል ÷ ከዱር ፡ ዛፎችም ፡ መካከል ፡ ይጠነክር ፡
ዘንድ ፡ ይተወዋል ፤ የጥድንም ፡ ዛፍ ፡ ይተክ
ላል ፡ ዝናብም ፡ ያበቅለዋል ። ለሰውም ፡ ማገዶ ፡ ፲፭ ፡
ይሆናል ፤ ከእርሱም ፡ ወስዶ ፡ ይሞቃል ÷ አን
ድዶም ፡ እንጀራ ፡ ይጋግርበታል ፤ ከእርሱም ፡
አምላክ ፡ አበጅቶ ፡ ይሰግድለታል ÷ የተቀረጸ
ውንም ፡ ምስል ፡ ሠርቶ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ይን
በረከካል ። ግማሹን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላል ÷ ፲፮ ፡
በዚያ ፡ በግማሹ ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ÷ ሥጋም ፡
ይጠብስበትና ፡ ይጠግባል ፤ ይሞቃልና ፡—
እሰይ ፡ሞቅሁ ÷ እሳቱን ፡ አይቻለሁ ፡ ይላል ።
የቀረውንም ፡ እንጨት ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ፲፯ ፡
ምስል ፡ ይቀርጽበታል ፤ በፊቱም ፡ ተጐንብሶ ፡
ይሰግዳል ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ እየጸለየ ፡— አም
ላኬ ፡ነህና ፡ አድነኝ ፡ ይላል ።
አያውቁም ÷ አያስቡም ፤ እንዳያዩ ፡ዓይኖቻ ፲፰ ፡
ቸውን ÷ እንዳያስተውሉም ፡ ልቦቻቸውን ፡
ጨፍኖዋል ። በልቡም ፡ ማንም ፡ አያስብም ፡— ፲፱ ፡
ግማሹዋን ፡ በእሳት ፡ አቃጥያለሁ ÷ በፍምዋም ፡
ላይ ፡ እንጀራን ፡ ጋግሬአለሁ ÷ ሥጋም ፡ ጠብሼ ፡

በልቻለሁ ፤ የቀረውንም ፡ አስጸያፊ ፡ ነገር ፡ አደ
ርጋለሁን ? ለዛፍስ ፡ ግንድ ፡ እሰግዳለሁን ? እን
ዲልም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ የለውም ።
፳፤ አመድ ፡ ይበላል ፥ የተታለለ ፡ ልብ ፡ አስቶታል ፥
ነፍሱን ፡ ለማዳን ፡ አይችልም ፥ ወይም ፡—
በቀኝ ፡ እጄ ፡ ሐሰት ፡ አለ ፡ አይልም ።
፳፩፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ አንተም ፡ እስራኤል ፥ ባሪ
ያዬ ፡ ነህና ፡ ይህን ፡ አስብ ፤ እኔ ፡ ሠርቼሃለሁ ፡
አንተም ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥
፳፪፤ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልተረሳ ፡ ትሆናለህ ። መተላለ
ፍህን ፡ እንደ ፡ ደመና ፥ ኃጢአትህንም ፡ እንደ ፡
ጭጋግ ፡ ደምስሼአለሁ ፤ ተቤዥቼሃለሁና ፡ ወደ ፡
፳፫፤ እኔ ፡ ተመለስ ። ሰማያት ፡ ሆይ ፥ እግዚአብ
ሔር ፡ አድርጎታልና ፡ ዘምሩ ፤ እግዚአብሔር ፡
ያዕቆብን ፡ ተቤዥቶአልና ፥ በእስራኤልም ፡
ዘንድ ፡ ይከበራልና ፡ አንተ ፡ የምድር ፡ ጥልቅ ፡
ሆይ ፥ ጩኽ ፤ እናንተም ፡ ተራሮች ፡ አንተም ፡
ዱር ፡ በአንተም ፡ ያለ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፥ እልል ፡
በሉ ።
፳፬፤ ከማኅፀን ፡ የሠራህ ፥ የሚቤዥህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሁሉን ፡ የፈጠርሁ ፥
ሰማያትን ፡ ለብቻዬ ፡ የዘረጋሁ ፡ ምድርንም ፡
ያጸናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ከእኔ ፡
፳፭፤ ጋር ፡ ማን ፡ ነበረ ? የሐሰተኞችን ፡ ምልክት ፡
ከንቱ ፡ አደርጋለሁ ፥ ምዋርተኞችንም ፡ አሳብዳ
ለሁ ፥ ጥበበኞቹንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እመልሳለሁ ፡
፳፮፤ እውቀታቸውንም ፡ ስንፍና ፡ አደርጋለሁ ፤ የባ
ሪያዬን ፡ ቃል ፡ አጸናለሁ ፥ የመልእክተኞቼ
ንም ፡ ምክር ፡ እፈጽማለሁ ፤ ኢየሩሳሌምን ፡—
የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትሆኚለሽ ፥ የይሁዳንም ፡
ከተሞች ፡— ትታነጻላችሁ ፡ ፍራሾቻችሁንም ፡
፳፯፤ አቆማለሁ ፡ እላለሁ ፤ ቀላዩንም ፡— ደረቅ ፡
ሁን ፥ ፈሳሾችህንም ፡ አደርቃለሁ ፡ እላለሁ ፤
፳፰፤ ቂሮስንም ፡— እርሱ ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡
ኢየሩሳሌምን ፡— ትታነጺያለሽ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ ይመሠረታል ፡ ብሎ ፡ ፈቃዴን ፡ ሁሉ ፡
ይፈጽማል ፡ እላለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ለቀባሁት ፥ አሕዛብንም ፡
በፊቱ ፡ አስገዛ ፡ ዘንድ ፡ የነገሥታትንም ፡ ወገብ ፡
እፈታ ፡ ዘንድ ፥ በሮቹም ፡ እንዳይዘጉ ፡ መዝ
ጊያዎቹን ፡ በፊቱ ፡ እከፍት ፡ ዘንድ ፥ ቀኝ ፡
እጁን ፡ ለያዝሁት ፡ ለቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፪፤ በፊትህ ፡ እሄዳለሁ ፡ ተራሮችንም ፡ ትክክል ፡
አደርጋለሁ ፥ የናሱንም ፡ ደጆች ፡ እሰብራለሁ ፡
የብረቱንም ፡ መወርወሪያዎች ፡ እቈርጣለሁ ፤
፫፤ በስምህም ፡ የምጠራህ ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማ ፡ የነበረችውን ፡
መዝገብ ፡ በስውርም ፡ የተደበቀችውን ፡ ሀብት ፡
፬፤ እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፥
ስለ ፡ መረጥሁትም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዬ ፡ በስ
ምህ ፡ ጠርቼሃለሁ ፤ በቍልምጫ ፡ ስምህ ፡ ጠራ

ሁህ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ። እኔ ፡ እግ ፭፤፮፤
ዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ፤
ከእኔም ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፀሐይ ፡ መው
ጫና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡
ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አስታጠቅሁህ ፥
አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ፥ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ። ብርሃንን ፡ ፯፤
ሠራሁ ፥ ጨለማውንም ፡ ፈጠርሁ ፤ ደኅንነትን ፡
እሠራለሁ ፥ ክፉትንም ፡ እፈጥራለሁ ፤ እነዚ
ህን ፡ ሁሉ ፡ ያደረግሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡
ነኝ ።
እናንተ ፡ ሰማያት ፡ ከላይ ፡ አንጠባጥቡ ፡ ደመ ፰፤
ናትም ፡ ጽድቅን ፡ ያዝንቡ ፤ ምድርም ፡ ትከፈት ፡
መድኃኒትንም ፡ ታብቅል ፥ ጽድቅም ፡ በአንድ
ነት ፡ ይብቀል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥሬዋ
ለሁ ።
ከሠሪው ፡ ጋር ፡ ለሚታገል ፡ ወዮለት ! በም ፱፤
ድር ፡ ሸክላዎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ሸክላ ፡ ነው ።
ጭቃ ፡ ሠሪውን ፡— ምን ፡ ትሠራለህ ? ወይስ ፡
ሥራህ ፡— እጅ ፡ የለውም ፡ ይላልን ? አባትን ፡— ፲፤
ምን ፡ ወልደሃል ? ወይም ፡ ሴትን ፡— ምን ፡ አማ
ጥሽ ? ለሚል ፡ ወዮ !
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ሠሪውም ፡ እግዚአብ ፲፩፤
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለሚመጣው ፡ ነገር ፡
ጠይቁኝ ፥ ስለ ፡ ልጆቼና ፡ ስለ ፡ እጄ ፡ ሥራም ፡
እዘዙኝ ። እኔ ፡ ምድርን ፡ ሠርቻለሁ ፡ ሰውንም ፡ ፲፪፤
በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ እኔ ፡ በእጄ ፡ ሰማ
ያትን ፡ ዘርግቼአለሁ ፥ ሠራዊታቸውንም ፡ ሁሉ ፡
አዝዣለሁ ። እኔ ፡ በጽድቅ ፡ አስነሥቼዋለሁ ፡ ፲፫፤
መንገዱንም ፡ ሁሉ ፡ አቀናለሁ ፤ እርሱ ፡ ከተማ
ዬን ፡ ይሠራል ፥ በዋጋም ፡ ወይም ፡ በደመወዝ ፡
ሳይሆን ፡ ምርኮኞቼን ፡ ያወጣል ፥ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የግ ፲፬፤
ብጽ ፡ ድካምና ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንግድ ፡ ቁመተ ፡
ረጅሞችም ፡ የሳባ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያል
ፉሉ ! ለአንተም ፡ ይሆናሉ ፡ እጆቻቸውም ፡
ታስረው ፡ ይከተሉሃል ፤ በፊትህም ፡ ያልፉሉ ፥
ለአንተም ፡ እየሰገዱ ፡— በእውነት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በአንተ ፡ አለ ፥ ከእርሱም ፡ ሌላ ፡ አም
ላክ ፡ የለም ፡ ብለው ፡ ይለምኑሃል ። የእስራኤል ፡ ፲፭፤
አምላክ ፡ መድኃኒት ፡ ሆይ ፥ በእውነት ፡ አንተ ፡
ራስህን ፡ የምትሰውር ፡ አምላክ ፡ ነህ ። ሁሉም ፡ ፲፮፤
ያፍራሉ ፡ ይዋረዱማል ፥ ጣዖታትንም ፡ የሚ
ሠሩ ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ውርደት ፡ ይሄዳሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ በዘላለማዊ ፡ ፲፯፤
መድኃኒት ፡ ያድነዋል ፥ እናንተም ፡ ለዘላለም ፡
አታፍሩምና ፡ አትዋረዱም ።
ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፥ እር ፲፰፤
ሱም ፡ ምድርን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፡ ያጸናትም ፥
መኖሪያም ፡ ልትሆን ፡ እንጂ ፡ ለከንቱ ፡ እንድ
ትሆን ፡ ያልፈጠራት ፡ አምላክ ፥ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ። በስውር ፡ ወይም ፡ በጨ ፲፱፤

ለማ ፡ ምድር ፡ ስፍራ ፡ አልተናገርሁም ፤ ለያዕ
ቆብ ፡ ዘር ፡— በከንቱ ፡ ፈልጉኝ ፡ አላልሁም ፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅን ፡ እናገራለሁ ፡
፳፤ ቅንንም ፡ አወራለሁ ። እናንተ ፡ ከአሕዛብ ፡
ወገን ፡ ሆናችሁ ፡ ያመለጣችሁ ፥ ተሰብስባችሁ ፡
ኑ ፡ በአንድነትም ፡ ቅረቡ ፤ የተቀረጸውን ፡ የምስ
ላቸውን ፡ እንጨት ፡ የሚሸከሙና ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
ወደማይችል ፡ አምላክ ፡ የሚጸልዩ ፡ እውቀት ፡
፳፩፤ የላቸውም ። ይናገሩ ፡ ይቅረቡም ፡ በአንድነ
ትም ፡ ይማከሩ ፤ ከጥንቱ ፡ ይህን ፡ ያሳየ ፡ ከቀድ
ሞስ ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ? ያሳየሁም ፡ የተና
ገርሁም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለሁምን ?
ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ እኔ ፡
ጻድቅ ፡ አምላክና ፡ መድኃኒት ፡ ነኝ ፥ ከእኔም ፡
፳፪፤ በቀር ፡ ማንም ፡ የለም ። እናንተ ፡ የምድር ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ፥ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ፥ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ዘወር ፡ በሉ ፡
፳፫፤ ትድኑማላችሁ ። ቃሌ ፡ ከአፌ ፡ በጽድቅ ፡ ወጥ
ቷለች ፥ አትመለስም ፡— ጉልበት ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡
ይንበረከካል ፥ ምላስም ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ይምላል ፡
፳፬፤ ብዬ ፡ በራሴ ፡ ምያለሁ ። ስለ ፡ እኔም ፡— በእግ
ዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፡ ጽድቅና ፡ ኃይል ፡
አለ ፥ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሰዎች ፡ ይመጣሉ ፥
በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተቈጡ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ።
፳፭፤ የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ይጸድቃሉ ፥ ይመከሉም ፡ ይበላል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩፤ ቤል ፡ ተዋረደ ፥ ናባው ፡ ተሰባበረ ፤ ጣዖቶቻ
ቸው ፡ በእንስሳና ፡ በከብት ፡ ላይ ፡ ተጭነዋል ፤
ሸክሞቻችሁ ፡ ለደከማ ፡ እንስሳ ፡ ከባድ ፡ ጭነት ፡
፪፤ ሆነዋል ። ተጐነበሱ ፡ በአንድነትም ፡ ተዋረዱ ፤
ሸክሙን ፡ ለማዳን ፡ አልቻሉም ፥ ራሳቸው ፡ ግን ፡
ተማረኩ ።
፫፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ የእስራኤ
ልም ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ፥ ከሆድ ፡ ያነሣኋ
ችሁ ፡ ከማኅፀንም ፡ የተሸከምኋችሁ ፥ ስሙኝ ።
፬፤ እስከ ፡ ሽምግልና ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ እስከ ፡
ሽበትም ፡ ድረስ ፡ እሸከማችኋለሁ ፤ እኔ ፡ ሠር
ቻለሁ ፡ እኔም ፡ አነሣለሁ ፤ እኔ ፡ እሸከማለሁ ፡
፭፤ እኔም ፡ አድናለሁ ። በማን ፡ ትመስሉኛላችሁ ?
ከማንስ ፡ ጋር ፡ ታስተካክሉኛላችሁ ? እንመሳ
ሰል ፡ ዘንድ ፡ ከማን ፡ ጋር ፡ ታስተያዩኛላችሁ ?
፮፤ ወርቁን ፡ ከኮረጆ ፡ የሚያፈስሱ ፡ ብሩንም ፡ በሚ
ዛን ፡ የሚመዝኑ ፡ አንጥረኛውን ፡ ይቀ
ጥራሉ ፥ እርሱም ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራ
ዋል ፤ ለዚያም ፡ ይጐነበሱለታል ፡ ይሰግዱለት
፯፤ ማል ። በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ አንሥተው ፡ ይሸ
ከሙታል ፡ በስፍራውም ፡ ያደርጉታል ፥ በዚ
ያም ፡ ይቆማል ፥ ከስፍራውም ፡ ፈቀቅ ፡ አይ
ልም ፤ ሰውም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቢጮኽ ፡ አይሰ
ማውም ፡ ከመከራውም ፡ አያድነውም ።
፰፤ ይህን ፡ አስቡና ፡ አልቅሱ ፤ ተላላፊዎች ፡ ሆይ ፥
፱፤ ንስሐ ፡ ግቡ ፥ ልባችሁንም ፡ መልሱ ። እኔ ፡
አምላክ ፡ ነኝና ፥ ሌላም ፡ የለምና ፡ የቀድሞ
ውን ፡ የጥንቱን ፡ ነገር ፡ አስቡ ፤ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነኝ ፡ እንደ ፡ እኔም ፡ ያለ ፡ ማንም ፡ የለም ።
በመጀመሪያ ፡ መጨረሻውን ፥ ከጥንትም ፡ ያል ፲፤
ተደረገውን ፡ እነግራለሁ ፤ ምክሬ ፡ ትጸናለች ፡
ፈቃዴንም ፡ ሁሉ ፡ እፈጽማለሁ ፡ እላለሁ ። ከም ፲፩፤
ሥራቅ ፡ ነጣቂ ፡ ወፍን ፥ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ምክ
ሬን ፡ የሚያደርገውን ፡ ሰው ፡ እጠራዋለሁ ።
ተናግሬአለሁ ፡ እፈጽምማለሁ ፤ አስቤአለሁ ፡
አደርግማለሁ ።
እናንተ ፡ ከጽድቅ ፡ የራቃችሁ ፡ እልከኞች ፥ ፲፪፤
ስሙኝ ፤ ጽድቄን ፡ አቀርባለሁ ፥ አይርቅም ፡ ፲፫፤
መድኃኒቴም ፡ አይዘገይም ፤ ከጽዮን ፡ ለክብር ፡
እንዲሆን ፡ መድኃኒትን ፡ ለእስራኤል ፡ ሰጥቻ
ለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

አንቺ ፡ ድንግል ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፩፤
ውረጂ ፡ በትቢያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ፤ የከለዳ
ውያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቅል
ጣናምና ፡ ቅምጥል ፡ አትባይምና ፡ ያለ ፡ ዙፋን ፡
በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ። ወፍጮ ፡ወስደሽ ፡ ፪፤
ዱቄትን ፡ ፍጪ ፤ መሸፈኛሽን ፡ አውጪ ፡ ረጅ
ሙንም ፡ ልብስሽን ፡ አውልቀሽ ፡ ጣዩ ፡ ፤ ባት
ሽን ፡ ግለጪ ፥ ወንዙን ፡ ተሻገሪ ። ኀፍረተ ፡ ፫፤
ሥጋሽ ፡ ይገለጣል ፡ እፍረትሽም ፡ ይታያል ፤
እኔ ፡ እበቀላለሁ ፥ ለማንም ፡ አልራራም ። ታዳ ፬፤
ጊያችን ፥ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። የከለዳው ፭፤
ያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከዚህ ፡ በኋላ ፡— የመን
ግሥታት ፡ እመቤት ፡ አትባይምና ፡ ዝም ፡ ብለሽ ፡
ተቀመጪ ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ውስጥ ፡ ግቢ ።
በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ተቈጥቼ ፡ ነበር ፡ ርስቴንም ፡ ፮፤
አረከስሁ ፡ በእጅሽም ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ፤
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ምሕረት ፡ አላደረግሽም ፥ በሽ
ማግሌዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ቀንበርሽን ፡ እጅግ ፡ አከ
ብደሻል ። አንቺም ፡— እኔ ፡ ለዘላለም ፡ እመ ፯፤
ቤት ፡ እሆናለሁ ፡ ብለሻል ፤ ይህንም ፡ በልብሽ ፡
አላደረግሽም ፡ ፍጻሜውንም ፡ አላሰብሽም ።
አሁንም ፡ አንቺ ፡ ቅምጥል ፡ ተዘልለሽ ፡ የም ፰፤
ትቀመጪ ፥ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፤ መበለትም ፡ ሆኜ ፡ አልኖ
ርም ፡ የወላድ ፡ መካንነትንም ፡ አላውቅም ፡ የም
ትዪ ፡ ይህን ፡ ስሚ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ በአንድ ፡ ፱፤
ቀን ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ ነገሮች ፥ የወላድ ፡ መካ
ንነትና ፡ መበለትነት ፥ በድንገት ፡ ይመጡብ
ሻል ፤ ስለ ፡ መተቶችሽ ፡ ብዛትና ፡ ስለ ፡ አስማ
ቶችሽ ፡ ጽናት ፡ ፈጽመው ፡ ይመጡብሻል ።
በክፋትሽ ፡ ታምነሻል ፤ የሚያየኝ ፡ የለም ፡ ፲፤
ብለሻል ፤ ጥበብሽና ፡ እውቀትሽ ፡ አታልለው
ሻል ፥ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡
ሌላ ፡ የለም ፡ ብለሻል ። ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ፲፩፤
ክፉ ፡ ነገር ፡ ይመጣብሻል ፥ በምዋርትሽም ፡ እን
ዴት ፡ እንደምታርቂው ፡ አታውቂም ፤ ጉዳት ፡

ይወድቅብሻል ፡ ታስወግጅውም ፡ ዘንድ ፡ አይ
ቻልሽም ፤ የማታውቂያትም ፡ ጕስቍልና ፡ ድን
ገት ፡ ትመጣብሻለች ።
፲፪፤ ምናልባትም ፡ መጠቀም ፡ ትችዪ ፡ ወይም ፡
ታስደነግጪ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ከአስማቶችሽና ፡
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረሽ ፡ ከደከምሽበት ፡ ከመተ
፲፫፤ ቶችሽ ፡ ብዛት ፡ ጋር ፡ ቁሚ ። በምክርሽ ፡ ብዛት ፡
ደክመሻል ፤ አሁንም ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡
የሚቈጥሩ ፥ ከዋክብትንም ፡ የሚመለከቱ ፥ በየ
መባቻውም ፡ የሚመጣውን ፡ ነገር ፡ የሚናገሩ ፡
ተነሥተው ፡ ከሚመጣብሽ ፡ ነገር ፡ ያድኑሽ ።
፲፬፤ እነሆ ፥ እንደ ፡ እብቅ ፡ ይሆናሉ ፥ እሳትም ፡
ያቃጥላቸዋል ፡ ሰውነታቸውንም ፡ ከነበልባል ፡
ኃይል ፡ አያድኑም ፤ እርሱም ፡ ሰው ፡ እንደሚ
ሞቀው ፡ ፍም ፥ ወይም ፡ በፊቱ ፡ ሰው ፡ እንደ
፲፭፤ ሚቀመጥበት ፡ እሳት ፡ ያለ ፡ አይደለም ። የደ
ከምሽባቸው ፡ ነገሮች ፡ እንዲህ ፡ ይሆኑብሻል ፤
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረው ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይነግዱ ፡
የነበሩ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡
ይሄዳሉ ፥ የሚያድንሽም ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

፩፤ እናንተ ፡ በእስራኤል ፡ ስም ፡ የተጠራችሁ ፡
ከይሁዳም ፡ ውኆች ፡ የወጣችሁ ፥ በእግዚአብ
ሔር ፡ ስም ፡ የምትምሉ ፥ በእውነት ፡ ሳይሆን ፡
በጽድቅም ፡ ሳይሆን ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
፪፤ የምትጠሩ ፥ በቅድስት ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ የተጠ
ራችሁ ፥ ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሚባል ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የም
ትደገፉ ፥ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ።
፫፤ የቀድሞውን ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ተናግሬአለሁ ፥
ከአፌም ፡ ወጥቶአል ፡ አሳይቼውማለሁ ፤ ድን
፬፤ ገት ፡ አድርጌዋለሁ ፡ ተፈጽሞማል ። አንተ ፡
እልከኛ ፥ አንገትህም ፡ የብረት ፡ ጅማት ፥ ግም
፭፤ ባርህም ፡ ናስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁ ፤ ስለ
ዚህ ፥ አንተ ፡— ጣዖቴ ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ፥
የተቀረጸው ፡ ምስሌና ፡ ቀልጠ ፡ የተሠራው ፡
ምስሌ ፡ ይህን ፡ አዘዙኝ ፡ እንዳትል ፥ አስቀ
ድሜ ፡ ነግሬሀ ፡ ነበር ፡ ሳይሆንም ፡ አሳይቼሀ ፡
፮፤ ነበር ። ሰምተሃል ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ተመል
ከት ፤ እናንተም ፡ የምትናገሩት ፡ አይደላችሁ
ምን ? የተሰወሩትን ፡ ያላወቅሃቸውንም ፡ አዲ
ሶች ፡ ነገሮችን ፡ ከዚህ ፡ ጀምሬ ፡ አሳይቼሃለሁ ።
፯፤ እነርሱም ፡ አሁን ፡ እንጂ ፡ ከጥንት ፡ አልተፈጠ
ሩም ፤ አንተም ፡— እነሆ ፥ አውቄአቸዋለሁ ፡
እንዳትል ፡ ከዛሬ ፡ በፊት ፡ አልሰማሃቸውም ።
፰፤ አልሰማህም ፥ አላወቅህም ፥ ጆሮህ ፡ ከጥንት ፡
አልተከፈተችም ፤ አንተ ፡ ፈጽሞ ፡ ወንጀለኛ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ከማኅፀንም ፡ ጀምረህ ፡ ተላላፊ ፡
ተብለህ ፡ እንደ ፡ ተጠራህ ፡ አውቄአለሁና ።
፱፤ ስለ ፡ ስሜ ፡ ቍጣዬን ፡ አዘገያለሁ ፥ እንዳላጠፋ
፲፤ ህም ፡ ስለ ፡ ምስጋናዬ ፡ እታገሣለሁ ። እነሆ ፥
አንጥሬሃለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ብር ፡ አይደ
፲፩፤ ለም ፤ በመከራም ፡ እቶን ፡ ፈትኜሃለሁ ። ስለ ፡
እኔ ፥ ስለ ፡ ራሴ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ስሜ ፡ ተነቅፎ
አልና ፤ ክብሬንም ፡ ለሌላ ፡ አልሰጥም ።
ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ የጠራሁህም ፡ እስራኤል ፡ ፲፪፤
ሆይ ፥ ስማኝ ፤ እኔ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ ፊተኛው ፡ ነኝ ፡
እኔም ፡ ኋለኛው ፡ ነኝ ። እጄም ፡ ምድርን ፡ ፲፫፤
መሥርታለች ፡ ቀኜም ፡ ሰማያትን ፡ ዘርግታለች ፤
በጠራኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ይቆማሉ ።
እናንተ ፡ ሁሉ ፥ በአንድነት ፡ ተሰብሰባችሁ ፡ ፲፬፤
ስሙ ፤ ከእነርሱ ፡ ይህን ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የወደደው ፡ ፈቃዱን ፡ በባቢ
ሎን ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፥ ክንዱም ፡ በከለዳው
ያን ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። እኔ ፡ ራሴ ፡ ተናግሬአ ፲፭፤
ለሁ ፤ እኔ ፡ ጠርቼዋለሁ ፤ አምጥቼዋለሁ ፥ መን
ገዱም ፡ ትከናወንለታለች ። ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረቡ ፡ ፲፮፤
ይህንም ፡ ስሙ ፤ እኔ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሬ ፡ በስ
ውር ፡ አልተናገርሁም ፤ ከሆነበት ፡ ዘመን ፡
ጀምሮ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ ነበርሁ ፥ አሁንም ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርና ፡ መንፈሱ ፡ ልከውኛል ።
ታዳጊህ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ እግዚአብ ፲፯፤
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ የሚረባህን ፡
ነገር ፡ የማስተምርህ ፡ በምትሄድባትም ፡ መን
ገድ ፡ የምመራህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ። ትእዛዜን ፡ ብትሰማ ፡ኖሮ ፥ ሰላምህ ፡ ፲፰፤
እንደ ፡ ወንዝ ፡ ጽድቅህም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ሞገድ ፡ በሆነ ፡ ነበር ፤ ዘርህም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ፲፱፤
የሆድህም ፡ ትውልድ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ትቢያ ፡
በሆነ ፡ ነበር ፥ ስሙም ፡ ከፊቴ ፡ ባልጠፋና ፡
ባልፈረሰ ፡ ነበር ።
ከባቢሎን ፡ ውጡ ፡ ከከለዳውያንም ፡ ኰብ ፳፤
ልሉ ፤ በእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ተናገሩ ፡ ይህንም ፡
ንገሩ ፡ እስከ ፡ ምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ አው
ሩና ፡— እግዚአብሔር ፡ ባሪያውን ፡ ያዕቆ
ብን ፡ ታድጎታል ፡ በሉ ። በምድረ ፡ በዳ ፡ ፳፩፤
በኩል ፡ በመራቸው ፡ ጊዜ ፡ አልተጠሙም ፤
ውኃንም ፡ ከዓለቱ ፡ ውስጥ ፡ አፈለቀላቸው ፥
ዓለቱንም ፡ ሰነጠቀ ፡ ውኃውም ፡ ፈሰሰ ። ለክ ፳፪፤
ፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

ደሴቶች ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፥ እናንተም ፡ በሩቅ ፡ ፩፤
ያላችሁ ፡ አሕዛብ ፥ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡
ከማኅፀን ፡ ጠርቶኛል ፥ ከእናቴም ፡ ሆድ ፡
ጀምሮ ፡ ስሜን ፡ አንሥቶአል ፤ አፌንም ፡ እንደ ፡ ፪፤
ተሳለ ፡ ሰይፍ ፡ አድርጎአል ፥ በእጁ ፡ ጥላ ፡ ሰው
ሮኛል ፤ እንደ ፡ ተሳለ ፡ ፍላጻም ፡ አድርጎኛል ፥
በሰገባውም ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎኛል ። እርሱም ፡— ፫፤
እስራኤል ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፡ በአን
ተም ፡ እከበራለሁ ፡ አለኝ ። እኔ ፡ ግን ፡— በከ ፬፤
ንቱ ፡ ደከምሁ ፥ ምንም ፡ ጥቅም ፡ ለሌለውና ፡
ለከንቱ ፡ ጕልበቴን ፡ ፈጀሁ ፤ ፍርዴ ፡ ግን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፥ ዋጋዬም ፡ በአምላኬ ፡
ዘንድ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
አሁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ከብሬአ ፭፤

ለሁና ፥ አምላኬም ፡ ኀይል ፡ ሆኖኛልና ፡ ያዕ
ቆብን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንድመልስ ፡ እስራኤል
ንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንድሰበስብ ፡ በሪያ ፡ እሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ የሠራኝ ፡ እግ
፮፤ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ። እርሱም ፤— የያዕ
ቆብን ፡ ነገዶች ፡ እንድታስነሣ ፡ ከእስራኤልም ፡
የዳኑትን ፡ እንድትመልስ ፡ ባሪያዬ ፡ ትሆን ፡
ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነውና ፡ እስከ ፡
ምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ መድኃኒት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡
ለአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼሃለሁ ፡ ይላል ።
፯፤ የእስራኤል ፡ ታዳጊ ፡ ቅዱሱም ፥ እግዚአብ
ሔር ፥ ሰዎች ፡ ለሚንቁት ፡ ሕዝብም ፡ ለሚጠ
ላው ፡ ለገዥዎች ፡ ባሪያ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤—
ስለ ፡ ታማኙ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ መረ
ጠህም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነገሥታት ፡
አይተው ፡ ይነሣሉ ፥ መሳፍንትም ፡ አይተው ፡
ይሰግዳሉ ።
፰፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤— በተወ
ደደ ፡ ጊዜ ፡ ሰምቼሃለሁ ፥ በመድኃኒትም ፡
ቀን ፡ ረድቼሃለሁ ፤ እጠብቅህማለሁ ፥ ምድር
ንም ፡ ታቀና ፡ ዘንድ ፥ ውድማ ፡ የሆኑትንም ፡
፱፤ ርስቶች ፡ ታወርስ ፡ ዘንድ ፥ የተጋዙትንም ፤—
ውጡ ፡ በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፤— ተገ
ለጡ ፡ ትል ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጌ ፡
ለሕዝቡ ፡ ሰጥቼሃለሁ ። በመንገድም ፡ ላይ ፡ ይሰ
ማራሉ ፥ ማሰማርያቸውም ፡ በወና ፡ ኮረብታ ፡
፲፤ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። የሚራራላቸውም ፡ ይመ
ራቸዋልና ፥ በውኃም ፡ ምንጮች ፡ በኩል ፡
ይነዳቸዋልና ፡ አይራቡም ፥ አይጠሙም ፥
ትኩሳት ፡ ወይም ፡ ፀሐይ ፡ አይጎዳቸውም ።
፲፩፤ ተራሮቼንም ፡ ሁሉ ፡ መንገድ ፡ አደርጋለሁ ፥
፲፪፤ ጎዳኖቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ። እነሆ ፥ እነ
ዚህ ፡ ከሩቅ ፥ እነሆም ፥ እነዚህ ፡ ከሰሜንና ፡
ከምዕራብ ፥ እነዚህም ፡ ከሲኒም ፡ አገር ፡ ይመ
፲፫፤ ጣሉ ። እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አጽናንቶአ
ልና ፥ ለችግረኞቹም ፡ ራርቶአልና ፡ ሰማያት ፡
ሆይ ፥ ዘምሩ ፥ ምድር ፡ ሆይ ፥ ደስ ፡ ይበልሽ ፡
ተራሮችም ፡ ሆይ ፥ እልል ፡ በሉ ።
፲፬፤ ጽዮን ፡ ግን ፤— እግዚአብሔር ፡ ትቶኛል ፡
፲፭፤ ጌታም ፡ ረስቶኛል ፡ አለች ። በውኑ ፡ ሴት ፡
ከማኅፀንዋ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ እስከማት
ራራ ፡ ድረስ ፡ ሕፃንዋን ፡ ትረሳ ፡ ዘንድ ፡ ትችላ
ለችን ? አዎን ፥ እርስዋ ፡ ትረሳ ፡ ይሆናል ፥ እኔ ፡
፲፮፤ ግን ፡ አልረሳሽም ። እነሆ ፥ እኔ ፡ በእጄ ፡ መዳፍ ፡
ቀርጨሻለሁ ፥ ቅጥሮችሽም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡
፲፯፤ አሉ ። ልጆችሽ ፡ ይፈጥናሉ ፤ ያፈረሱሽና ፡
፲፰፤ ያወደሙሽ ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ይወጣሉ ። ዓይ
ንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመልከቺ ፤
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመ
ጣሉ ። እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ጌጥ ፡ ትለብሻቸዋለሽ ፥ እንደ ፡ ሙሽራም ፡
ትጐናጸፊአቸዋለሽ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፱፤ ባድማሽና ፡ ውድማሽ ፡ ወናም ፡ የሆነው ፡ ምድ
ርሽ ፡ ከሚኖሩብሽ ፡ የተነሣ ፡ ዛሬ ፡ ጠባብ ፡ ትሆ
ናለችና ፥ የዋጡሽም ፡ ይርቃሉና ። የወላድ ፡ ፳፤
መካን ፡ ከሆንሽ ፡ በኋላ ፡ የተወለዱልሽ ፡ ልጆ
ችሽ ፡ በጆሮሽ ፤— ስፍራ ፡ ጠብቦኛልና ፡ እቀ
መጥ ፡ ዘንድ ፡ ቦታ ፡ አስፈልገኝ ፡ ይላሉ ። አን ፳፩፤
ቺም ፡ በልብሽ ፤— የወላድ ፡ መካን ፡ ሆኜ ፡ ለሁና ፥
እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ተሰድጄ ፡ አለሁና ፡ ተቅበዝብዤ
አለሁምና ፡ እነዚህን ፡ ማን ፡ ወለደልኝ ? እነዚ
ህንስ ፡ ማን ፡ አሳደጋቸው ? እነሆ ፥ ብቻዬን ፡
ቀርቼ ፡ ነበር ፤ እነዚህስ ፡ ወዴት ፡ ነበሩ ? ትያለሽ ።
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤— ፳፪፤
እነሆ ፥ እጄን ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እነሣለሁ ፥ ዓላ
ማዬንም ፡ ወደ ፡ ወገኖች ፡ አቆማለሁ ፤ ወንዶች ፡
ልጆችሽንም ፡ በብብታቸው ፡ ያመጡአቸዋል ፥
ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡
ይሸከሙአቸዋል ። ነገሥታትም ፡ አሳዳጊ ፡ ፳፫፤
አባቶችሽ ፡ ይሆናሉ ፥ እቴጌዎቻቸውም ፡ ሞግ
ዚቶችሽ ፡ ይሆናሉ ፤ ግምባራቸውንም ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ ይሰግዱልሻል ፥ የእ
ግርሽንም ፡ ትቢያ ፡ ይልሳሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂያለሽ ፥ እኔንም ፡
በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ አያፍሩም ።
በውኑ ፡ ብዝበዛ ፡ ከኃያል ፡ እጅ ፡ ይወሰዳ ፳፬፤
ልን ? ወይስ ፡ የጨካኙ ፡ ምርኮኞች ፡ ያመልጣ
ሉን ? እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤— ፳፭፤
በኃያላን ፡ የተማረኩ ፡ ይወሰዳሉ ፥ የጨካኞ
ችም ፡ ብዝበዛ ፡ ያመልጣል ፤ ከአንቺ ፡ ጋር ፡
የሚጣሉትን ፡ እጣላቸዋለሁ ፥ ልጆችሽንም ፡
አድናለሁ ። አስጨናቂዎችሽንም ፡ ሥጋቸውን ፡ ፳፮፤
አስበላቸዋለሁ ፥ እንደ ፡ ጣፋጭም ፡ ወይን ፡
ጠጅ ፡ ደማቸውን ፡ ጠጥተው ፡ ይሰክራሉ ፤
ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
መድኃኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፥ የያዕቆብ ፡ ኃያል ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤— እናታች ፩፤
ሁን ፡ የፈታሁበት ፡ የፍችዋ ፡ ጽሕፈት ፡ የት ፡
አለ ? ወይስ ፡ እናንተን ፡ የሸጥሁ ፡ ከአበዳሪ
ዎች ፡ ለየትኛው ፡ ነው ? እነሆ ፥ ስለ ፡ ኃጢአ
ታችሁ ፡ ተሸጣችኋል ፥ ስለ ፡ በደላችሁም ፡
እናታችሁ ፡ ተፈትታለች ። በመጣሁስ ፡ ጊዜ ፡ ፪፤
ሰው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ? በጠራሁስ ፡ ጊዜ ፡
የሚመልስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ? መታደግ ፡
እንዳትችል ፡ እጄ ፡ አጭር ፡ ሆናለችን ? ወይስ ፡
ለማዳን ፡ ኃይል ፡ የለኝምን ? እነሆ ፥ በገሠጽሁ ፡
ጊዜ ፡ ባሕርን ፡ አደርቃለሁ ፥ ወንዞችንም ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ አደርጋቸዋለሁ ፤ ውኃም ፡ በማ
ጣት ፡ ዓሦቻቸው ፡ ይገማሉ ፡ በጥማትም ፡ ይሞ
ታሉ ። ሰማያትን ፡ ጥቍረት ፡ አለብሳቸዋለሁ ፥ ፫፤
መጋረጃቸውንም ፡ ማቅ ፡ አደርጋለሁ ።
የደከመውን ፡ በቃል ፡ እንዴት ፡ እንደምደ ፬፤
ግፍ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተ
ማሩትን ፡ ምላስ ፡ ሰጥቶኛል ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ያነ
ቃኛል ፥ እንደ ፡ ተማሪዎችም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡

፭ ጆሮዬን፡ያነቃቃል። ጌታ፡እግዚአብሔር፡
ጆሮዬን፡ከፍቶአል፥ እኔም፡ዓመፀኛ፡አልነ
በርሁም፡ወደ፡ኋላዬም፡አልተመለስሁም።
፮ ጀርባዬን፡ለገራፊዎች፡ጕንጬንም፡ለጠጕር፡
ነጪዎች፡ሰጠሁ፥ ፊቴንም፡ከውርደትና፡
፯ ከትፋት፡አልመለስሁም። ጌታ፡እግዚአብ
ሔር፡ይረዳኛልና፡ስለዚህ፡አልታወክሁም፤
ስለዚህም፡ፊቴን፡እንደ፡ባልጩት፡ድንጋይ፡
አድርጌዋለሁ፥ እንዳላፍርም፡አውቃለሁ።
፰ የሚያጸድቀኝ፡ቅርብ፡ነው፤ ከእኔስ፡ጋር፡
የሚከራከር፡ማን፡ነው? በአንድነት፡እን
ቁም፤ የሚከራከረኝ፡ማን፡ነው? ወደ፡እኔ፡
፱ ይቅረብ። እነሆ፥ ጌታ፡እግዚአብሔር፡ይረ
ዳኛል፤ ማን፡ይፈርድብኛል? እነሆ፥ሁሉ፡
እንደ፡ልብስ፡ያረጃሉ፡ብልም፡ይበላቸዋል።
፲ ከእናንተ፡እግዚአብሔርን፡የሚፈራ፥የባሪ
ያውንም፡ቃል፡የሚሰማ፥ በጨለማም፡የሚ
ሄድ፥ ብርሃንም፡የሌለው፥ነገር፡ግን፡በእግ
ዚአብሔር፡ስም፡የሚታመን፥በአምላኩም፡
፲፩ የሚደገፍ፡ማን፡ነው? እነሆ፥ እሳት፡የም
ታነድዱ፡የእሳትንም፡ወላፈን፡የምትታጠቁ፡
ሁላችሁ፥ በእሳታችሁ፡ነበልባል፡በነደዳች
ሁትም፡ወላፈን፡ሂዱ፤ ይህ፡ከእጄ፡ይሆንባ
ችኋል፤ በኀዘን፡ትተኛላችሁ።

ምዕራፍ፡ ፶፩።

፩ እናንተ፡ጽድቅን፡የምትከተሉ፡እግዚአብ
ሔርንም፡የምትሹ፥ ስሙኝ፤ ከእርሱ፡የተቈ
ረጣችሁበትን፡ድንጋይ፡ከእርሱም፡የተቈፈ
፪ ራችሁበትን፡ጕድጓድ፡ተመልከቱ። ወደ፡
አባታችሁ፡ወደ፡አብርሃም፥ ወደ፡ወለደቻ
ችሁም፡ወደ፡ሳራ፡ተመልከቱ፤ አንድ፡ብቻ
ውን፡በሆነ፡ጊዜ፡ጠራሁት፥ ባረክሁትም፡
፫ አበዛሁትም። እግዚአብሔርም፡ጽዮንን፡ያጽ
ናናል፤ በእርስዋም፡ባድማ፡የሆነውን፡ሁሉ፡
ያጽናናል፥ ምድረ፡በዳዋንም፡እንደ፡ዔድን፡
በረሀዋንም፡እንደ፡እግዚአብሔር፡ገነት፡ያደ
ርጋል፤ ደስታና፡ተድላ፡ምስጋናና፡የዝማሬ፡
ድምፅ፡ይገኝበታል።
፬ ወገኔ፡ሆይ፥ አድምጠኝ፤ ሕዝቤ፡ሆይ፥
ስማኝ፤ ሕግ፡ከእኔ፡ይወጣልና፡ፍርዴም፡ለአ
፭ ሕዛብ፡ብርሃን፡ይሆናልና። ጽድቄ፡ፈጥኖ፡
ቀርቦአል፥ ማዳኔም፡ወጥቶአል፥ ክንዴም፡
በአሕዛብ፡ላይ፡ይፈርዳል፤ ደሴቶች፡እኔን፡
በመተማመን፡ይጠባበቃሉ፥ በክንዴም፡ይታ
፮ መናሉ። ዓይናችሁን፡ወደ፡ሰማይ፡አንሡ፥
ወደ፡ታችም፡ወደ፡ምድር፡ተመልከቱ፤ ሰማ
ያት፡እንደ፡ጢስ፡በንነው፡ይጠፋሉ፥ ምድ
ርም፡እንደ፡ልብስ፡ታረጃለች፥ የሚኖሩባ
ትም፡እንዲሁ፡ይሞታሉ፤ ማዳኔ፡ግን፡ለዘላ
ለም፡ይሆናል፥ ጽድቄም፡አይፈርስም።
፯ ጽድቅን፡የምታውቁ፡ሕጌም፡በልባችሁ፡
ያለ፡ሕዝብ፡ሆይ፥ ስሙኝ፤ የሰውን፡ተግዳ
ሮት፡አትፍሩ፥ በስድባቸውም፡አትደንግጡ።

እንደ፡ልብስም፡ብል፡ይበላቸዋል፥ እንደ፡ ፰
በግ፡ጠጕርም፡ትል፡ይበላቸዋል፤ ጽድቄ፡
ግን፡ለዘላለም፡ማዳኔም፡ለትውልድ፡ሁሉ፡
ይሆናል።
የእግዚአብሔር፡ክንድ፡ሆይ፥ ተነሥ፥ ፱
ተነሥ፥ ኃይልንም፡ልበስ፤ በቀድሞው፡ወራ
ትና፡በጥንቱ፡ዘመን፡በነበረው፡ትውልድ፡
እንደ፡ሆነው፡ተነሥ። ረዓብን፡የቈራረጥህ፡ዘን
ዶውንም፡የወጋህ፡አንተ፡አይደለህምን? ባሕ ፲
ሩንና፡የታላቁን፡ጥልቅ፡ውኃ፡ያደረቅኸው፥
የዳኑትም፡ይሻገሩ፡ዘንድ፡ጥልቁን፡ባሕር፡
መንገድ፡ያደረግህ፡አንተ፡አይደለህምን?
እግዚአብሔርም፡የተቤዣቸው፡ይመለሳሉ፡ ፲፩
ወደ፡ጽዮንም፡ይመጣሉ፤ የዘላለምም፡ደስታ፡
በራሳቸው፡ላይ፡ይሆናል፤ ደስታንና፡ተድ
ላን፡ያገኛሉ፥ ኀዘንና፡ልቅሶም፡ይሸሻል።
የማጽናናችሁ፡እኔ፡ነኝ፥ እኔ፡ነኝ፤ የሚሞተ ፲፪
ውን፡ሰው፡እንደ፡ሣርም፡የሚጠወልገውን፡
የሰው፡ልጅ፡ትፈራ፡ዘንድ፡አንተ፡ማን፡ነህ?
ሰማያትንም፡የዘረጋውን፡ምድርንም፡የመሠ ፲፫
ረተውን፡ፈጣሪህን፡እግዚአብሔርን፡ረስተ
ሃል፤ ያጠፋ፡ዘንድ፡ባዘጋጀ፡ጊዜ፡ከአስጨ
ናቂው፡ቍጣ፡የተነሣ፡ሁልጊዜ፡ቀኑን፡ሁሉ፡
ፈርተሃል፤ የአስጨናቂው፡ቍጣ፡የት፡አለ?
ምርኮኛ፡ፈጥኖ፡ይፈታል፤ አይሞትም፡ወደ፡ ፲፬
ጕድጓድም፡አይወርድም፥ እንጀራም፡አይጐ
ድልበትም። ሞገዱም፡እንዲተምም፡ባሕርን፡ ፲፭
የማናውጥ፡አምላክህ፡እግዚአብሔር፡እኔ፡
ነኝ፥ ስሜም፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡
ነው። ሰማያትን፡እዘረጋ፡ዘንድ፡ምድርንም፡ ፲፮
እመሠርት፡ዘንድ፥ ጽዮንንም፡— አንቺ፡ሕዝቤ፡
ነሽ፡እል፡ዘንድ፡ቃሌን፡በአፍህ፡አድርጌአ
ለሁ፥ በእጄም፡ጥላ፡ጋርጄሃለሁ።
ከእግዚአብሔር፡እጅ፡የቍጣውን፡ጽዋ፡የጠ ፲፯
ጣሽ፡ኢየሩሳሌም፡ሆይ፥ ንቂ፥ ንቂ፥ ቁሚ፤
የሚያንገደግድን፡ዋንጫ፡ጠጥተሻል፡ጨልጠ
ሽውማል። ከወለደቻቸው፡ልጆች፡ሁሉ፡የሚ ፲፰
መራት፡የለም፥ ከሳደገቻቸውም፡ልጆች፡ሁሉ፡
እጅዋን፡የሚይዝ፡የለም። እነዚህ፡ሁለት፡ ፲፱
ነገሮች፡ሆነውብሻል፥ ማንስ፡ያስተዛዝንሻል?
መፈታትና፡ጥፋት፡ራብና፡ሰይፍ፡ናቸው፤ እን
ዴትስ፡አድርጌ፡አጽናናሻለሁ? ልጆችሽ፡ዝለ ፳
ዋል፤ በወጥመድ፡እንደ፡ተያዘ፡ሚዳቋ፡በአ
ደባባይ፡ሁሉ፡ራስ፡ላይ፡ተኝተዋል፤ በእግ
ዚአብሔር፡ቍጣና፡በአምላክሽ፡ተግሣጽ፡
ተሞልተዋል።
ስለዚህም፡ያለ፡ወይን፡ጠጅ፡የሰከርሽ፡ ፳፩
አንቺ፡ችግረኛ፥ ይህን፡ስሚ፤ ስለ፡ወገኑ፡ ፳፪
የሚምዋገት፡አምላክሽ፡ጌታሽ፡እግዚአብ
ሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እነሆ፥ የሚያንገደ
ግድን፡ጽዋ፡የቍጣዬንም፡ዋንጫ፡ከእጅሽ፡
ወስጃለሁ፤ ደግመሽም፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡
አትጠጪውም። ነፍስሽንም፡— እንሻገር፡ ፳፫
ዘንድ፡ዝቅ፡በዪ፡በሚሉአት፡በአስጨናቂዎ

ችሽ ፡ እጅ ፡ አኖረዋለሁ ፤ ጀርባሽንም ፡ ለሚሻ
ገሩት ፡ እንደ ፡ መሬትና ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ አደ
ረግሽላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፶፪ ።

፩፤ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ተነሺ ፥ ተነሺ ፥ ኃይልሽን ፡
ልበሺ ፤ ቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ሆይ ፥ ያልተገረዘና ፡ ርኩስ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አይገባብሽምና ፡ ጌጠኛ ፡ ልብስሽን ፡ ልበሺ ።
፪፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ትቢያን ፡ አራግፊ ፤ ተነሺ ፥
ተቀመጪ ፤ ምርኮኛይቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥
የአንገትሽን ፡ እስራት ፡ ፍቺ ።
፫፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በከንቱ ፡
ተሸጣችሁ ፡ ነበር ፥ ያለ ፡ ገንዘብም ፡ ትቤዠላ
፬፤ ችሁ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦
ወገኔ ፡ በዚያ ፡ እንግዳ ፡ ሆኖ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡
አስቀድሞ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ወረደ ፥ አሦርም ፡
፭፤ ያለ ፡ ምክንያት ፡ በደለው ። ወገኔ ፡ በከንቱ ፡
ተወስዶአልና ፡ አሁን ፡ ከዚህ ፡ ምን ፡ አለኝ ?
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚገዙአቸው ፡ ይጮ
ኻሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ስሜም ፡ ሁል
፮፤ ጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ይሰደባል ። ስለዚህ ፡
ወገኔ ፡ ስሜን ፡ ያውቃል ፥ ስለዚህም ፡ የምና
ገር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ያው
ቃሉ ፤ እነሆ ፥ እኔ ፡ ነኝ ።
፯፤ የምስራች ፡ የሚናገር ፥ ሰላምንም ፡ የሚያ
ወራ ፥ የመልካምንም ፡ ወሬ ፡ የምስራች ፡ የሚ
ናገር ፥ መድኃኒትንም ፡ የሚያወራ ፥ ጽዮን
ንም ፦ አምላክሽ ፡ ነግሦአል ፡ የሚል ፡ ሰው ፡
እግሩ ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፰፤ እነሆ ፥ ጉበኞችሽ ፡ ጮኸዋል ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ዓይን ፡ በዓ
ይን ፡ ይተያያሉና ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ፥ በአን
፱፤ ድነትም ፡ ይዘምራሉ ። እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡
ፍርስራሾች ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡
አጽናንቶአልና ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ ታድጎአ
ልና ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፥ በአንድነትም ፡ ዘምሩ ።
፲፤ እግዚአብሔር ፡ የተቀደሰውን ፡ ክንዱን ፡ በአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ገልጦአል ፥ በምድር ፡
ዳርቻ ፡ የሚኖሩትም ፡ ሁሉ ፡ የአምላካችንን ፡
መድኃኒት ፡ ያያሉ ።
፲፩፤ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዕቃ ፡ የምትሸከሙ ፡
ሆይ ፥ እልፍ ፡ በሉ ፥ እልፍ ፡ በሉ ፥ ከዚያ ፡
ውጡ ፥ ርኩስን ፡ ነገር ፡ አትንኩ ፥ ከመካከልዋ ፡
፲፪፤ ውጡ ፥ ንጹሐን ፡ ሁኑ ። እግዚአብሔር ፡ ይቀ
ድማችኋልና ፥ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ይከ
ተላችኋልና ፡ በችኰላ ፡ አትወጡም ፡ በመኰ
ብለልም ፡ አትሄዱም ።
፲፫፤ እነሆ ፥ ባሪያዬ ፡ በማስተዋል ፡ ያደርጋል ፤
ይከብራል ፡ ከፍ ፡ ከፍም ፡ ይላል ፥ እጅግ ፡ ታላ
፲፬፤ ቅም ፡ ይሆናል ። ፊቱ ፡ ከሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፥
መልኩም ፡ ከሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ተጐ
ሳቍሎአልና ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ አንተ ፡
እንደ ፡ ተደነቁ ፥ እንዲሁ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡
ያስደንቃል ፤ ያልተነገረላቸውንም ፡ ያያሉና ፥ ፲፭፤
ያልሰሙትንም ፡ ያስተውላሉና ፡ ነገሥታት ፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ አፋቸውን ፡ ይዘጋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፫ ።

የሰማነውን ፡ ነገር ፡ ማን ፡ አምኖአል ? የእግ ፩፤
ዚአብሔርስ ፡ ክንድ ፡ ለማን ፡ ተገልጦአል ?
በፊቱ ፡ እንደ ፡ ቡቃያ ፡ ከደረቅም ፡ መሬት ፡ ፪፤
እንደ ፡ ሥር ፡ አድጎአል ፤ መልክና ፡ ውበት ፡
የለውም ፥ ባየነውም ፡ ጊዜ ፡ እንወድደው ፡
ዘንድ ፡ ደም ፡ ግባት ፡ የለውም ። የተናቀ ፡ ከሰ ፫፤
ውም ፡ የተጠላ ፥ የሕማም ፡ ሰው ፡ ደዌንም ፡ የሚያ
ውቅ ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ፊቱን ፡ እንደሚሰውር
በት ፡ የተናቀ ፡ ነው ፥ እኛም ፡ አላከበርነውም ።
በእውነት ፡ ደዌያችንን ፡ ተቀበለ ፡ ሕመማች ፬፤
ንንም ፡ ተሸክሞአል ፤ እኛ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመታ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተቀሠፈ ፡ እንደ ፡
ተቸገረም ፡ ቈጠርነው ። እርሱ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ፭፤
መተላለፋችን ፡ ቈሰለ ፥ ስለ ፡ በደላችንም ፡
ደቀቀ ፤ የደኅንነታችንም ፡ ተግሣጽ ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ ነበረ ፥ በእርሱም ፡ ቍስል ፡ እኛ ፡ ተፈ
ወስን ። እኛ ፡ ሁላችን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ ተቅበ ፮፤
ዝብዘን ፡ ጠፋን ፤ ከእኛ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡
ገዛ ፡ መንገዱ ፡ አዘነበለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሁ
ላችንን ፡ በደል ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አኖረ ።
ተጨነቀ ፡ ተሣቀየም ፡ አፉንም ፡ አልከፈተም ፤ ፯፤
ለመታረድ ፡ እንደሚነዳ ፡ ጠቦት ፥ በሸላቶቹም ፡
ፊት ፡ ዝም ፡ እንደሚል ፡ በግ ፥ እንዲሁ ፡ አፉን ፡
አልከፈተም ። በማስጨነቅና ፡ በፍርድ ፡ ተወ ፰፤
ሰደ ፤ ስለ ፡ ሕዝቤ ፡ ኃጢአት ፡ ተመትቶ ፡ ከሕያ
ዋን ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተወገደ ፡ ከትውልዱ ፡ ማን ፡
አስተዋለ ? ከክፉዎችም ፡ ጋር ፡ መቃብሩን ፡ ፱፤
አደረጉ ፥ ከባለጠጎችም ፡ ጋር ፡ በሞቱ ፤ ሆኖም ፡
ግፍን ፡ አላደረገም ፡ ነበር ፥ በአፉም ፡ ተንኰል ፡
አልተገኘበትም ፡ ነበር ።
እግዚአብሔርም ፡ በደዌ ፡ ያደቅቀው ፡ ዘንድ ፡ ፲፤
ፈቀደ ፤ ነፍሱን ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ መሥዋዕት ፡
ካደረገ ፡ በኋላ ዘሩን ፡ ያያል ፥ ዕድሜውም ፡
ይረዝማል ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ በእጁ ፡
ይከናወናል ። ከነፍሱ ፡ ድካም ፡ ብርሃን ፡ ያያል ፡ ፲፩፤
ደስም ፡ ይለዋል ፤ ጻድቅ ፡ ባሪያዬም ፡ በእው
ቀቱ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያጸድቃል ፥ ኃጢአታቸ
ውንም ፡ ይሸከማል ። ስለዚህም ፡ እርሱ ፡ ብዙዎ ፲፪፤
ችን ፡ ይወርሳል ፥ ከኃያላንም ፡ ጋር ፡ ምርኮን ፡
ይከፋፈላል ፤ ነፍሱን ፡ ለሞት ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶ
አልና ፥ ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ ተቈጥሮአልና ፤
እርሱ ፡ ግን ፡ የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ኃጢአት ፡ ተሸ
ከመ ፥ ስለ ፡ ዓመፀኞችም ፡ ማለደ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፬ ።

አንቺ ፡ ያልወለድሽ ፡ መካን ፡ ሆይ ፥ ዘምሪ ፤ ፩፤
አንቺ ፡ ያላማጥሽ ፡ ሆይ ፥ እልል ፡ በዪ ፥ ጮኺም ፤
ባል ፡ ካላት ፡ ይልቅ ፡ ፊት ፡ የሆነቺቱ ፡ ልጆች ፡
በዝተዋልና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የድን ፪፤

ኳንሽን ፡ ስፍራ ፡ አስፊ ፣ መጋረጃዎችሽንም ፡
ይዘርጉ ፤ አትቈጥቢ ፤ አውታሮችሽን ፡ አስረ
፫ ዝሚ ፡ ካስሞችሽንም ፡ አጽኚ ። በቀኝና ፡ በግራ ፡
ትሰፋፊያለሽና ፣ ዘርሽም ፡ አሕዛብን ፡ ይወርሳ
ልና ፣ የፈረሱትንም ፡ ከተሞች ፡ መኖሪያ ፡ ያደ
ርጋልና ።
፬ አታፍሪምና ፡ አትፍሪ ፤ አትዋረጂምና ፡ አት
ደንግጪ ፤ የሕፃንነትሽንም ፡ እፍረት ፡ ትረሺዋ
ለሽ ፣ የመበለትነትሽንም ፡ ስድብ ፡ ከእንግዲህ ፡
፭ ወዲህ ፡ አታስቢም ። ፈጣሪሽ ፡ ባልሽ ፡ ነው ፣
ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነው ፤ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ታዳጊሽ ፡ ነው ፣
እርሱም ፡ የምድር ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ ይባላል ።
፮ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተተወችና ፡ እንደ ፡ ተበ
ሳጨች ፡ በልጅነትዋም ፡ እንደ ፡ ተጣለች ፡
፯ ሚስት ፡ ጠርቶሻል ፣ ይላል ፡ አምላክሽ ። ጥቂት ፡
ጊዜ ፡ ተውሁሽ ፣ በታላቅም ፡ ምሕረት ፡ እሰበ
፰ ስብሻለሁ ። በጥቂት ፡ ቍጣ ፡ ለቅጽበተ ፡ ዓይን ፡
ፊቴን ፡ ከአንቺ ፡ ሰወርሁ ፣ በዘላለምም ፡ ቸር
ነት ፡ እምርሻለሁ ፣ ይላል ፡ ታዳጊሽ ፡ እግዚአ
፱ ብሔር ። ይህ ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ ኖኅ ፡ ውኃ ፡ ነው ፤
የኖኅ ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዳያ
ልፍ ፡ እንደ ፡ ማልሁ ፣ እንዲሁ ፡ አንቺን ፡ እን
፲ ዳልቈጣ ፡ እንዳልዘልፍሽም ፡ ምያለሁ ። ተራ
ሮች ፡ ይፈልሳሉ ፣ ኮረብቶችም ፡ ይወገዳሉ ፤
ቸርነቴ ፡ ግን ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ አይፈልስም ፡
የሰላሜም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አይወገድም ፣ ይላል ፡
መሐሪሽ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፩ አንቺ ፡ የተቸገርሽ ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ የተ
ናወጥሽ ፡ ያልተጽናናሽም ፣ እነሆ ፣ ድንጋዮች
ሽን ፡ ሸላልሜ ፡ እገነባለሁ ፣ በሰንፔርም ፡ እመ
፲፪ ሠርትሻለሁ ። የግንብሽንም ፡ ጕልላት ፡ በቀይ ፡
ዕንቍ ፣ በሮችሽንም ፡ በሚያብረቀርቅ ፡ ዕንቍ ፣
ዳርቻሽንም ፡ ሁሉ ፡ በከበሩ ፡ ድንጋዮች ፡ እሠ
፲፫ ራለሁ ። ልጆችሽም ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
የተማሩ ፡ ይሆናሉ ፣ የልጆችሽም ፡ ሰላም ፡ ብዙ ፡
፲፬ ይሆናል ። በጽድቅ ፡ ትታነጺያለሽ ፤ ከግፍ ፡
ራቂ ፣ አትፈሪምም ፣ ድንጋጤም ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
፲፭ አትቀርብም ። እነሆ ፣ ይሰበሰባሉ ፣ ነገር ፡ ግን ፡
ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አይሆንም ፤ በአንቺም ፡ ላይ ፡
የሚሰበሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ከአንቺ ፡ የተነሣ ፡ ይወድ
፲፮ ቃሉ ። እነሆ ፣ ፍሙን ፡ በወናፍ ፡ የሚያናፋ ፡
ለሥራውም ፡ መሣሪያ ፡ የሚያወጣ ፡ ብረት ፡
ሠሪን ፡ እኔ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ የሚያፈርሰውንም ፡
፲፯ እንዲያጠፋ ፡ ፈጥሬአለሁ ። በአንቺ ፡ ላይ ፡ የተ
ሠራ ፡ መሣሪያ ፡ ሁሉ ፡ አይከናወንም ፤ በፍር
ድም ፡ በሚነሣብሽ ፡ ምላስ ፡ ሁሉ ፡ ትፈርጂበ
ታለሽ ። የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ርስት ፡
ይህ ፡ ነው ፣ ጽድቃቸውም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፣
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፶፭ ።

፩ እናንተ ፡ የተጠማችሁ ፡ ሁሉ ፣ ወደ ፡ ውኃ ፡
ኑ ፣ ገንዘብም ፡ የሌላችሁ ፡ ኑና ፡ ግዙ ፡ ብሉም ፤
ኑ ፡ ያለ ፡ ገንዘብም ፡ ያለ ፡ ዋጋም ፡ የወይን ፡
ጠጅና ፡ ወተት ፡ ግዙ ። ገንዘብን ፡ እንጀራ ፡ ፪
ላይደለ ፣ የድካማችሁንም ፡ ዋጋ ፡ ለማያጠ
ግብ ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ትመዝናላችሁ ? አድም
ጡኝ ፣ በረከትንም ፡ ብሉ ፣ ሰውነታችሁም ፡
በጮማ ፡ ደስ ፡ ይበለው ። ጆሮአችሁን ፡ አዘን ፫
ብሉ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ቅረቡ ፤ ስሙ ፡ ሰውነታች
ሁም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ፤ የታመነችይቱን ፡
የዳዊትን ፡ ምሕረት ፣ የዘላለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አደርጋለሁ ። እነሆ ፣ ለአሕ ፬
ዛብ ፡ ምስክር ፣ ለወገኖችም ፡ አለቃና ፡ አዛዥ ፡
እንዲሆን ፡ ሰጥቼዋለሁ ። እነሆ ፣ የማታውቀ ፭
ውን ፡ ሕዝብ ፡ ትጠራለህ ፣ የእስራኤልም ፡
ቅዱስ ፡ አክብሮሃልና ፡ ስለ ፡ አምላክህ ፡ ስለ ፡
እግዚአብሔር ፡ የማያውቁህ ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡
አንተ ፡ ይሮጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ በሚገኝበት ፡ ጊዜ ፡ ፈል ፮
ጉት ፣ ቀርቦም ፡ ሳለ ፡ ጥሩት ፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ ፯
መንገዱን ፡ በደለኛም ፡ አሳቡን ፡ ይተው ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለስ ፡ እርሱም ፡
ይምረዋል ፣ ይቅርታውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡
ወደ ፡ አምላካችን ፡ ይመለስ ። አሳቤ ፡ እንደ ፡ ፰
አሳባችሁ ፡ መንገዳችሁም ፡ እንደ ፡ መንገዴ ፡
አይደለምና ፣ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰማይ ፡ ፱
ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንደሚል ፣ እንዲሁ ፡ መን
ገዴ ፡ ከመንገዳችሁ ፡ አሳቤም ፡ ከአሳባችሁ ፡
ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ። ዝናብና ፡ በረዶ ፡ ከሰማይ ፡ ፲
እንደሚወርድ ፣ ምድርን ፡ እንደሚያረካት ፣
ታበቅልና ፡ ታፈራም ፡ ዘንድ ፡ እንደሚያደር
ጋት ፣ ዘርንም ፡ ለሚዘራ ፡ እንጀራንም ፡ ለሚ
በላ ፡ እንደሚሰጥ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንደ
ማይመለስ ፣ ከአፌ ፡ የሚወጣ ፡ ቃሌ ፡ እንዲሁ ፡ ፲፩
ይሆናል ፤ የምሻውን ፡ ያደርጋል ፡ የላክሁት
ንም ፡ ይፈጽማል ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ በከንቱ ፡
አይመለስም ። እናንተም ፡ በደስታ ፡ ትወጣላ ፲፪
ችሁ ፡ በሰላምም ፡ ትሸኛላችሁ ፤ ተራሮችና ፡
ኮረብቶች ፡ በፊታችሁ ፡ እልልታ ፡ ያደርጋሉ ፣
የሜዳም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ያጨበጭባሉ ። በእ ፲፫
ሾህም ፡ ፋንታ ፡ ጥድ ፡ በኵርንችትም ፡ ፋንታ ፡
ባርሰነት ፡ ይበቅላል ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ መታ
ሰቢያና ፡ ለዘላለምም ፡ የማይጠፋ ፡ ምልክት ፡
ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፶፮ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ማዳኔ ፡ ፩
ሊመጣ ፡ ጽድቄም ፡ ሊገለጥ ፡ ቀርቦአልና ፡ ፍር
ድን ፡ ጠብቁ ፡ ጽድቅንም ፡ አድርጉ ። ይህን ፡ ፪
የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ይህንንም ፡ የሚይዝ ፡ የሰው ፡
ልጅ ፣ እንዳያረክሰው ፡ ሰንበትንም ፡ የሚጠ
ብቅ ፡ እጁንም ፡ ክፉት ፡ ከማድረግ ፡ የሚጠ
ብቅ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ። ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተ ፫
ጠጋ ፡ መጻተኛ ፡— በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡
ከሕዝቡ ፡ ይለየኛል ፡ አይበል ! ጃንደረባም ፡—
እነሆ ፣ እኔ ፡ ደረቅ ፡ ዛፍ ፡ ነኝ ፡ አይበል ። እግ ፬

ዚአብሔር ፡ ሰንበቴን ፡ ስለሚጠብቁ ፡ ደስ ፡ የሚ
ያሰኘኝንም ፡ ነገር ፡ ስለሚመርጡ ፡ ቃል ፡ ኪዳ
ኔንም ፡ ስለሚይዙ ፡ ጃንደረቦች ፡ እንዲህ ፡ ይላ
፭ ልና ፡— በቤቴና ፡ በቅጥሬ ፡ ውስጥ ፡ ከወንዶ
ችና ፡ ከሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥ ፡
መታሰቢያና ፡ ስም ፡ እሰጣቸዋለሁ ፤ የማይጠ
፮ ፋም ፡ የዘላለም ፡ ስም ፡ እሰጣቸዋለሁ ። ያገለግ
ሉት ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ይወ
ድዱ ፡ ዘንድ ፡ ባሪያዎቹም ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሚጠጉትንም ፡ መጻተኞች ፥
እንዳያረክሱት ፡ ሰንበትን ፡ የሚጠብቁትን ፡
፯ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ የሚይዙትን ፡ ሁሉ ፥ ወደ ፡
ተቀደሰ ፡ ተራራዬ ፡ አመጣቸዋለሁ ፥ በጸሎ
ቴም ፡ ቤት ፡ ደስ ፡ አሰኛቸዋለሁ ፤ ቤቴ ፡ ለአሕ
ዛብ ፡ ሁሉ ፡ የሚሆን ፡ የጸሎት ፡ ቤት ፡ ይባላ
ልና ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታቸውንና ፡
ሌላ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡
፰ እቀበላለሁ ። ከእስራኤል ፡ የተበተኑትን ፡ የሚ
ሰበስብ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ወደ ፡ ተሰበ
ሰቡት ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ እሰበስብለታለሁ ፡
ይላል ።
፱ እናንተ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፥ እና
ንተም ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፥ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡
፲ ቅረቡ ። ጉበኞቹ ፡ ዕውሮች ፡ ናቸው ፥ ሁሉ ፡
ያለ ፡ እውቀት ፡ ናቸው ፤ ሁሉም ፡ ዲዳ ፡ የሆኑ ፡
ውሾች ፡ ናቸው ፡ ይጮኹም ፡ ዘንድ ፡ አይች
ሉም ፤ ሕልምን ፡ ያልማሉ ፤ ይተኛሉ ፤ ማንቀ
፲፩ ላፋትንም ፡ ይወድዳሉ ። መብል ፡ ወዳጆች ፡
ከቶ ፡ የማይጠግቡ ፡ ውሾች ፡ ናቸው ፥ እነርሱም ፡
ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉ ፡ እረኞች ፡
ናቸው ፤ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መንገዳቸው ፥ ከፊተኛው ፡
እስከ ፡ ኋለኛው ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፥ እያንዳንዳቸው ፡
፲፪ ወደ ፡ ጥቅማቸው ፡ ዘወር ፡ ብለዋል ። ኑ ፡ የወ
ይን ፡ ጠጅ ፡ እንውሰድ ፥ በሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡
እንርካ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዲሁ ፡ ነገ ፡
ይሆናል ፥ ከዛሬም ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ይበልጣል ፡
ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፯ ።

፩ ጻድቅ ፡ ይሞታል ፥ በልቡም ፡ ነገሩን ፡ የሚ
ያኖር ፡ የለም ፤ ምሕረተኞችም ፡ ይወገዳሉ ፥
ጻድቅም ፡ ከክፉት ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተወገደ ፡
፪ ማንም ፡ አያስተውልም ። ወደ ፡ ሰላም ፡ ይገባል ፤
በቅንነት ፡ የሄደ ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ያርፋል ።
፫ እናንተ ፡ የአስማተኛይቱ ፡ ልጆች ፥ የአመን
ዝራውና ፡ የጋለሞታይቱ ፡ ዘር ፥ ወደዚህ ፡
፬ ቅረቡ ። በማን ፡ ታላግጣላችሁ ? በማንስ ፡ ላይ ፡
አፋችሁን ፡ ታላቅቃላችሁ ? ምላሳችሁንስ ፡
፭ በማን ፡ ላይ ፡ ታስረዝማላችሁ ? እናንተ ፡ በአ
ድባር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ በለመለመም ፡ ዛፍ ፡
ሁሉ ፡ በታች ፡ በፍትወት ፡ የምትቃጠሉ ፥ እና
ንተም ፡ በሸለቆች ፡ ውስጥ ፡ በዓለትም ፡ ስንጣ
ቂዎች ፡ በታች ፡ ሕፃናትን ፡ የምታርዱ ፥ የዓ
መፅ ፡ ልጆችና ፡ የሐሰት ፡ ዘር ፡ አይደላችሁ
ምን ? በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ የለዘቡ ፡ ድን ፮
ጋዮች ፡ እድል ፡ ፈንታሽ ፡ ናቸው ፥ እነርሱም ፡
ዕጣሽ ፡ ናቸው ፤ ለእነርሱም ፡ የመጠጥ ፡ ቍር
ባን ፡ አፍስሰሻል ፥ የእህልንም ፡ ቍርባን ፡ አቅ
ርበሻል ። እንግዲህ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አልቈጣ
ምን ? ከፍ ፡ ባለውም ፡ በረዘመውም ፡ ተራራ ፡ ፯
ላይ ፡ መኝታሽን ፡ አደረግሽ ፥ መሥዋዕትንም ፡
ትሠዊ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ ወጣሽ ። ከመዝጊያ ፰
ውና ፡ ከመቃኑ ፡ በኋላ ፡ መታሰቢያሽን ፡ አደረ
ግሽ ፤ እኔን ፡ ትተሽ ፡ ለሌላ ፡ ተገልጠሻል ፥ ወጥ
ተሽ ፡ መኝታሽን ፡ አስፍተሻል ፤ ቃል ፡ ኪዳንም ፡
ተጋብሻቸው ፥ ባየሽበትም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ መኝ
ታቸውን ፡ ወደድሽ ። ዘይትም ፡ ይዘሽ ፡ ወደ ፡ ፱
ንጉሡ ፡ ሄድሽ ፥ ሽቱሽንም ፡ አበዛሽ ፥ መልእ
ክተኞችሽንም ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ ላክሽ ፥ እስከ ፡ ሲኦ
ልም ፡ ድረስ ፡ ተዋረድሽ ። በመንገድሽም ፡ ፲
ብዛት ፡ ደከምሽ ፥ ነገር ፡ ግን ፡— ተስፋ ፡ የለም ፡
አላልሽም ፤ የጕልበትን ፡ መታደስ ፡ አገኘሽ ፥
ስለዚህም ፡ አልዛልሽም ።
ሐሰትን ፡ የተናገርሺው ፡ እኔንም ፡ ያላሰብ ፲፩
ሺው ፡ በልብሽም ፡ ነገሩን ፡ ያላኖርሺው ፡ ማንን ፡
ሰግተሽ ፡ ነው ? ማንንስ ፡ ፈርተሽ ፡ ነው ? እኔ ፡
ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ዝም ፡ አልሁ ፥ አንቺም ፡ አልፈራ
ሽም ። እኔ ፡ ጽድቅሽን ፡ እናገራለሁ ፥ ሥራ ፲፪
ሽም ፡ አይረባሽም ። ወደ ፡ አንቺ ፡ የሰበሰብሻ ፲፫
ቸው ፡ በጮኽሽ ፡ ጊዜ ፡ ይታደጉሽ ፤ ንፋስ ፡
ግን ፡ ይወስዳቸዋል ፡ ሽውሽውታም ፡ ሁሉን ፡
ያስወግዳቸዋል ። በእኔ ፡ የታመነ ፡ ግን ፡ ምድ
ሪቱን ፡ ይገዛል ፥ የተቀደሰውንም ፡ ተራራዬን ፡
ይወርሳል ።
እርሱም ፡— ጥረጉ ፥ መንገድን ፡ አዘጋጁ ፥ ከሕ ፲፬
ዝቤም ፡ መንገድ ፡ ዕንቅፋትን ፡ አውጡ ፡ ይላል ።
ለዘላለም ፡ የሚኖር ፡ ስሙም ፡ ቅዱስ ፡ የሆነ ፥ ፲፭
ከፍ ፡ ያለው ፡ ልዑል ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የተ
ዋረዱትን ፡ ሰዎች ፡ መንፈስ ፡ ሕያው ፡ አደርግ ፡
ዘንድ ፥ የተቀጠቀጠውንም ፡ ልብ ፡ ሕያው ፡
አደርግ ፡ ዘንድ ፥ የተቀጠቀጠና ፡ የተዋረደ ፡
መንፈስ ፡ ካለው ፡ ጋር ፡ በከፍታና ፡ በተቀደሰ ፡
ስፍራ ፡ እቀመጣለሁ ። መንፈስም ፡ የፈጠርሁ ፲፮
ትም ፡ ነፍስ ፡ ከፊቴ ፡ እንዳይዝል ፡ ለዘላለም ፡
አልጣላም ፥ ሁልጊዜም ፡ አልቈጣም ። ስለ ፡ ፲፯
ኃጢአቱ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተቈጥቼ ፡ቀሠፍሁት ፥
ፊቴን ፡ ሰውሬ ፡ ተቈጣሁ ፤ እርሱም ፡ በልቡ ፡
መንገድ ፡ እያፈገፈገ ፡ ሄደ ። መንገዱን ፡ አይቻ ፲፰
ለሁ ፡ እፈውሰውማለሁ ፥ እመራውማለሁ ፥ ለእ
ርሱና ፡ ስለ ፡ እርሱም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ መጽናና
ትን ፡ እመልሳለሁ ። የከንፈሮችን ፡ ፍሬ ፡ እፈ ፲፱
ጥራለሁ ፤ በሩቅም ፡ በቅርብም ፡ ላለው ፡ ሰላም ፡
ሰላም ፡ ይሁን ፥ እፈውሰውማለሁ ፥ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ። ክፉዎች ፡ ግን ፡ እንደሚንቀሳቀስ ፡ ፳
ባሕር ፡ ናቸው ፤ ጸጥ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ አይችል
ምና ፥ ውኆቹም ፡ ጭቃና ፡ ጕድፍ ፡ ያወጣ
ሉና ። ለክፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ ፳፩
አምላኬ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፰ ።

፩ በኃይልህ ፡ ጩኽ ÷ አትቈጥብ ÷ ድምፅህን ፡
እንደ ፡ መለከት ፡ አንሣ ÷ ለሕዝቤ ፡ መተላለፋ
ቸውን ፡ ለያዕቆብ ፡ ቤትም ፡ ኃጢአታቸውን ፡
፪ ንገር ። ነገር ፡ ግን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሹኛል ፡ መንገ
ዴንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይወድዳሉ ፤ ጽድቅን ፡
እንዳደረጉ ፡ የአምላካቸውንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳ
ልተዉ ፡ ሕዝብ ፡ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ይለም
ኑኛል ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመቅረብ ፡
፫ ይወድዳሉ ። ስለ ፡ ምን ፡ ጾምን ÷ አንተም ፡ አል
ተመለከትኸንም ? ሰውነታችንንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አዋረድን ÷ አንተም ፡ አላወቅህም ? ይላሉ ።
እነሆ ÷ በጾማችሁ ፡ ቀን ፡ ፈቃዳችሁን ፡ ታደር
ጋላችሁ ÷ ሠራተኞቻችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ታስጨ
፬ ንቃላችሁ ። እነሆ ÷ ለጥልና ፡ ለክርክር ፡ ትጾ
ማላችሁ ፡ በግፍ ፡ ጡጫም ፡ ትማታላችሁ ፤
ድምፃችሁንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ታሰሙ ፡ ዘንድ ፡
፭ ዛሬ ፡ እንደምትጾሙት ፡ አትጾሙም ። እኔ ፡ የመ
ረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ ነውን ? ሰውስ ፡ ነፍሱን ፡
የሚያዋርደው ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ቀን ፡ ነውን ?
በውኑ ፡ ራሱን ፡ እንደ ፡ እንግጫ ፡ ዝቅ ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ ማቅንና ፡ አመድንም ፡ በበታቹ ፡
ያነጥፍ ፡ ዘንድ ፡ ነውን ? በውኑ ፡ ይህን ፡ ጾም ÷
በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ቀን ፡
፮ ትለዋለህን ? እኔስ ፡ የመረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡
አይደለምን ? የበደልን ፡ እስራት ፡ ትፈቱ ፡
ዘንድ ÷ የቀንበርንስ ፡ ጠፍር ፡ ትለቅቁ ፡ ዘንድ ÷
የተገፉትንስ ፡ አርነት ፡ ትሰድዱ ፡ ዘንድ ÷ ቀን
በሩንስ ፡ ሁሉ ፡ ትሰብሩ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ?
፯ እንጀራህንስ ፡ ለተራበ ፡ ትቈርስ ፡ ዘንድ ÷ ስደ
ተኞቹን ፡ ድሆች ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ታገባ ፡ ዘንድ ÷
የተራቈተውንስ ፡ ብታይ ፡ ታለብሰው ፡ ዘንድ ÷
ከሥጋ ፡ ዘመድህ ፡ እንዳትሸሸግ ፡ አይደለምን ?
፰ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብርሃንህ ፡ እንደ ፡ ንጋት ፡ ይበ
ራል ÷ ፈውስህም ፡ ፈጥኖ ፡ ይበቅላል ÷ ጽድ
ቅህም ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳል ÷ የእግዚአብሔርም ፡
፱ ክብር ፡ በኋላህ ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቅሃል ። የዚያን ፡
ጊዜ ፡ ትጠራለህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይሰማሃል ፤
ትጮኻለህ ፡ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ ይላል ።
ከመካከልህ ፡ ቀንበርን ፡ ብታርቅ ÷ ጣትህንም ፡
፲ መጥቀስ ፡ ብትተው ÷ ባታንጐራጕርም ÷ ነፍ
ስህንም ፡ ለተራበ ፡ ብታፈስስ ÷ የተጨነቀው
ንም ፡ ነፍስ ፡ ብታጠግብ ÷ ብርሃንህ ፡ በጨ
ለማ ፡ ይወጣል ፡ ጨለማህም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡
፲፩ ይሆናል ። እግዚአብሔርም ፡ ሁልጊዜ ፡ ይመራ
ሃል ፤ ነፍስህንም ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ያጠግ
ባል ፡ አጥንትህንም ፡ ያጠናል ፤ አንተም ፡ እን
ደሚጠጣ ፡ ገነት ÷ ውኃውም ፡ እንደማያቋርጥ ፡
፲፪ ምንጭ ፡ ትሆናለህ ። ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ የፈረሱት ፡
ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ÷ የብዙ ፡ ትውልድም ፡
መሠረት ፡ ይታነጻል ፤ አንተም ፡— ሰባራውን ፡
ጠጋኝ ÷ የመኖሪያ ፡ መንገድን ፡ አዳሽ ፡ ትባላ
ለህ ።

ፈቃድህን ፡ በተቀደሰው ፡ ቀኔ ፡ ከማድረግ ፡ ፲፫
እግርህን ፡ ከሰንበት ፡ ብትመልስ ÷ ሰንበትንም ፡
ደስታ ÷ እግዚአብሔርም ፡ የቀደሰውን ፡ ክቡር ፡
ብትለው ÷ የገዛ ፡ መንገድህንም ፡ ከማድረግ ፡ ፈቃ
ድህንም ፡ ከማግኘት ፡ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ከመናገር ፡
ተከልክለህ ፡ ብታከብረው ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግ ፲፬
ዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልሃል ÷ በምድርም ፡ ከፍ
ታዎች ፡ ላይ ፡ አወጣሃለሁ ÷ የአባትህንም ፡
የያዕቆብን ፡ ርስት ፡ አበላሃለሁ ፤ የእግዚአብ
ሔር ፡ አፍ ፡ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፡ ፶፱ ።

እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ከማዳን ፡ አላ ፩
ጠረችም ÷ ጆሮውም ፡ ከመስማት ፡ አልደነቈ
ረችም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በደላችሁ ፡ በእናንተና ፡ ፪
በአምላካችሁ ፡ መካከል ፡ ለይታለች ÷ እንዳይ
ሰማም ፡ ኃጢአታችሁ ፡ ፊቱን ፡ ከእናንተ ፡ ሰው
ሮታል ። እጃችሁ ፡ በደም ፡ ጣታችሁም ፡ በበ ፫
ደል ፡ ረክሳለች ÷ ከንፈራችሁም ፡ ሐሰትን ፡
ተናግሮአል ÷ ምላሳችሁም ፡ ኃጢአትን ፡ አሰ
ምቶአል ። በጽድቅ ፡ የሚጠራ ፡ በእውነትም ፡ ፬
የሚፈርድ ፡ የለም ፤ በምናምንቴ ፡ ነገር ፡ ታም
ነዋል ፡ ሐሰትንም ፡ ተናግረዋል ፤ ጕዳትን ፡ ፀን
ሰዋል ፡ በደልንም ፡ ወልደዋል ። የእባብን ፡ ፭
እንቍላል ፡ ቀፈቀፉ ÷ የሸረሪትንም ፡ ድር ፡
አደሩ ፤ እንቍላላቸውንም ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ይሞ
ታል ÷ እንቍላሉም ፡ ሲሰበር ፡ እፉኝት ፡ ይወ
ጣል ። ድሮቻቸውም ፡ ልብስ ፡ አይሆኑላቸ ፮
ውም ÷ በሥራቸውም ፡ አይሸፈኑም ፤ ሥራቸ
ውም ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ነው ÷ የግፍም ፡ ሥራ ፡
በእጃቸው ፡ ነው ። እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፉት ፡ ፯
ይሮጣሉ ÷ ንጹሑን ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ ይፈጥ
ናሉ ፤ አሳባቸው ፡ የኃጢአት ፡ አሳብ ፡ ነው ÷
ጕስቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ በመንገዳቸው ፡ አለ ።
የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አያውቁም ÷ በአካሄዳቸ ፰
ውም ፡ ፍርድ ፡ የለም ፤ መንገዳቸውን ፡ አጣም
መዋል ÷ የሚሄድባትም ፡ ሁሉ ፡ ሰላምን ፡ አያ
ውቅም ።

ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ÷ ፱
ጽድቅም ፡ አላገኘንም ፤ ብርሃንን ፡ በተስፋ ፡
እንጠባበቅ ፡ ነበር ÷ እነሆም ÷ ጨለማ ፡ ሆነ ፤
ጸዳልን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡ ነበር ÷ ነገር ፡
ግን ፡ በጨለማ ፡ ሄድን ። እንደ ፡ ዕውሮች ፡ ፲
ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ተርመሰመስን ÷ ዓይን ፡ እንደሌ
ላቸው ፡ ተርመሰመስን ፤ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በድግ
ዝግዝታ ፡ እንዳለ ፡ ሰው ፡ ተሰናከልን ÷ እንደ ፡
ሙታን ፡ በጨለማ ፡ ስፍራ ፡ ነን ። ሁላችን ፡ ፲፩
እንደ ፡ ድቦች ፡ እንጮኻለን ÷ እንደ ፡ ርግብ ፡
እንለቃቀሳለን ፤ ፍርድን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡
ነበር ፡ እርሱም ፡ የለም ፤ መዳንም ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡
ርቆአል ። ዓመፃችን ፡ በአንተ ፡ ፊት ፡ በዝቶአ ፲፪
ልና ÷ ኃጢአታችን ፡ መስክሮብናልና ÷ ዓመፃ
ችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነውና ÷ በደላችንን ፡ እና
ውቃለንና ። ዐምፀናል ÷ ሐሰትን ፡ ተናግረ ፲፫

ናል ፥ አምላካችንንም ፡ ከመከተል ፡ ተመልሰ
ናል ፤ ግፍንና ፡ ዓመፅንም ፡ ተናግረናል ፥ የኃ
ጢአት ፡ ቃልንም ፡ ፀንሰን ፡ ከልብ ፡ አውጥተ
፲፬፤ ናል ። ፍርድም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሶአል ፥
ጽድቅም ፡ በሩቅ ፡ ቆሞአል ፤ እውነትም ፡ በአ
ደባባይ ፡ ላይ ፡ ወድቆአልና ፥ ቅንነትም ፡ ሊገባ ፡
፲፭፤ አልቻለምና ። እውነትም ፡ ታጥቶአል ፥ ከክፉ
ትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ ለብዝበዛ ፡ ሆኖአል ።
እግዚአብሔርም ፡ አየ ፥ ፍርድም ፡ ስለሌለ ፡
፲፮፤ ተከፋ ። ሰውም ፡ እንደሌለ ፡ አየ ፥ ወደ ፡ እርሱ ፡
የሚማልድ ፡ እንደሌለ ፡ ተረዳ ፡ ተደነቀም ፤ ስለ
ዚህ ፡ የገዛ ፡ ክንዱ ፡ መድኃኒት ፡ አመጣለት ፥ ጽድ
፲፯፤ ቁም ፡ አገዘው ። ጽድቅንም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡
ለበሰ ፥ በራሱም ፡ ላይ ፡ የማዳንን ፡ ራስ ፡ ቍር ፡
አደረገ ፤ የበቀልንም ፡ ልብስ ፡ ለበሰ ፥ በቅንዓ
፲፰፤ ትም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጸፈ ። እንደ ፡ ሥራ
ቸው ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ቍጣን ፡ ለባላጋራ
ዎቹ ፥ ፍዳንም ፡ ለጠላቶቹ ፡ ይከፍላል ፤ ለደሴቶ
፲፱፤ ችም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላል ። እርሱ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ነፋስ ፡ እንደሚነዳው ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡
ፈሳሽ ፡ ይመጣልና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉት ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ስም ፥ በፀሐይ ፡ መውጫም ፡
ያሉት ፡ ክብሩን ፡ ይፈራሉ ።
፳፤ ለጽዮን ፡ ታዳጊ ፡ ይመጣል ፥ በያዕቆብም ፡
ዘንድ ፡ ከኃጢአት ፡ ለሚርቁ ፥ ይላል ፡ እግዚ
፳፩፤ አብሔር ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡
ኪዳኔ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
በአንተ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ መንፈሴ ፡ በአፍህም ፡
ውስጥ ፡ ያደረግሁት ፡ ቃሌ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከአፍህ ፡ ከዘርህም ፡
አፍ ፡ ከዘር ፡ ዘርህም ፡ አፍ ፡ አያልፍም ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷ ።

፩፤ ብርሃንሽ ፡ መጥቶአልና ፥ የእግዚአብሔርም ፡
፪፤ ክብር ፡ ወጥቶልሻልና ፡ ተነሺ ፥ አብሪ ። እነሆ ፥
ጨለማ ፡ ምድርን ፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማም ፡ አሕ
ዛብን ፡ ይሸፍናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይወጣል ፡ ክብሩም ፡ በአንቺ ፡
፫፤ ላይ ፡ ይታያል ፤ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ ብርሃንሽ ፡
ነገሥታትም ፡ ወደ ፡ መውጫሽ ፡ ጸዳል ፡ ይመ
ጣሉ ።
፬፤ ዓይኖችሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመል
ከቺ ፤ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
ይመጣሉ ፤ ወንዶች ፡ ልጆችሽ ፡ ከሩቅ ፡ ይመ
ጣሉ ፥ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃ ፡ ላይ ፡
፭፤ ይሸከሙአቸዋል ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የባሕሩ ፡
በረከት ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመለስ ፥ የአሕዛ
ብም ፡ ብልጥግና ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመጣ ፥
አይተሽ ፡ ደስ ፡ ይልሻል ፥ ልብሽም ፡ ይደነቃል ፡
፮፤ ይሰፋማል ። የግመሎች ፡ ብዛት ፥ የምድያምና ፡
የጌፌር ፡ ግመሎች ፥ ይሸፍኑሻል ፤ ሁሉ ፡ ከሳባ ፡
ይመጣሉ ፥ ወርቅንና ፡ ዕጣንን ፡ ያመጣሉ ፡ የእ
፯፤ ግዚአብሔርንም ፡ ምስጋና ፡ ያወራሉ ። የቄዳር ፡
መንጎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ የነ
ባዮትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ያገለግሉሻል ፤ እኔን ፡
ደስ ፡ ሊያሰኙ ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፥
የክብሬንም ፡ ቤት ፡ አከብራለሁ ።
ርግቦች ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ እንደሚበርሩ ፥ ፰፤
እነዚህ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ የሚበርሩ ፡ እነማን ፡
ናቸው ? እርሱ ፡ አክብሮሻልና ፡ ለአምላክሽ ፡ ፱፤
ለእግዚአብሔር ፡ ስምና ፡ ለእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡
ልጆችሽን ፡ ከሩቅ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋርም ፡ ብራቸ
ውንና ፡ ወርቃቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ደሴ
ቶች ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦችም ፡ አስቀድመው ፡
ይጠባበቁኛል ።
በቍጣዬ ፡ቀሥፌ ፡ በፍቅሬ ፡ ምሬሻለሁና ፡ ፲፤
መጻተኞች ፡ ቅጥርሽን ፡ ይሠራሉ ፥ ነገሥታቶ
ቻቸውም ፡ ያገለግሉሻል ። በሮችሽም ፡ ሁል ፲፩፤
ጊዜ ፡ ይከፈታሉ ፤ ሰዎች ፡ የአሕዛብን ፡ ብልጥ
ግና ፡ የተማረኩትንም ፡ ነገሥታቶቻቸውን ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡
አይዘጉም ። ለአንቺም ፡ የማይገዛ ፡ ሕዝብና ፡ ፲፪፤
መንግሥት ፡ ይጠፋል ፥ እነዚያ ፡ አሕዛብም ፡
ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ። የመቅደሴንም ፡ ስፍራ ፡ ፲፫፤
ያስጌጡ ፡ ዘንድ ፡ የሊባኖስ ፡ ክብር ፥ ጥዱና ፡ አስ
ታው ፡ ባርሰነቱም ፥ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፥
የእግሬንም ፡ ስፍራ ፡ አከብራለሁ ። የአስጨና ፲፬፤
ቂዎችሽም ፡ ልጆች ፡ አንገታቸውን ፡ ደፍተው ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፥ የናቁሽም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
እግርሽ ፡ ጫማ ፡ ይሰግዳሉ ፤ የእግዚአብሔርም ፡
ከተማ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ የሆንሽ ፡ ጽዮን ፡
ይሉሻል ።
ከሰውም ፡ ማንም ፡ እስከማያልፍብሽ ፡ ድረስ ፡ ፲፭፤
የተተውሽና ፡ የተጠላሽ ፡ ነበርሽ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
የዘላለም ፡ ትምክሕትና ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ደስታ ፡
አደርግሻለሁ ። የአሕዛብንም ፡ ወተት ፡ ትጠጫ ፲፮፤
ለሽ ፡ የነገሥታትንም ፡ ጡት ፡ ትጠቢያለሽ ፤
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕቆብ ፡ ኃያል ፥ መድ
ኃኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂያ
ለሽ ። በናስ ፡ ፋንታ ፡ ወርቅን ፥ በብረትም ፡ ፲፯፤
ፋንታ ፡ ብርን ፥ በእንጨትም ፡ ፋንታ ፡ ናስን ፥
በድንጋይም ፡ ፋንታ ፡ ብረትን ፡ አመጣለሁ ።
አለቆችሽንም ፡ ሰላም ፥ የበላይ ፡ ገዢዎችሽንም ፡
ጽድቅ ፡ አደርጋለሁ ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በምድ ፲፰፤
ርሽ ፡ ውስጥ ፡ ግፍ ፥ በዳርቻሽም ፡ ውስጥ ፡ ጕስ
ቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ አይሰማም ፤ ቅጥርሽን ፡
መዳን ፡ በሮችሽንም ፡ ምስጋና ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪ
ያለሽ ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘላ ፲፱፤
ለም ፡ ብርሃንሽ ፥ አምላክሽም ፡ ክብርሽ ፡ ይሆ
ናልና ፡ ፀሐይ ፡ በቀን ፡ ብርሃን ፡ አይሆንልሽም ፥
የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ በሌሊት ፡ አያበራልሽም ።
እግዚአብሔር ፡ የዘላለም ፡ ብርሃንሽ ፡ ይሆና ፳፤
ልና ፥ የልቅሶሽም ፡ ወራት ፡ ታልቃለችና ፡ ፀሐ
ይሽ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አትጠልቅም ፡ ጨረቃሽም ፡
አይቋረጥም ። ሕዝብሽም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቃን ፡ ፳፩፤
ይሆናሉ ፤ እኔም ፡ እከብር ፡ ዘንድ ፡ የአታክል
ቴን ፡ ቡቃያ ፥ የእጄ ፡ ሥራ ፡ የምትሆን ፡ ምድ

፳፪፤ ፉቱንም ፡ ለዘላለም ፡ ይወርሳሉ ። ታናሹ ፡ ለሺህ ፡
የሁሉም ፡ ታናሹ ፡ ለብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ ይሆናል ፤
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዘመኑ ፡ ይህን ፡ አፋጥነ
ዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፩ ።

፩፤ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡
ላይ ፡ ነው ፥ ለድሆች ፡ የምሥራችን ፡ እሰብክ ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀብቶኛልና ፤ ልባቸው ፡
የተሰበረውን ፡ እጠግን ፡ ዘንድ ፥ ለተማረኩትም ፡
ነጻነትን ፡ ለታሰሩትም ፡ መፈታትን ፡ እናገር ፡
፪፤ ዘንድ ፡ ልኮኛል ። የተወደደችውን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ዓመት ፡ አምላካችንም ፡ የሚበቀልበ
ትን ፡ ቀን ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፥ የሚያለቅሱትንም ፡
፫፤ ሁሉ ፡ አጽናና ፡ ዘንድ ፤ እግዚአብሔር ፡ ለክ
ብሩ ፡ የተከላቸው ፡ የጽድቅ ፡ ዛፎች ፡ እንዲ
ባሉ ፡ ለጽዮን ፡ አልቃሾች ፡ አደርግላቸው ፡
ዘንድ ፥ በአመድ ፡ ፋንታ ፡ አክሊልን ፥ በልቅ
ሶም ፡ ፋንታ ፡ የደስታን ፡ ዘይት ፥ በኀዘንም ፡
መንፈስ ፡ ፋንታ ፡ የምስጋናን ፡ መጐናጸፊያ ፡
እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ልኮኛል ።
፬፤ ከጥንትም ፡ ጀምሮ ፡ ባድማ ፡ የነበሩትን ፡ ይሠ
ራሉ ፡ ከቀድሞ ፡ የፈረሱትንም ፡ ያቆማሉ ፤
ባድማ ፡ የነበሩትንና ፡ ከብዙ ፡ ትውልድ ፡ በፊት ፡
የፈረሱትን ፡ ከተሞች ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይሠራሉ ።
፭፤ መጻተኞችም ፡ ቆመው ፡ በጎቻችሁን ፡ ያሰማ
ራሉ ፥ ሌሎች ፡ ወገኖችም ፡ አራሾችና ፡ ወይን ፡
፮፤ ጠባቂዎች ፡ ይሆኑላችኋል ። እናንተ ፡ ግን ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ትባላላችሁ ፥ ሰዎቹም ፡
የአምላካችን ፡ አገልጋዮች ፡ ብለው ፡ ይጠሩአ
ችኋል ፤ የአሕዛብን ፡ ሀብት ፡ ትበላላችሁ ፥ በክ
፯፤ ብራቸውም ፡ ትመካላችሁ ። በእፍረታችሁ ፡
ፋንታ ፡ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ ይሆንላችኋል ፥ በውር
ደታችሁም ፡ ፋንታ ፡ ዕድል ፡ ፈንታችሁ ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ፤ ስለዚህ ፡ በምድራቸው ፡ ሁለት ፡
እጥፍ ፡ ይገዛሉ ፥ የዘላለምም ፡ ደስታ ፡ ይሆንላ
፰፤ ቸዋል ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ የም
ወድድ ፡ ስርቆትንና ፡ በደልን ፡ የምጠላ ፡ ነኝ ፤
ፍዳቸውንም ፡ በእውነት ፡ እሰጣቸዋለሁ ፥ ከእ
ነርሱም ፡ ጋር ፡ የዘላለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደ
፱፤ ርጋለሁ ። ዘራቸውም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፥
ልጆቻቸውም ፡ በወገኖች ፡ መካከል ፡ የታወቁ ፡
ይሆናሉ ፤ ያያቸው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የባ
ረካቸው ፡ ዘር ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ይገነዘባል ።
፲፤ አክሊልን ፡ እንደ ፡ ለበሰ ፡ ሙሽራ ፥ በጌጥ ፡
ሽልማትዋም ፡ እንዳጌጠች ፡ ሙሽራ ፥ የማዳ
ንን ፡ ልብስ ፡ አልብሶኛልና ፥ የጽድቅንም ፡ መጐ
ናጸፊያ ፡ ደርቦልኛልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡
ደስ ፡ ይለኛል ፥ ነፍሴም ፡ በአምላኬ ፡ ሐሤት ፡
፲፩፤ ታደርጋለች ። ምድርም ፡ ቡቃያዋን ፡ እንደም
ታወጣ ፥ ገነትም ፡ ዘሩን ፡ እንደሚያበቅል ፥
እንዲሁ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅንና ፡ ምስ
ጋናን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያበቅላል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፪ ።

ስለ ፡ ጽዮን ፡ ዝም ፡ አልልም ፥ ስለ ፡ ኢየሩ ፩፤
ሳሌምም ፡ ጸጥ ፡ አልልም ፥ ጽድቅዋ ፡ እንደ ፡
ጸዳል ፡ መዳንዋም ፡ እንደሚበራ ፡ ፋና ፡ እስኪ
ወጣ ፡ ድረስ ። አሕዛብም ፡ ጽድቅሽን ፡ ነገሥ ፪፤
ታትም ፡ ሁሉ ፡ ክብርሽን ፡ ያያሉ ፤ የእግዚአብ
ሔርም ፡ አፍ ፡ በሚጠራበት ፡ በአዲሱ ፡ ስም ፡
ትጠሪያለሽ ። በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ የክብር ፡ ፫፤
አክሊል ፥ በአምላክሽም ፡ እጅ ፡ የመንግሥት ፡
ዘውድ ፡ ትሆኛለሽ ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡— ፬፤
የተተወች ፡ አትባዪም ፤ ምድርሽም ፡ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህ ፡— ውድማ ፡ አትባልም ፤ ነገር ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ በአንቺ ፡ ደስ ፡ ብሎታ
ልና ፥ ምድርሽም ፡ ባል ፡ ታገባለችና ፡ አንቺ ፡—
ደስታዬ ፡ የሚኖርባት ፡ ትባያለሽ ፡ ምድርሽም ፡—
ባል ፡ ያገባች ፡ ትባላለች ። ጕልማሳም ፡ ድንግ ፭፤
ሊቱን ፡ እንደሚያገባ ፥ እንዲሁ ፡ ልጆችሽ ፡ ያገ
ቡሻል ፤ ሙሽራም ፡ በሙሽራይቱ ፡ ደስ ፡ እንደ
ሚለው ፥ እንዲሁ ፡ አምላክሽ ፡ በአንቺ ፡ ደስ ፡
ይለዋል ።
ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ጕበኞችን ፡ በቅጥርሽ ፡ ፮፤፯፤
ላይ ፡ አቁሜአለሁ ፤ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ከቶ ፡ ዝም ፡
አይሉም ፤ እናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታ
ሳስቡ ፥ ኢየሩሳሌምን ፡ እስኪያጸና ፡ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ ምስጋና ፡ እስኪያደርጋት ፡ ድረስ ፡
አትረፉ ፡ ለእርሱም ፡ ዕረፍት ፡ አትስጡ ። እግ ፰፤
ዚአብሔር ፡— ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በእርግጥ ፡
ለጠላቶችሽ ፡ መብል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እህልሽን ፡
አልሰጥም ፥ መጻተኞችም ፡ የደከምሽበትን ፡
ወይንሽን ፡ አይጠጡም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሰበሰ ፱፤
ቡት ፡ ይበሉታል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ያመሰ
ግናሉ ፥ ያከማቹትም ፡ በመቅደሴ ፡ አደባባይ ፡
ላይ ፡ ይጠጡታል ፡ ብሎ ፡ በቀኙና ፡ በኀይሉ ፡
ክንድ ፡ ምሎአል ።
እለፉ ፥ በበሮች ፡ በኩል ፡ እለፉ ፤ የሕዝቡ ፲፤
ንም ፡ መንገድ ፡ ጥረጉ ፤ አዘጋጁ ፥ ጐዳናውን ፡
አዘጋጁ ፥ ድንጋዮቹንም ፡ አስወግዱ ፤ ለአሕዛ
ብም ፡ ዓላማ ፡ አንሡ ። እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ፲፩፤
ለምድር ፡ ዳርቻ ፡ አዋጅ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነግ
ሮአል ፡— ለጽዮን ፡ ልጅ ፡— እነሆ ፥ መድኃኒ
ትሽ ፡ ይመጣል ፤ እነሆ ፥ ዋጋው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ሥራውም ፡ በፊቱ ፡ አለ ፡ በሉአት ። እግዚአ ፲፪፤
ብሔር ፡— የተቤዣቸው ፥ የተቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡
ብለው ፡ ይጠሩአቸዋል ፤ አንቺም ፡— የተፈለ
ገች ፡ ያልተተወችም ፡ ከተማ ፡ ትባያለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፷፫ ።

ይህ ፡ ከኤዶምያስ ፥ ልብሱም ፡ የቀላ ፡ ከባ ፩፤
ሶራ ፡ የሚመጣ ፥ አለባበሱ ፡ ያማረ ፥ በጕልበቱ ፡
ጽናት ፡ የሚራመድ ፡ ማን ፡ ነው ? በጽድቅ ፡
የምናገር ፡ ለማዳንም ፡ የምበረታ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
ቀሚስህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ቀላ ? ልብስህስ ፡ በወይን ፡ ፪፤
መጥመቂያ ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሰው ፡ ልብስ ፡ ስለ ፡

፫፤ ምን ፡ መሰለ ? መጥመቂያውን ፡ ብቻዬን ፡ ረግ
ጫለሁ ፥ ከአሕዛብም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከእኔ ፡
ጋር ፡ አልነበረም ፤ በቍጣዬ ፡ ረገጥኋቸው ፡
በመዓቴም ፡ ቀጠቀጥኋቸው ፤ ደማቸውም ፡ በል
ብሴ ፡ ላይ ፡ ተረጭቶአል ፥ ልብሴንም ፡ ሁሉ ፡
፬፤ አሳድፌአለሁ ። የምበቀልበት ፡ ቀን ፡ በልቤ ፡
ነውና ፥ የምቤዥበትም ፡ ዓመት ፡ ደርሶአልና ።
፭፤ ተመለከትሁ ፥ የሚረዳም ፡ አልተገኘም ፤ የሚ
ያግዝም ፡ አልነበረምና ፡ ተደነቅሁ ፤ ስለዚህ ፡
የገዛ ፡ ክንዴ ፡ መድኃኒት ፡ አመጣልኝ ፥ ቍጣ
፮፤ ዬም ፡ እርሱ ፡ አገዘኝ ። በቍጣዬም ፡ አሕዛብን ፡
ረገጥሁ ፡ በመዓቴም ፡ ቀጠቀጥኋቸው ፥ ደማቸ
ውንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አፈሰስሁት ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ ሁሉ ፥ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቸርነትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ምስጋና ፥ እንደ ፡ ምሕረቱና ፡ እንደ ፡ ቸርነ
ቱም ፡ ብዛት ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሰጠውን ፡
፰፤ ትልቅ ፡ በጎነት ፡ አሳስባለሁ ። እርሱም ፡— በእ
ውነት ፡ ሕዝቤ ፥ ሐሰትን ፡ የማያደርጉ ፡ ልጆች ፥
፱፤ ናቸው ፡ አለ ፤ መድኃኒትም ፡ ሆነላቸው ። በጭ
ንቀታቸው ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ተጨነቀ ፥ የፊቱም ፡
መልአክ ፡ አዳናቸው ፤ በፍቅሩና ፡ በርኅራኄ
ውም ፡ ተቤዣቸው ፥ በቀደመውም ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ አንሥቶ ፡ ተሸከማቸው ።
፲፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ዐመፁ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡
አስመረሩ ፤ ስለዚህ ፡ ተመልሶ ፡ ጠላት ፡ ሆና
፲፩፤ ቸው ፥ እርሱም ፡ ተዋጋቸው ። እርሱም ፡ እን
ዲህ ፡ ብሎ ፡ የቀደመውን ፡ ዘመን ፡ አሰበ ፡— የበጎ
ቹን ፡ እረኛ ፡ ከባሕሩ ፡ ያወጣው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡
ያለ ? ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡ በመካከላቸው ፡
፲፪፤ ያኖረ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ? የከበረውንም ፡
ክንድ ፡ በሙሴ ፡ ቀኝ ፡ ያስኼደ ፥ ለራሱም ፡ የዘላ
ለምን ፡ ስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ውኃውን ፡ በፊ
፲፫፤ ታቸው ፡ የከፈለ ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ እንደሚ
ያልፍ ፡ ፈረስ ፥ በቀላይ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ዕንቅ
፲፬፤ ፋት ፡ ያሳለፋቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ? ወደ ፡
ሸለቆ ፡ እንደሚወርዱ ፡ ከብቶች ፥ እንዲሁ ፡
የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ወደ ፡ ዕረፍት ፡ አመ
ጣቸው ፤ እንዲሁም ፡ ለራስህ ፡ የከበረ ፡ ስም ፡
ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝብን ፡ መራህ ።
፲፭፤ ከሰማይ ፡ ተመልከት ፥ ከቅዱስነትህና ፡ ከክብ
ርህም ፡ ማደሪያ ፡ ጐብኝ ፤ ቅንዓትህና ፡ ኃይል
ህስ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ለእኔም ፡ የሆነው ፡ የልብህ ፡
፲፮፤ ናፍቆትና ፡ ርኅራኄህ ፡ ተከለከለ ። አብርሃም ፡
ባያውቀን ፡ እስራኤልም ፡ ባይገነዘበን ፡ አንተ ፡
አባታችን ፡ ነህ ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አባታችን ፡
ነህ ፥ ስምህም ፡ ከዘላለም ፡ ታዳጊያችን ፡ ነው ።
፲፯፤ አቤቱ ፥ ከመንገድህ ፡ ለምን ፡ አሳትኸን ? እንዳ
ንፈራህም ፡ ልባችንን ፡ ለምን ፡ አጸናህብን ? ስለ ፡
ባሪያዎችህ ፡ ስለ ፡ ርስትህ ፡ ነገዶች ፡ ተመለስ ።
፲፰፤ የተቀደሰው ፡ ሕዝብህ ፡ መቅደስህን ፡ ጥቂት ፡
ጊዜ ፡ ወረሱት ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ረግጠውታል ።
፲፱፤ ከዘላለም ፡ እንዳልገዛኸን ፡ በስምህም ፡ እንዳል
ተጠራን ፡ ሆነናል ።

ምዕራፍ ፡ ፷፬ ።

ሰማዮችን ፡ ቀድደህ ፡ ምነው ፡ ብትወርድ ! ፩፤
ተራሮችም ፡ ምነው ፡ ቢናወጡ ! እሳት ፡ ጭራ ፪፤
ሮውን ፡ እንደሚያቃጥል ፥ እሳትም ፡ ውኃውን ፡
እንደሚያፈላ ፥ ስምህ ፡ ለጠላቶችህ ፡ ይገለጥ ፡
ዘንድ ፥ አሕዛብም ፡ በፊትህ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡
ዘንድ ። ያልተጠባበቅነውን ፡ የከብርህን ፡ ሥራ ፡ ፫፤
ባደረግህ ፡ ጊዜ ፥ ወረድህ ፡ ተራሮችም ፡ በፊ
ትህ ፡ ተንቀጠቀጡ ። ሰዎች ፡ ከጥንት ፡ጀምሮ ፡ ፬፤
ለሚጠብቁህ ፡ ከምትሠራላቸው ፡ ከአንተ ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክን ፡ አልሰሙም ፡ በጆሮአ
ቸውም ፡ አልተቀበሉም ፡ ዓይንም ፡ አላየችም ።
ጽድቅን ፡ የሚያደርገውን ፡ በመንገዶችህም ፡ ፭፤
የሚያስቡህን ፡ ትገናኛቸዋለህ ። እነሆ ፥ አንተ ፡
ተቈጣህ ፡ እኛም ፡ ኃጢአት ፡ ሠራን ፤ ስለዚ
ህም ፡ ተሳሳትን ። ሁላችን ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ፮፤
ሰው ፡ ሆነናል ፥ ጽድቃችንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
መርገም ፡ ጨርቅ ፡ ነው ፤ ሁላችንም ፡ እንደ ፡
ቅጠል ፡ ረግፈናል ፥ በደላችንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡
ወስዶናል ። ስምህንም ፡ የሚጠራ ፥ አንተንም ፡ ፯፤
ሊይዝ ፡ የሚያስብ ፡ የለም ፤ ፊትህንም ፡ ከእኛ ፡
ሰውረሃል ፥ በኃጢአታችንም ፡ አጥፍተኸናል ።
አሁን ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አባታችን ፡ ፰፤
ነህ ፤ እኛ ፡ ጭቃ ፡ ነን ፡ አንተም ፡ ሠሪያችን ፡
ነህ ፥ እኛም ፡ ሁላችን ፡ የእጅህ ፡ ሥራ ፡ ነን ።
አቤቱ ፥ እጅግ ፡ አትቈጣ ፥ ለዘላለምም ፡ ኃጢ ፱፤
አትን ፡ አታስብ ፤ እነሆ ፥ እባክህ ፥ ተመልከት ፥
እኛ ፡ ሁላችን ፡ ሕዝብህ ፡ ነን ። የተቀደሱ ፡ ከተ ፲፤
ሞችህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነዋል ፤ ጽዮን ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ውድማ ፡ ሆናለች ።
አባቶቻችን ፡ አንተን ፡ ያመሰገኑበት ፡ የተቀደ ፲፩፤
ሰና ፡ የተዋበ ፡ ቤታችን ፡ በእሳት ፡ ተቃጥሎ
አል ፥ ያማረውም ፡ ስፍራችን ፡ ሁሉ ፡ ፈርሶአል ።
አቤቱ ፥ በውኑ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ትታገሣለህን ? ፲፪፤
ዝምስ ፡ ትላለህን ? አጥብቀህስ ፡ ታስጨንቀና
ለህን ?

ምዕራፍ ፡ ፷፭ ።

ላልጠየቁኝ ፡ ተገለጥሁ ፥ ላልፈለጉኝም ፡ ፩፤
ተገኘሁ ፤ በስሜም ፡ ያልተጠራውን ፡ ሕዝብ ፡—
እነሆኝ ፥ እነሆኝ ፡ አልሁት ። መልካም ፡ ባል ፪፤
ሆነው ፡ መንገድ ፥ አሳባቸውን ፡ እየተከተሉ ፥
ወደሚኼዱ ፡ ወደ ፡ ዓመፀኛ ፡ ሕዝብ ፡ ቀኑን ፡
ሁሉ ፡ እጆቼን ፡ ዘረጋሁ ። ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ዘወ ፫፤
ትር ፡ የሚያስቈጡኝ ፡ ናቸው ፤ እነርሱ ፡ በአት
ክልት ፡ ውስጥ ፡ የሚሠዉ ፡ በጡብም ፡ ላይ ፡
የሚያጥኑ ፥ በመቃብርም ፡ መካከል ፡ የሚቀ ፬፤
መጡ ፥ በስውርም ፡ ስፍራ ፡ የሚያድሩ ፥ የእ
ሪያ ፡ ሥጋም ፡ የሚበሉ ፡ ናቸው ። የረከሰው ፡
መረቅ ፡ በዕቃቸው ፡ ውስጥ ፡ አለ ። እነርሱም ፡— ፭፤
ለራስህ ፡ ቁም ፥ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ይልቅ ፡ ቅዱስ ፡
ነኝና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አትቅረብ ፡ ይላሉ ፤ እነዚህ ፡
በአፍንጫዬ ፡ ዘንድ ፡ ጢስ ፡ ቀኑንም ፡ ሁሉ ፡

፮ የምትነድድ ፡ እሳት ፡ ናቸው ። እነሆ ÷ በፊቴ ፡
ተጽፎአል ፡— ኃጢአታችሁንና ፡ የአባቶቻች
ሁን ፡ ኃጢአት ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ብብታ
ቸው ፡ ፍዳ ፡ አድርጌ ፡ እመልሳለሁ ፡ እንጂ ፡
ዝም ፡ አልልም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
፯ በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ስላጠኑ ÷ በኮረብቶችም ፡
ላይ ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለዚህ ፡ አስቀድመው ፡
የሠሩትን ፡ ሥራቸውን ፡ በብብታቸው ፡ እሰፍ
ራለሁ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወይን ፡
በዘለላው ፡ በተገኘች ፡ ጊዜ ፡— በረከት ፡ በእር
ስዋ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ አታጥፉት ፡ እንደሚባለው ÷
ሁሉን ፡ እንዳላጠፋ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንዲሁ ፡
፱ አደርጋለሁ ። ከያዕቆብም ፡ ዘርን ፡ ከይሁዳም ፡
ተራሮቼን ፡ የሚወርሰውን ፡ አወጣለሁ ፤ እኔም ፡
የመረጥኋቸው ፡ ይወርሱአታል ÷ ባሪያዎቼም ፡
፲ በዚያ ፡ ይኖራሉ ። ሳሮንም ፡ የበጎች ፡ ማሰማ
ርያ ÷ የአኮርም ፡ ሸለቆ ፡ የላሞች ፡ መመስግያ ፡
፲፩ ለፈለጉኝ ፡ ሕዝቤ ፡ ይሆናል ። እናንተን ፡ ግን ፡
እግዚአብሔርን ፡ የተዋችሁትን ÷ ቅዱሱንም ፡
ተራራዬን ፡ የረሳችሁትን ÷ ጉድ ፡ ለተባለ ፡
ጣዖትም ፡ ማዕድ ፡ ያዘጋጃችሁትን ÷ እድል ፡
ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡
፲፪ ቍርባን ፡ የቀዳችሁትን ÷ እድላችሁን ፡ ለሰይፍ ፡
አደርገዋለሁ ÷ ሁላችሁም ፡ ለመታረድ ፡ ትጐ
ነበሳላችሁ ፤ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጋ
ችሁ ÷ ያልወደድሁትንም ፡ መረጣችሁ ፡ እንጂ ፡
በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሳችሁልኝምና ÷ በተ
ናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰማችሁኝምና ።
፲፫ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይበላሉ ፡ እናንተ ፡
ግን ፡ ትራባላችሁ ፤ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይጠ
ጣሉ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ትጠማላችሁ ፤ እነሆ ÷
ባሪያዎቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ታፍ
፲፬ ራላችሁ ፤ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ከልባቸው ፡ ደስታ ፡
የተነሣ ፡ ይዘምራሉ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ከልባ
ችሁ ፡ ኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችሁ ÷ መንፈ
ሳችሁም ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ወዮ ፡ ትላላችሁ ።
፲፭ ስማችሁንም ፡ ለተመረጡት ፡ ሕዝቤ ፡ እርግ
ማን ፡ አድርጋችሁ ፡ ትተዋላችሁ ÷ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ይገድላችኋል ÷ ባሪያዎቹንም ፡
፲፮ በሌላ ፡ ስም ፡ ይጠራቸዋል ። እንዲሁም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ የተባረከ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይባ
ረካል ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ የማለ ፡ በእውነት ፡
አምላክ ፡ ይምላል ፤ የቀድሞው ፡ ጭንቀት ፡
ተረስቶአልና ÷ ከዓይኔም ፡ ተሰውሮአልና ።
፲፯ እነሆ ÷ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ምድር ፡
እፈጥራለሁና ፤ የቀደሙትም ፡ አይታሰቡም ÷
፲፰ ወደ ፡ ልብም ፡ አይገቡም ። ነገር ፡ ግን ፡ በፈጠ
ርሁት ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ለዘላለምም ፡ ሐሤት ፡
አድርጉ ፤ እነሆ ÷ ኢየሩሳሌምን ፡ ለሐሤት ÷
፲፱ ሕዝብዋንም ፡ ለደስታ ፡ እፈጥራለሁና ። እኔም ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለሁ ፡ በሕዝ
ቤም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ የል
ቅሶ ፡ ድምፅና ፡ የዋይታ ፡ ድምፅ ፡ አይሰማባትም ።
ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ ብቻ ፡ የሚ ፳
ኖር ፡ ሕፃን ÷ ወይም ፡ ዕድሜውን ፡ ያልፈጸመ ፡
ሽማግሌ ፡ አይገኝም ፤ ጕልማሳው ፡ የመቶ ፡
ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ይሞታልና ÷ ኃጢአተኛውም ፡
የመቶ ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ የተረገመ ፡ ይሆናልና ።
ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፡ ይቀመጡባቸውማል ፤ ፳፩
ወይኑንም ፡ ይተክላሉ ፡ ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ።
ሌላ ፡ እንዲቀመጥበት ፡ አይሠሩም ÷ ሌላም ፡ ፳፪
እንዲበላው ፡ አይተክሉም ፤ የሕዝቤ ፡ ዕድሜ ፡
እንደ ፡ ዛፍ ፡ ዕድሜ ፡ ይሆናልና ÷ እኔም ፡ የመ
ረጥኋቸው ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡
ደስ ፡ ይላቸዋልና ። እነርሱ ፡ ከነልጆቻቸው ፡ ፳፫
የእግዚአብሔር ፡ ቡሩካን ፡ ዘር ፡ ናቸውና ፡ በከ
ንቱ ፡ አይደክሙም ፡ ለጥፋትም ፡ አይወልዱም ።
እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ ሳይጠሩ ፡ እመልስላቸዋ ፳፬
ለሁ ÷ ገናም ፡ ሲናገሩ ፡ እሰማለሁ ። ተኵላና ፡ ፳፭
ጠቦት ፡ በአንድነት ፡ ይሰማራሉ ÷ አንበሳም ፡
እንደ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ይበላል ÷ የእባብም ፡
መብል ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ። በተቀደሰው ፡ ተራ
ራዬ ፡ ሁሉ ፡ አይጐዱም ÷ አያጠፉምም ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሰማይ ፡ ፩
ዙፋኔ ፡ ነው ÷ ምድርም ፡ የእግሬ ፡ መረገጫ ፡
ናት ፤ የምትሠሩልኝ ፡ ቤት ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡
ነው ? የማርፍበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ እጄ ፡ ሠርታለችና ፡ እነዚህ ፡ ፪
ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ናቸው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ወደ ፡ ትሑት ÷ መንፈ
ሱም ፡ ወደ ፡ ተሰበረ ÷ በቃሌም ፡ ወደሚንቀጠ
ቀጥ ፡ ሰው ፡ እመለከታለሁ ። በሬን ፡ የሚያ ፫
ርድልኝ ፡ ሰውን ፡ እንደሚገድል ፡ ነው ፤ ጠቦት
ንም ፡ የሚሠዋ ፡ የውሻውን ፡ አንገት ፡ እንደሚሰ
ብር ፡ ነው ፤ የእህልን ፡ ቍርባን ፡ የሚያቀርብ ፡
የእርያን ፡ ደም ፡ እንደሚያቀርብ ፡ ነው ፤ ዕጣ
ንን ፡ የሚያጥን ፡ ጣዖትን ፡ እንደሚባርክ ፡ ነው ።
እነዚህ ፡ የገዛ ፡ መንገዳቸውን ፡ መረጡ ፤ ነፍሳ
ቸውም ፡ በርኵሰታቸው ፡ ደስ ፡ ይላታል ፤ እኔ ፡ ፬
ደግሞ ፡ የተሳለቀባቸውን ፡ እመርጣለሁ ÷ የፈ
ሩትንም ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁ ፤ በፊቴ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጉ ÷ ያልወደድሁትንም ፡
መረጡ ፡ እንጂ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱ
ልኝምና ÷ በተናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙኝ
ምና ።

በቃሉ ፡ የምትንቀጠቀጡ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአ ፭
ብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡— የጠሉአችሁ ፡ ስለ ፡
ስሜም ፡ ያባረሩአችሁ ፡ ወንድሞቻችሁ ፡— ደስ
ታችሁን ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይከ
በር ፡ ብለዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ያፍራሉ ። የጩ ፮
ኸት ፡ ድምፅ ፡ ከከተማ ÷ ድምፅም ፡ ከመቅደስ ÷
በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ ፍዳን ፡ የሚያመጣ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶአል ።

፯፤ ሳታምጥ ፡ ወለደች ፤ ምጥም ፡ ሳያገኛት ፡
፰፤ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ። ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቶአል ? እንዲህስ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ማን ፡ አይቶአል ? በውኑ ፡ አገር ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡
ታምጣለችን ? ወይስ ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡
ይወለዳልን ? ጽዮን ፡ እንዳማጠች ፡ ወዲያው ፡
፱፤ ልጆችዋን ፡ ወልዳለችና ። በውኑ ፡ ወደ ፡ መው
ለድ ፡ የማደርስ ፡ እኔ ፡ አላስወልድምን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ የማስወልድስ ፡ ማኅፀንን ፡ እኔ ፡
እዘጋለሁን ? ይላል ፡ አምላክሽ ።
፲፤ እናንተ ፡ የምትወድዱአት ፡ ሁሉ ፥ ከኢየሩ
ሳሌም ፡ ጋር ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ፥ ስለ ፡ እርስ
ዋም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ እናንተም ፡ የምታለቅ
ሱላት ፡ ሁሉ ፥ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በደስታ ፡ ሐሤ
፲፩፤ ትን ፡ አድርጉ ፥ ትጠቡ ፡ ዘንድ ፡ ከማጽናናት
ዋም ፡ ጡት ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፤ እጅግ ፡ ጠጥታ
ችሁ ፡ በክብርዋ ፡ ሙላት ፡ ደስ ፡ ይላችሁ ፡ ዘንድ ።
፲፪፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ፥
ሰላምን ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፥ የአሕዛብንም ፡ ክብር ፡
እንደሚጐርፍ ፡ ፈሳሽ ፡ እመልስላታለሁ ፤ ከዚ
ያም ፡ ትጠባላችሁ ፥ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሙ
አችኋል ፡ በጕልበትም ፡ ላይ ፡ እያስቀመጡ ፡
፲፫፤ ያቀማጥሉአችኋል ። እናት ፡ ልጅዋን ፡ እንደ
ምታጽናና ፡ እንዲሁ ፡ አጽናናችኋለሁ ፥ በኢየ
፲፬፤ ሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ትጽናናላችሁ ። ታያላ
ችሁ ፥ ልባችሁም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ፥ አጥ
ንታችሁም ፡ እንደ ፡ ለምለም ፡ ሣር ፡ ትበቅላ
ለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ለሚፈሩት ፡
ትታወቃለች ፥ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ።
፲፭፤ እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ በቍጣ ፥
ዘለፋውንም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ከእሳት ፡ ጋር ፡ ይመጣል ፥ ሰረገሎቹም ፡
፲፮፤ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብ
ሔርም ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡
በሰይፉ ፡ ይፈርዳል ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ተወ
፲፯፤ ግተው ፡ የሞቱት ፡ ይበዛሉ ። በመካከላቸው ፡
ያለውን ፡ አንዱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸውን ፡ የሚቀድሱና ፡
የሚያነጹ ፥ የእሪያንም ፡ ሥጋ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገ
ርንም ፡ አይጥንም ፡ የሚበሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠ
ፋሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ሥራቸውንና ፡ አሳባቸውን ፡ አውቄአለሁና ፤ ፲፰፤
አሕዛብንና ፡ ልሳናትን ፡ ሁሉ ፡ የምሰበስብበት ፡
ጊዜ ፡ ይደርሳል ፥ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ ክብ
ሬንም ፡ ያያሉ ። በመካከላቸውም ፡ ምልክት ፡ ፲፱፤
አደርጋለሁ ፥ ከእነርሱም ፡ የዳኑትን ፡ ዝናዬን ፡
ወዳልሰሙ ፥ ክብሬንም ፡ ወዳላዩ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ወደ ፡ ፉጥ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ወደ ፡
ሞሳሕ ፡ ወደ ፡ ቶቤል ፡ ወደ ፡ ያዋን ፡ በሩቅ ፡
ወዳሉ ፡ ደሴቶች ፡ እልካቸዋለሁ ፥ በአሕዛብም ፡
መካከል ፡ ክብሬንም ፡ ይናገራሉ ። የእስራኤል ፡ ፳፤
ልጆች ፡ ቍርባናቸውን ፡ በጥሩ ፡ ዕቃ ፡ አድር
ገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደሚያ
መጡ ፥ እንዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ ሁሉ ፥ በፈረ
ሶችና ፡ በሰረገሎች ፥ በአልጋዎችና ፡ በበቅሎች ፡
በጠያር ፡ ግመሎችም ፡ ላይ ፡ አድርገው ፥ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ያመጡአቸዋል ፥ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲሆኑ ፡ ፳፩፤
ከእነርሱ ፡ እወስዳለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እኔ ፡ የምሠራቸው ፡ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ፳፪፤
ምድር ፡ ከፊቴ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ፥ እን
ዲሁ ፡ ዘራችሁና ፡ ስማችሁ ፡ ጸንተው ፡ ይኖ
ራሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እንዲህ ፡ ይሆ ፳፫፤
ናል ፤ በየመባቻውና ፡ በየሰንበቱ ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ዘወትር ፡ ይመ
ጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ወጥተውም ፡ ፳፬፤
በእኔ ፡ ያመፁብኝን ፡ ሰዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ ያያሉ ፤
ትላቸው ፡ አይሞትምና ፥ እሳታቸውም ፡ አይጠ
ፋምና ፤ ለሥጋ ፡ ለባሽም ፡ ሁሉ ፡ አስጸያፊ ፡
ነገር ፡ ይሆናሉ ።

ት ን ቢ ተ ፡ ኤ ር ም ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በብንያም ፡ አገር ፡ በዓናቶት ፡ ከነበሩ ፡ ካህ
ናት ፡ የሆነ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስ ፡
፪፤ ቃል ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢ
ዮስያስ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥቱ ፡ በአሥራ ፡ ሦስ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣ
፫፤ ለት ። በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮአቄም ፡ ዘመን ፥ እስከ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
እስከ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ፍጻሜ ፥
ኢየሩሳሌም ፡ እስከ ፡ ተማረከችበት ፡ እስከ ፡ አም
ስተኛው ፡ ወር ፡ ድረስ ፡ መጣ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፬፤
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— በሆድ ፡ ሳልሠራህ ፡ አው ፭፤
ቄሃለሁ ፥ ከማኅፀንም ፡ ሳትወጣ ፡ ቀድሼሃለሁ ፥
ለአሕዛብም ፡ ነቢይ ፡ አድርጌሃለሁ ። እኔም ፡— ፮፤
ወዮ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ እነሆ ፥ ብላቴና ፡
ነኝና ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅም ፡ አልሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ወደምሰ ፯፤
ድድህ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ትሄዳለህና ፥ የማዝዝህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ትናገራለህና ፡— ብላቴና ፡ ነኝ ፡
አትበል ። እኔ ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፰፤
ነኝና ፡ ከፊታቸው ፡ አትፍራ ፥ ይላል ፡ እግዚ